

மு.அனாதர்சுகன். கி.சு.முரளிதூரன். குட்சாயனி. மேமன்கவி.
கி.கிராஜேஸ்கண்ணன். கே.எஸ்.சிவகுமாரன். பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா.
எம்.கே.முருகானந்தன். எஸ்.பத்மநாதன். கார்த்திகாயினி சுபேஸ்.
பொலிதை ஜெயா. ஜீவமுரளி. ந.ரவீந்திரன். பேராசிரியர் செ.யோகராசா.
கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன். தெனியான். வே.சிவராஜலிங்கம்.
செ.கணேசன். வதுரி.சி.ரவீந்திரன். சி.சிவசரவணபவன்

குட்சாயை

முந்தம் ஆசாயர் : ந.பரணீதரன்

106 100/-

கூறவ
குலச்சிய
மாத
சுந்திளக்

இூடு 2017

தென்னிடாம் மனோவிழாச் சிறப்பிதழ்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | evelolaham.org

கல்வி உலகின் கலங்கரை வீளக்கு
கலை, இலக்கிய, அறிவியல் தோல்களுக்கான
அற்புதமான நுழைவாயில்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

Poobalasingham Book Depot

Importers, Exporters,
Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

No.202, Sea Street, Colombo 11.

Tel: 011-2422321, 0112435713 Fax: 94-11-2337313

E-mail: pbdho@slt.net.lk

No.4, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.
Tel: 021 222 6693

No.212. First Cross Street,
Vembady Junction, Jaffna.
Tel: 021 222 1637

No.309, A 2/3, Galle Road,
Wellawatte, Colombo-6,
Tel: 0114515775, 0112504266

Nallur,
Point Pedro Road,
Jaffna.
Tel: 0112395665

No.340, Sea Street,
Colombo-11
Tel: 0112395665

ஜீவநிதி

கட்டுச்சாரகள்

தெணியானின் லிலக்கியத் தடம்

- எதார்த்தங்களும், மாயைகளும் -

மு.பிராதாசகன்/03

இன்னொரு அதிர்வின் கோணம்

இ.க.முரளிதுரன்/10

தெணியானின் நான்கு குறுநாவல்கள்

தாட்சாயணி/2

தெணியான் எனும் ஒருஞமை என் வாசிப்பில்

மேமன் கவி/6

சமூக வரலாற்றாசிரியனாக நாவலாசிரியன்:

தெணியானின் நாவல்களை முன்வைத்த புரிதல்

இ.நாமேஸ்கரன்ராமன்/23

தெணியானும் நானும்

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்/28

தெணியானின் ஆக்கங்களும் மார்க்சிய அழகியலும்

பேராசிரியர் சுபா.ரிஜயராசா/32

சலிப்பின்றி எழுதும் சலிக்க வைக்காத புத்தாற்றல்

எழுத்தாளர் தெணியான்

எம்.கே.முந்கானந்தன்/35

சாகித்திய ரத்னா தெணியான் பவளவிழாக்கானுகிறார்

எஸ்.பந்தநாநன்/38

பனையின் நிழலில் நான் கண்ட தெணியான்

கார்த்திகாயின் சுபீஸ்/42

தெணியான் எனும் வித்தகன்

பொலினக ரிஜபா/44

தெணியானின் படைப்புலகத்தில் என்னை இருத்தி உணர்தல்

ஷ்வமுரளி/46

தெணியானின் கருத்தியல் தளம்

ந.விரங்கிரன்/48

தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் தடம் பதித்துள்ள

“கானலில் மான்”

பேராசிரியர் சிச.போகராசா/50

தெணியான் “இருளில் நடக்கின்றோம்”

சிறுகதையில் தடம் மாறாமல் யயனிக்கும் தமிழ் சினிமா

கிளார்மூ.பி.கிருஷ்ணனந்தன்/54

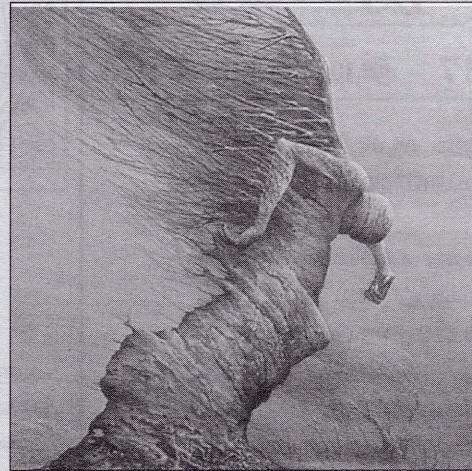
திரிபுகளை எதிர்த்துக் கொள்பவர்

சிசல்வக்குட்டி கணேசன்/56

வாழ்த்துக் கவிஞருகள்

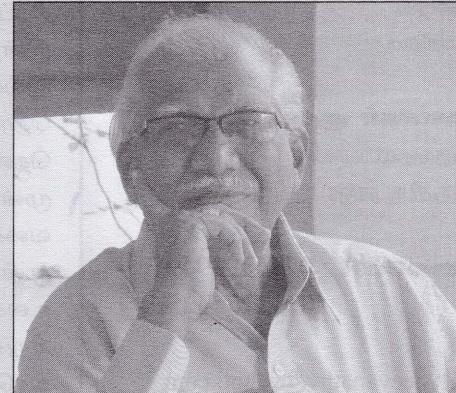
வத்சி சி. ரவ்ந்திரன்

சி.சிவசரவணபவன்

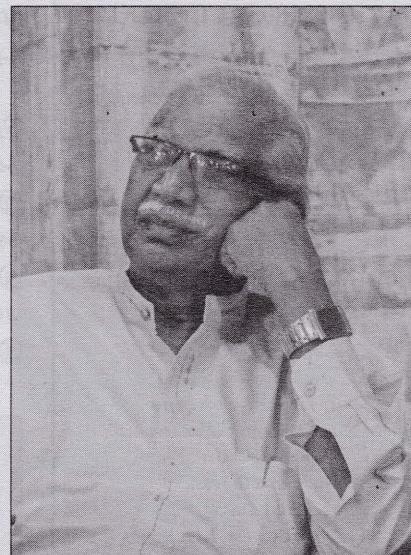
சிறுகதைகள்

- தெணியான் -

நேர்காலங்

- தெணியான் -

அட்டை நிழற்படம்

யாத்திரிகள்

ஜீவந்தி

2017 ஆம் திங்கு - 106

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரண்தூரன்

துகண ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவியந்தன்
ப.விழ்ணுவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமனி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமாந்தரை ஆலையிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் துழு:

திரு.தெணியான்
திரு.கி.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வாங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இசுக்னிசைபில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவந்தி சந்தா வியரம்

தனிப்புத் - 100/- ஆண்டுச்சந்தா - 1500/-

வெள்ளாடு - \$ 60 U.S

மணியோட்டரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெர்/முகவரி

K .Bharaneetharan,

Kalaiaham ,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவந்தி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் தீய ஒடை
ஆழ நீர் தன்னை மான்று
செறி தரும் மக்கள் என்னை
செழித்திட உற்றி உற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!
- பாதிதாசன்-

தெணியான் பவளவிழா சிறப்பிதழ்

ஜீவந்தியின் 16 ஆவது சிறப்பிதழாக ஈழத்தின் முக்கிய ஆரூபமைகளில் ஒருவரான சாகித்திய ரத்னா தெணியான் அவர்களின் பவளவிழாவை கொண்டாடு முகமாக தெணியானின் படைப்புக் களைப் பற்றியும், அவருடனான அனுபவங்கள் பற்றிய கட்டுரை களையும், தெணியானின் 2 சிறுக்கைகளையும், நேர்காணலையும், 2 வாழ்த்துக் கவிதைகளையும் தாங்கி “தெணியான் பவளவிழாச் சிறப்பிதழ்” வெளியாகின்றது.

தெணியான் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அனைவரும் அறிந்த தலைசிறந்த படைப்பாளி. இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்திலும் சிறப்புற்று விளங்குபவர். தான் எழுத ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம் இன்று வரை தான் வரித்துக் கொண்ட கொள்கை நெறியில் தளம்பல் இல்லாதவர். சாதியத்துக்கு எதிரான குரலை வீச்சாக துணிச்சலுடன் தொடர்ந்தும் கொடுத்து வரும் ஈழத்தின் ஒரேயொரு படைப்பாளி தெணியான் என்றால் அது மிகையாகாது. சாதியம் தவிர சமூக முன்னேற்றம் வேண்டிய பல படைப்புகளை காலத்திற்கு தக்க வகையில் எழுதி வருகின்றார். சமூக நோக்கான படைப்புகளை முன்னிலைப்படுத்தியே தெணியான் எழுதி வருகின்றார். இலக்கிய உலகில் பழ்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுள்ள தெணியான் 152 சிறுக்கைகள், 40 கவிதைகள், 10 நாவல்கள், 4 குறுநாவல்கள், 5 வாளெனர்லி நாடகங்கள், 65 கட்டுரைகள் - மதிப்பீடுகளையும் ஏழுதியுள்ளார். பவள விழா காண்கின்ற இந்த வயதிலும் துடிப்புடன் எழுத்துச் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டு வருகின்றார். வடபகுதியில் குறிப்பாக வடமராட்சியில் தெணியானின் தலைமையில் நடைபெறு கின்ற விழாக்கள் தனித்துவமானவை; சிறப்பானவை. இலக்கிய முரண்பாடுகளுக்கு அப்பாலும் எழுத்தாளர்கள் அனைவருடனும் நல் உறவைப் பேணி வரும் உயர்ந்த மனித இயல்புமிக்கவர்.

ஜீவந்தி ஆரம்பித்த காலம் தொட்டு இன்று வரை ஜீவந்தியின் தொடர் வருகை - வளர்ச்சியில் தெணியானின் பங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. அத்துடன் ஜீவந்தியுடன் தொடர்புடைய “அவை” கலை இலக்கிய வட்டத்தின் 56 நிகழ்ச்சிகளிலும் முன்னின்று பல நிகழ்வுகளுக்கு தலைமையேற்று நடாத்தியும் இருக்கின்றார். மக்களுக்காக இலக்கியம் படைத்து வரும் தெணியான் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இலக்கிய சேவை புரிய வேண்டும் என இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

-க.பரண்தூரன்

ஜீவந்தியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ்- பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, புக்கல் - திருவெநல்வேலி,
கொழும்பு வெள்ளாவத்தை - பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
செட்டித்தெறு பூபாலசிங்கம்,
பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி

தெணியானது படைப்புக்கள் அனைத்திலும் அவருடைய சமூக ஞாக்கின் ஆழ அகலம் முத்திரையிடப்பட்டிருக்கும். சமூகத்தில் தான் கண்டு கேட்டு அனுபவித்தவைகள் மீது ஒடுக்கு முறையால் அல்லற்படுபவர்கள் தூண்டுல் - விழிப்பு நிலை பெறவேண்டுமென்ற இலக்குடன் இலக்கியம் படைத்துவருபவர் தெணியான்.

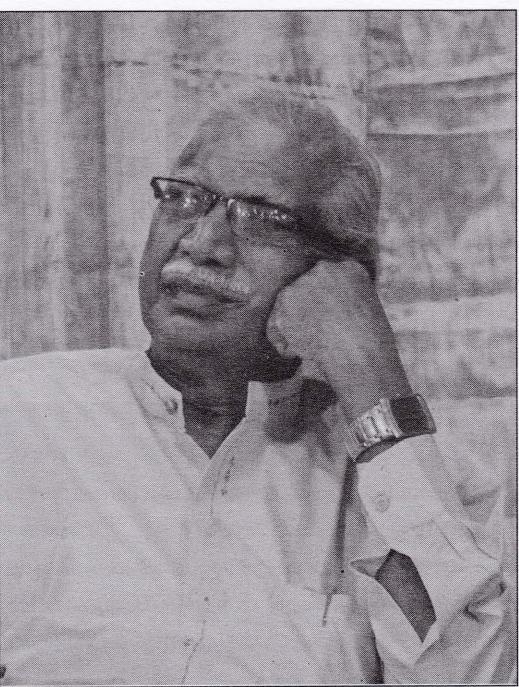

சாதிய ஒடுக்குமுறைகள். கொடுமைகள் நேரில் அனுபவித்தவர்களுக்கு அந்த வலி தெரியவரும். அந்த உணர்வு நிலையின் பிரதிபலிப்பாகவே தெணியானின் படைப்புக்கள் இருக்கின்றன. அவை சாதிய அடக்குமுறைக்கு சாட்சியமாக உள்ளன.

தெணியானின் இலக்கியத் தடம் - எதார்த்தங்களும், மாயைகளும்

ஏழத்து நவீன இலக்கியத்தோடு பரிச்சயம் கொண்டிருக்கும் எவரும் தெணியானின் எழுத்துக்களையும், அவரைப்பற்றிய படிமத்தையும் உணரத் தவறியிருக்க மாட்டார்கள். தெணியானைப் பற்றி நாம் கருத்திற்கொள்ளக் கூடிய விரிவான விமர்சனப்பார்வைகள் தகுதி வாய்ந்தவர்களினால் அவ்வப்போது பதிவு செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்நிலையில் அவரைப் பற்றி என் மனதில் பட்டதை தயக்கமேதுமின்றி இங்கு பதிவு செய்துள்ளேன். கல்லத்துப்போட்ட·சீட்டுக்கட்டிலிருந்து ஒவ்வொரு சீட்டாக எடுப்பதைப்போல மனதில் பட்டதை எழுதியுள்ளேன். இதில் அவர் பற்றிய முழுமையும், தெளிவும் சுற்றுக்குறைவுபட்டும் இருக்கக்கூடும்.

தெணியானை நான் முதல் முதலில் சந்தித்தது என்பதின் நடுப்புகுதியில். துல்லியமாக அது நினைவிருக்கின்றது. நான் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்ற அல்வாய் வடக்கு சிறிலங்கா வித்தியாசாலையின் வெள்ளி விழாவின் போது அதுவும் ஒரே மேடையில் பட்டிமன்ற அரங்கில் கவிஞர் காரை செ.கந்தரம்பிள்ளை தலைமை வகித்த பட்டிமன்றம் அது. நிர்ப்பந்த தழல் என்னை மேடையேற வைத்தது. தெணியானும் நானும் அன்று ஒரே அணியில் நின்று பேசினோம். பின் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கின்ற காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அவ்வப்போது இலக்கியக் கூட்டங்களில் அடிக்கடி அவரைச் சந்திப்ப துண்டு. அவரைக் கிட்ட அனுகுவதில் ஏதோவொரு தயக்க மிருந்தது. ஒதுங்கிப் போய் விடுவேன். பின்னர் எனக்கு முதல் ஆசிரிய நியமனம் களுத்துறை மாவட்டத்தில் புள்ளிச்சங்களா பகுதிக்குக் கிடைத்த போது, அதுவும் அற்றுப் போய்விட்டது. தொன் ஸ்ரூரில் சொந்த இடத்துக்கு இடமாற்றம் கிடைத்தது. எனது பூர்வீகம் அறிந்த வடமராட்சிக் கல்வி வலயம் தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் இடம் தந்தது. அது பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகப் பிள்ளைகள் கல்வி பயிலும் பாடசாலை. அங்கே தெணியானுடன் ஒன்றாகக் கற்பிக் கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஒரு வகையில் அது எனக்கு வரப்பிரசாதமாயிற்று. எங்களி டையே புரிதல் ஏற்பட

நெரு க்கம் வலுவுற்றது. அக்காலத்தில் பல விடயங்களில் எனக்கு உதவினார். பலரையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். பருத்தித்துறை நகரில் டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன், க.குலசிங்கம், பா.ரகுவரன் போன்றோரது முன் முயற்சியில் நடை பெற்ற “அறிவோர் கூடல்” சந்திப்புக்கு என்னையும் அழைத்துச் சென்றவர் தெனியான். நான் நவீன் இலக்கியத்தில் மேலும் பரிட்சயம் கொள்ள “அறிவோர் கூடல்” சந்திப்புக்கள் உதவின. அச்சமயத்தில் தெனியானின் படைப்புக்கள் ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்கள் அவரை மேலும் நெருங்கவைத்தது.

கடந் த இருபத்தைந் தாண்டுகளுக்கு மேலாக அவருடனான ஆத்மார்த்தமான உறவும், படைப்புக்கள் மீதான பரீச்சயமும் அவற்றால் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களும் முக்கியமானவை. ஈழத்தின் இலக்கிய வெளியில் முக்கியமான ஆளுமை ஒருவருடன் நான் கொண்டிருக்கும் உறவு

என்னைப் பல வழிகளிலும் செழுமைப்படுத்தி யுள்ளது. தெனியானின் படைப்புக்கள் படைப்புலகம் பற்றி முன்னரும் பல தடவைகள் பதிவு செய்திருக்கின்றேன். இதில் நான் அவரது ஆளுமைப் பண்புகள் பற்றிய குறிப்புக்களை மட்டும் கூற முயல்கின்றேன்.

சமீப காலங்களில் “ஜீவநதி” தெனியானைக் கௌரவப்படுத்தியள வக்கு வேறெந்த சிற்றிதழும் செய்யவில்லை என்ற உண்மை வாசகர் அறிந்ததே. இந்த இதழையும் அவரது “பவளவிழா” இதழாக வெளியிடுவதன் மூலம் “ஜீவநதி” மீண்டும் தன் பெருமனதை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு விட்டது. சிற்றிதழ் ஒன்று முத்த படைப்பாளி ஒருவரை போற்றிக் கொரவிப்பது என்பது அதன் ஆரோக்கியத்தை இலக்கிய உலகுக்குக் காட்டுகின்றது. “ஜீவநதி” பதிக்கும் இலக்கியத்தடம் முன்னுதாரணமானது சாதனைக் குரியது.

தெனியானது படைப்புக்கள் அனைத்திலும் அவருடைய சமூக நோக்கின் ஆழ அகலம் முத்திரையிடப்பட்டிருக்கும். சமூகத்தில் தான் கண்டு கேட்டு அனுபவித்தவைகள் மீது ஒடுக்கு முறையால் அல்லற்படுபவர்கள் தூண்டுல் - விழிப்பு நிலை பெறவேண்டுமென்ற இலக்குடன் இலக்கியம் படைத்து வருபவர் தெனியான். அவை மக்களிடம் பெற்றவற்றை மக்களிடமே மீளக் கையளிக்கும் நோக்கிலானவை. அவை ஆன்மீகத்தை அவாவி நின்று மறு உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவையல்ல. இவ்வுலக வாழ்வின் யதார்த்தங்களை சமூக சமத்துவத்தை வலியுறுத்துபவை. இன்றைய உலகமயமும் முதலாளித்துவமும் மக்கள் தொகுதியில் பெரும் பான்மையினரைச் சுரண்டியும், வறுமைக்குள் தள்ளியும் விட்டிருக்கின்றது. அவ்வகையில் அவரது படைப்புக்கள் மாணிட சமத்துவத்தை நோக்கிய சமூக மாற்றங்களை, புதிய கலாசாரப் பண்பாடுகளை, முற்போக்கான கருத்தியல்களைத் தீசைகோள்படுத்தியவை.

தெனியான் தான் நம்புகின்ற மார்க்கிய தத்துவத்துக்கும், மற்போக்கு இலக்கியத்துக்கும் முழு விசுவாசியாக இருப்பவர். இதில் விலை போகாத உறுதியைக் கொண்டிருப்பவர். சாதியத்தை நிலைநிறுத்த முயல்பவர்களுக்கு என்றும் அவர் சிம்மசொப்பனமே. இவை அவருடனான உரையாடல்களில் பல தருணங்களில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை சிலர் அவர் மீதான குற்றச்சாட்டாக முன் வைக்கின்றனர். டானியல் மீதும்

அப்படியான விமர்சனம் இருந்துள்ளது. வேடிக்கை என்ன வெளில் அதுவும் பிற்படுத்தப்பட்டோரில் மேநிலையாக்கம் பெற்றவர்களாலும் முன் வைக்கப்படுவது தான். இது காலடியில் வீழ்ந்து கிடக்கும் தன் சமூகத்தைக் கண்டு கொள்ளாத மேட்டுக்குடி மனோபாவமாகும்.

இதனை அவரது பலவீனமாகக் குறிப்பிடுவோர் இன ஒடுக்கல், பெண்ணடிமைத்தனம், சமூகச் சீர்கேடுகள் பற்றி அவர் எழுதியவற்றை பார்க்க மறுப்பவர்களாக உள்ளனர்.

சாதிய ஒடுக்குமுறைகள், கொடுமைளை நேரில் அனுபவித்தவர்களுக்கு அந்த வலி தெரியவரும். அந்த உணர்வு நிலையின் பிரதிபலிப்பாகவே தெனியானின் படைப்புக்கள்

மனைவி, பிள்ளைகள், இரண்டு மகன்கள், இரண்டு மகள்கள் எனக் குடும்பம் இருந்த போதிலும் இலக்கிய ஊழியத்திலேயே தனது முழுநேரத்தையும் செலவிடுபவர். பிள்ளைகள் நால் வரும் கல்வியில் உயர்ந்து அரச பணிகளில் இருப்பவர்கள். குடும்பத்தினரும் அவரைப் புரிந்து கொண்டவர்களாக, எந்த நிலையிலும் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குபவர்களாக உள்ளனர்.

இருக்கின்றன. அவை சாதிய அடக்கமுறைக்கு சாட்சியமாக உள்ளன. அந்த வகையில், சாதியம் என்ற நஞ்சை முறிக்க தனது படைப்புக்களின் வழி அமுதம் கடைபவர் தெணியான். சிலர் தனிமனிதர்கள் மனம் மாறினால் சாதியம் ஒழிந்து விடும் என்கின்றனர். கலப்புத்திருமணம், கலவி பொருளாதார மேன்திலையாக்கம் சாதியத்தைக் காக்க உதவும் என எழுதியும் வருகிறார்கள். இந்தக் கருத்தில் ஒழிந்திருக்கும் மாயத்தன்மை அபாய கரமானது. சமூக அமைப்பில் உள்ள தீராக்குறையைத் தனிமனிதர்களின் குறையாக நிறுவுகின்ற முயற்சியே இது. பிற்புதுதப்பட்ட சமூகத்தின் கல்வியாளன் ஒருவன் உயர் பதவிக்கு வருவதில் உள்ள சவால் கள் பல. போர் க் காலத் தில் கலப்பு மனம் செய்த போாளித்தம்பதிகள் சாதி வெளிப்பட பிரிந்து போன சம்பவங்கள் நடந்தேறியுள்ளன. சமரசம் உலாவும் இடுகாட்டிலேயே சாதியம் உருவெடுத்துள்ளது.

இத்தகைய, கசப்பான உண்மைகளை தனது படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்தும் தெணியான் அதனைத் தனது படைப்பின் தர்மமாகக் கொள்வதில் தவறேற்றுமில்லை.

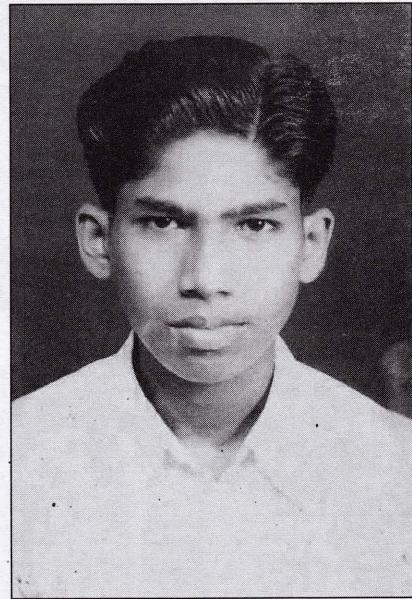
தெணியானின் படைப்புக்கள் எந்த அளவுக்கு வெளிப்படைத் தன்மையானவையோ, அந்தளவுக்கு அவருடைய வாழ்க்கையும் பகிரங்கமானது. அதனால் தான் தன் சுய வரலாறு சார்ந்த படைப்புக்களையும் (பூச்சியம் பூச்சியமல்ல, இன்னும் சொல்லாதவை) அவரால் படைக்க முடிகின்றது.

சோர் வில் ஸாத எழுத்துப்பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் தெணியான் எக்கணமும் அதைப்பற்றியே சிந்திப்பவர். தன்னிடம் வருபவர்களை வரவேற்று உற்சாகத்துடன் உரையாடுவார். அதற்கு காரணம் அவர் இலக்கிய வெளியில் தன்னை இற்றைப்படுத்தி (Update) வைத்திருப்பது தான். அவருக்கு இலக்கியம் என்பது பதவியோ, பொழுபோக்கோவல்ல. அது அவரது வாழ்க்கை, உபாசனையும் கூட. அதில் அலட்சியமோ, சமரசமோ அவரிடம் கிடையாது.

தெணியானுடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதே பெரிய அனுபவம். மாதத்தில் ஓரிரு தடவையாவது சந்திப்பு நிகழும். எனக்குள் எழும் ஜயம் போக்க உதவும் சந்திப்புக்கள் அவை. இலக்கியம் பற்றிப் பேசவந்தால் பல விடயங்களை விமர்சனப்பாங்கில் கூறுவார். பழந்தமிழ் இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், பின் நவீன இலக்கியம், சமூக வரலாறு என எதனையும் தனது சூர்மையான பார்வையில், தனது கருத்தியல் தளத்தில் நின்று பேசும் பாங்கு கவர்ச்சியானது. அவருடன் உரையாடுகின்ற பொழுதுகள் பெறுமதியானவை. விடயங்களை சமூக வரலாற்று முழுமை யிலும், அழகியல் முழுமையிலும் கண்டு கருத்துக்களை முன்வைப்பது அவரது பாணி. பேசில் அவற்றை உள்வாங்கிய தெளிவு தெரிய வரும் இதற்கு வழிகாட்டிய தத்துவம் மார்க்சியமே. ஈழுத்தில் ஜம்பதுகளின் இறுதியும், அறுபதுகளின் ஆரம்பமும் இலக்கியத்தில் மார்க்சிய ஒளியைப் பரப்பிய கால வெளியாகும். இக்கால கட்டத்தில் இலக்கியத்துள் பிரவேசித்தவர்களுக்கு அது பின்புலமாக இருந்தது. இது தெணியானுக்கும் காலத்தால் கூடி வந்தது. இத்தக்குவத்தால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டவர் இலக்கியத்துக்கும் அதன் வழி அரசியலுக்கும் தன்னை ஆட்படுத்திக்கொண்டார்.

தமிழ் சமூகத்தின் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் இயங்கு நிலை சாதியத்தை மைய விசையாகக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தார். தவிர, இச்சமூகத்தின் உறவுகளின் பேணுகையும் கூட சாதியம் என்ற மானிட விரோதக் கருத்தியலின் பின்புலத்திலேயே மையம் கொண்டிருந்த யதார்த்தத்தினைப் புரிந்து கொண்டவராக இலக்கியம் படைத்தார். இப்புரிதலுக்கு டானியல், டொமினிக்ஜீவா மற்றும் முற்போக்காளர்களின் எழுத்துக்கள் ஊக்கமளித்தன.

“சாதியம்” என்பது இன்று வரை மிகப்பலம் வாய்ந்த சக்தியாகவே

தொடர்கின்றது. அரசியல் அதி காரம், பண்பாடு, கலாசாரம் என அனைத்து கூறுகளிலும் உள்ள நுழைந்து மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்றது. தமிழர் வாழ்வில் இது கருத்தியலாக மட்டுமன்றி நடை முறையாகவும் இயக்கக் கொள்கின்றது. இதற்கெதிராக துணிச்சலுடன் எதிர் விளையாற்றியவர் தெணியான். ஆரம்பத்தில் இருந்து யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் பிரதான கருத்துநிலை சாதியப்படிநிலையை நியாயப்படுத்துவதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அது மதம் சார்ந்த அதிகாரப் படிநிலையாகும். இது “சைவமும் தமிழம்” என்ற கருத்து நிலையை உறுதிப்படுத்தியது. பின்னர் இருபது முப்புக்களில் எழுச் சி பெற்ற யாழ் ப் பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் முன்னைய கருத்தியலுக்கு எதிராக கருத்து நிலையை எடுத்தது. அது தாரன்மை வாத சீர்திருத்தக் கோட்பாடாகும். இவை ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் இருவேறு பிரக்ஞை மட்டங்களைக் (Levels of consciousness) குறிப்பவை. பின்பு இது இடது சாரி இயக்கத்தின் தோற்றுத்துடன் புதிய பரிமானத் தைப் பெற்று சாதியத்துக்கெதிரான உணர்வுபூர்வமான போராட்டங்கள் தீவிரம் பெற வழிசெய்த்தது. இச் சூழல் தெணியானையும் வெகுவாகப் பாதித்தது.

சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா

சபையின் செயற்பாட்டாளராக மாற்றியது. அன்று மகாசபை அக்காலச் சூழலின் தேவைகளுக்கமைய ஆற்றிய பணிகள் முக்கியமானவை. அதன் போராட்டங்களிலும் பங்கெடுத்தார்.

இது தவிர்க்க முடியாத படி அவரை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மாஸ்கோ சார்பு) பால் ஈர்த்தத்து. இவ்விடத்தில் எழுத்தாளர் சஜாதா பேட்டியொன்றில் குறிப்பிட்டது நினைவுக்கு வருகின்றது. 'பிற்பட்ட சமூகத்தில் பிறப்பெடுத்தவன் நிலை பற்றியது. "One should Essentially become a leftist, Spontaneously you have to evolve towards a leftish line of thinking' இது தெனியானுக்கும் ஏற்படுத்தையதாயிற்று.

சமுத்து இலக்கியம் பற்றிப்பேசும் போது தெனியானத் தவிர்த்துவிட முடியாது. அவரது படைப்பானுமை குறிப்பிடத்தக்கது. படைப்புத்துறையின் பல தளங்களையும் அலங்கரித்த ஒர் படைப்பாளி. பன்முகத்திற்ன் படைத்தப்படைப்பாளி அவர்.

சிறுகதையாசிரியர், நாவலாசிரியர், கட்டுரையாசிரியர், மேடைப்பேச்சாளர், விமர்சகர், சமூக விடுதலைப் போராளி என பன்முகத்திற்னுக்குறியவர். அவரது அகவை எழுத்தைந்தைக் கொண்டாடும் "பவள விழா" ஆண்டு இது. அவரது எழுத்துலக சாதனைகளை மீட்டிப் பார்க்கின்ற வேளையும் கூட.

தெனியான் "விவேகி" என்ற சிற்றிதழில் "பிணைப்பு" என்ற சிறுகதையுடன் 1964 இல் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்தவர். இதுவரையில் நூற்று ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், பத்து நாவல்கள், மூன்று குறுநாவல்கள், ஐந்து வாணோலி நாடகங்கள், முப்பது கவிதைகள், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், விவாதங்கள், தன் வரலாற்று விவரணங்கள், பேட்டிகள் என விரிவு கண்டவை ஏராளம். அவரது படைப்புலகம் விசாலித்தது. அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக எழுத்துலகில் பயணித்துக்

கொண்டிருப்பவர் தெனியான். எங்களுக்குக்கெல்லாம் முத்தவர். வடமராட்சி மன்னில் முதலாவது நாவலாசிரியர் என்ற பெருமையும் இவரைச்சாரும்.

சமுத்தில் சாதியச் சிந்தனைக்கு எதிர்வினையாற்றியடானியல், டொமினிக் ஜீவா, என்.கே.ரகுநாதன், செ.கணேசனவிங்கன், நீரவை பொன்னையன் வரிசையில், அவர்களது பணியில் அறுபடாத தொடர்ச்சியைப் பேணுபவர் தெனியான். தனது கருத்தியலுக்கு அப்பால் எதிர்நிலைப்பட்டவர்களுடனும் சமுகமான உறவினைக் கொண்டிருப்பவர். அவரது இலக்கியநாகரிகத்துக்கு இது சான்று.

தெனியானின் படைப்புகளின் பொதுமைப் பண்புகளாக வெளித் தெரிபவை மானிட நேயம் சாரந்தவை. சாதிய ஒடுக்குதல்கள், மேலாண்மைச் சமூகத்தின் மனோவியல்புகள், மேலாதிக்குணர்வுகள், சுரண்டல்கள், குடும்ப உறவுச் சிதைவுகள், உள்ள நெருக்கீடுகள் போன்ற மனித உள்ளங்களைப் பாதிக்கும் சமூக யதார்த்தங்களைத் தொட்டுக் காட்டுபவை. தனது படைப்புகளில் சிறுகதைகளிலும் சரி, நாவலிலும் சரி பாத்திரங்களின் உருவாக்கத்தில் கவனம் கொள்பவர் தெனியான். அவற்றின் உணர்வுப் போராட்டங்களை நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்யவர். விஜயலட்சுமி (மரக்கொக்கு), ஈஸ்வரி, சுப்பிரமணியம் (காத்திருப்பு), ஐமுனா, பாலன் (பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்), முத்துவிங்கம் (கானலின் மான்), முத்தன், வள்ளிக் கொடி (குடிமைகள்) என்பவை சில உதாரணங்களாகும்.

தெனியான் தன் படைப்புகளுடாகச் சொல்ல வரும் செய்தி முக்கியமானது. மனிதாபிமானம் என்பது மனித மாண்புகளைப் போற்றுவதுடன் நிற்பதில்லை. அதற்காகப் போராடுவதும் தான் என்பதை செய்தியாக முன்வைப்பவர்.

என்பதுகளுக்குப் பின்னான அவரது சிறுகதைகள் மற்றொரு தளத்தில் விரிபவை. போரில் சிக்குண்டு

போனவர்களைப் பற்றி விஸ்தாரமாகப் பேசுவதை. மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட போரின் அவலங்கள், இடப் பெயர்வுகள், உள் நெருக்கீடுகளைப் பரிவுடன் தருவதை. அம்மக்களது பரிதவிப்பில் இவர் கொள்ளும் நெகிழ்வும், பரிவும் கலை நேர்த்தியுடன் பதிவாகியுள்ளன, இப்படைப்புக்களில் இயல்பில் அழகியல் விகசிப்பை காண முடிகின்றது. “உவப்பு”, “நான் ஆளப்பட வேண்டும்”, “இன்னுமா” என்பவை அவற்றுள் சில.

அவரிடமுள்ள சிறப்பு எந்த நெருக்கடிகள், அசௌகரியங்களுக்கிடையிலும் எழுதுகின்ற திறன் ஆகும். ஒரு கதிரையும், அதன் மேல் வைத்து எழுது. வதற்கு ஒரு பலகைத் துண்டும் இருந்தால் போதும் முதுகுவலி தெரியாமல் மணிக்கணக்கில் எழுதிக் கொண்டிருப்பார். மேசை அவருக்குப் பொருட்டல்ல இதனை பலமுறை அவதானித்துள்ளேன். அப்படி யொரு தீவிரசிரத்தை எழுதுவதில் இருக்கும். சில எழுத்துலக ஜாம்பவான்கள் கூறுவது போல, அடித்தல் திருத்தவின்றி ஒரே தடவையில் துரித கதியில் தட்டச்சில்/கணனித் திரையில் பிரசவிக்கும் விதத்தை தெரிந்தவரல்ல தெனியான். தனது படைப்பினை பல தடவைகள் செப்பனிட்டு எழுதும் வழக்கமுடையவர். இது தனது படைப்புக்களில் பிரக்ஞஞ்யுடன் தன் மொழியைக்கையானும் அக்கறையின் பார்ப்பத்தாகும். தெனியானின் அண்மைக்காலப் படைப்புக்களில் அவரது மொழிக்கையானகை துலக்கம் பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. படைப்பு மொழியோடும், யதார்த்தத்தோடும் இசைந்து போகும் லாவகம் தெரிகின்றது. இங்கு “Language does not separate from idea” என்ற மார்க்கின் கூற்று நிருப்பணமாகின்றது.

கிராமம் என்பது சாதிப்படிநிலைகளையும், உட்பிரிவுகளையும் கொண்ட கூட்டமைப்பாகவே (Integrated Structure) இன்னும் இருந்து வருகிறது. இக்கூட்டமைப்பு சமூகத்தினரின் சமூக, பொருளாதார, ஆன்மீக வாழ்வில் ஒரு பிரிவினர் மற்றவர்களை நம்பியும்

எதிர்ப்பார்த்தும் வாழ்கின்றனர். இவ் எதிர்ப்பார்ப்புக்கள் உரிமைகளாகவும், கடமைகளாகவும், சமூக நியதி களாகவும் சமூக இயங்கு நிலையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில், மேலாதிக்கச் சக்திகள் நிலத்தின் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள உரிமையும், கடமையும் அவர்களது பொருளாதார நிலைகளையும், அதிகார எல்லைகளையும் நிர்ணயித்து விடுகின்றன. நில உரிமைகள் மறுக் கப்பட்டவர்கள் மேலாதிக் காசாதியினரை நம்பி வாழும். அடிமை, குடிமைகளே என்கிற யதார்த்தம் தெனியானின் படைப்புக்களில் துலாம்பர மாக வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக அவரது நாவல் களாக “மரக்கொக்கு”, “பொற்சிலையில் வாடும் புனிதர் கள்”, “குடிமைகள்”, “ஒடுக்கப் பட்டவர்கள்” தொகுப்பி வூள்ள பலசிறுக்கைகளிலும் இதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

தனிமனிதர்களின் பிரச்சினையை சமூகத்தின் பிரச்சினைகளாகவும், சமூகத்தின் பிரச்சினைகள் தனி மனிதரில் பிரதிபலிப்பதாகவும் எழுதுவதென்பது மார்க்கிய நிலைப்பட்ட எழுத்து முறைமை. அதாவது, நாவல் பேசுகின்ற பொருளின் சமூக முக்கியத்துவம் (Social Significant) முக்கியமானது என்ற கருத்தில் வலுவாகக் காலுான்றி நிற்பவர் தெனியான். அதனால் தான் அவரது படைப்புக்களில் சமூகம் குறித்த விவாதங்கள், கேள்விகள், விசாரணைகள், தர்க்கங்கள் விரவியிருக்கின்றன.

தெனியானின் நாவல்களில் காண முடிகின்ற இன்னொரு சிறப்பு, தான் எடுத்தான விரும்புகின்ற செய்தியை மையப்படுத்தி அதிலிருந்து விலகி ஓடாமல் நகர்த்திச்செல்லும் பாங்கு இது. தனித்துவமானது. இணைக்கதைகள், பாத்திரங்கள் உப பாத்திரங்கள், உதிரிப் பாத்திரங்கள் - அவற்றுக்கிடையிலான முரண் கள், உணர்வுப் போராட்டங்கள், நிகழ்ச்சிக்கோர்வைகள் என விஸ்தாரமாக அவரது நாவலுக் கான தளம் விரிந்து செல்லும். எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்ப தன்

பாத்திரங்களுக்குப் பெயர் தூட்டுவார். அந்தப் பாத்திரங்களின் மாறுபட்ட குணவியல்களும், நடத்தைகளும் நாவலுக்கு புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுக்கும்.

தவிர, தெனியானின் கட்டுரை ஆக்கதிற்றும் அவரது ஆளுமைக்கு வலுச்சேர்க்கின்றது. அவரது பார்க் கப்படாத பக்கங்கள் - கட்டுரைத்தொகுதியில் உள்ளவை எடுத்துரைப்பு முறையில் கவர்ச்சி யானவை வாசகனிடம் தர்க்கங்களை எழுப்புவை. சங்க இலக்கியங்கள் முதல் நவீன இலக்கியங்கள் வரை ஆழமாக, நுண்ணிய தாகப் பல விடயங்களைப் பேச பவை. பலர் சொல்ல மறுத்தவை

களை ஆய்வுத் தேவூடன் கூற முற்படுவை.

தெனியான் சாதியம் பற்றி எழுகின்ற எழுத்தாளர் எனப்பலரா ஒம் முத்திரை குத்தப்படுகிறவர். சமூக யதார்த்தத்தை விட்டு அவர் தூர விலகி நிற்க முடியாதவர். என்பதே இதன் மறைப்பொருள். எமது சமூகத்தளத்தில் இயங்குகின்ற சில முரணிலைகள் தான் தெனியானைப் படைப்பாளியாக்கியது. எமது சமூக யதார்த்தம் என்பதே “சாதியம்” என்ற நிறுவன அமைப்புத்தான். இச்சமூகத்திலிருந்து தூண்டுதல்களைப் பெற்ற படைப்பாளி அவர். சாதியத்தின் கொடுமைகளை பல தளங்களில் நின்று நுட்பமாகப் பார்க்கக்

கூடியவர். அதனால் தான் வர்ணப் படி நிலையில் மேன்னிலைப்பட்ட பிராமணர்கள் பற்றியும் எழுதினார். கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்ட பஞ்சமர்கள் பற்றியும் எழுதினார். இன்றும் கூட சாதிய அடையாளங்களைத் தாண்டிய தமிழ் அடையாளம் ஒன்றை ஏற்படற்கான பொதுப்பண்பாட்டு வெளி எம்மிடம் உருவாகவில்லை. இன் அடையாளம் என்பது எம்மிடையே அதிகாரப் போட்டியில் ஆதிக்கச்சதி, தனக்குப்பின்னால் மக்களைத் திரட்ட முனையும் அரசியலாகவே இன்றுதிரிப்பட்டுள்ளது.

இதனை உணர்ந்து இலக்கியம் படைப்பவர் தெனியான். தெனியான் முற்போக்கு இலக்கிய அணியைச் சார்ந்தவர். இலக்கியத்தில் முற்போக்கு வாதம் காலாவதியாகிவிட்டது எனச் சிலர் விவாதிக்கின்றார்கள். யதார்த்தத்தில் சமகால வாழ்வின் குறைகள் நீக்கிய, இன்னும் சிறந்த வாழ்வை நோக்கிய பயணத்தினை படைப்பின் இலட்சியமாகக் கொண்டதே முற்போக்கு இலக்கியம் - மக்கள் இலக்கியம் ஆகும். எழுத்தில் நீ என்ன சொல்லப்போகிறாய்? அதை எப்படிச் சொல்லப்போகிறாய்? யாருக்குச் சொல்லப்போகிறாய்? என்ற கேள்விகளே இங்கு அடிப்படையானவை. தவிர இன்றைய உலகமயமாதல் தூழலில் வாழ்க்கை யதார்த்தம் என்பது மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதை அடிப்படையாகக்கொண்டுள்ளது. இச்சுரண்டலும் வறுமையும் நீடிக்கும் வரையில், முற்போக்கு வாதமும் இருக்கத்தான் செய்யும். ஈழத்தில் இலக்கியத்தை வெகுஜன மட்டத்திற்கு கொண்டு சென்றதில் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பங்கு காத்திரமானது. அது மையப்படுத்திய சமூகப் பிரச்சினைகள் இன்றும் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன; இன்னும் தீர்க்கப்படாமலே உள்ளன இந்த யதார்த்தத்தின் பின்புறத்தில் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் தேவை இன்னும் உணரப்படுகிறது.

சமூகத்தின் மனச்சாட்சியைத் தொட்டு உலுக்கும் படியான படைப்புக்களுக்கு இன்னும் தேவை இருக்கின்றது. அவை கலை நேர்த்தியுடன் படைக்கப்பட வேண்டும்.

தனது நீண்ட கால இலக்கியப் பணிக்காக பல விருதுகளைப் பெற்றவர் தெனியான். இந்து கலாசார பண்பாட்டு அமைச்சின் “கலா பூசணம்” (2003), வடக்கு மாகாண இலக்கியத்துக்கான “ஆளுநர் விருது” (2008) வாழ்நாள் இலக்கியப் பணிக்கென இலங்கை அரசின் உயர் விருது “சாகித்தியரத்னா” (2013) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன.

தவிர, இவரது “கழுகுகள்” நாவல் தகவம் பரிசையும், “மரக்கொக்கு” நாவல் இலங்கை அரசினதும், வடக்கிழக்கு மாகாண அரசினதும் சாகித்திய விருதுகளையும், “காத்திருப்பு” நாவல் வடக்கிழக்கு மாகாண அரசின் பரிசையையும், “கானலின் மான்” நாவல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதினையும், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை விருதினையும், “குடிமைகள்” நாவல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதினையும் கொடுக்க விருதையும், “சிதைவுகள்” என்ற குறுநாவல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைப் பரிசையும், சுபமங்களா பரிசையும், கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருதையும், “ஓடுக்கப்பட்டவர்கள்” சிறுக்கைத்தொகுதி கொடுக்க விருதினையும் பெற்றுள்ளன. சாதியம் குறித்து அதிகளுடைய சிறுக்கைகளை ஈழத்தில் படைத்தவர் என்ற பெருமையும் அவருக்குள்ளது.

தவிர, “மல்லிகை” 1989 மார்ச் மாத இதழில் முன் அட்டையில் தெனியானின் படத்தைப்போட்டு அவரைப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி எழுதிய கட்டுரையுடன் பிரசரித்தது. “முன்றாவது மனிதன்”, “படிகள்”, “ஞானம்”, “ஜீவநதி”, “படிகள்” போன்ற ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள் அவரது நேர்காணல்கள், கட்டுரைகளை வெளியிட்டு கெளரவப்படுத்தியுள்ளன. இதற்கும் மேலாக “ஜீவநதி” “தெனியானின் படைப்புக்கள் மீதான பார்வைகள்”, “தெனியானின் ஜீவநதி சிறுக்கைகள்” என இரு நால்களை தெனியானின் 50 வருட கால இலக்கிய வாழ்வை கெளரவிக்குமுகமாக வெளியிட்டு அவருக்கு மதிப்பளித்திருக்கின்றது. அத்துடன் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் மொழியை சிறப்புப்

பாடமாகத் தேர்வு செய்த பல மாணவர்கள் தெனியானின் படைப்புக்கள் பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் சமர்ப்பித்துள்ளனர்.

இத்தகைய ஆளுமைப் பண்புகள் நிரம்பிய தெனியானுடன் சமகாலத்தில் வாழ்ந்து வருகிறோம் என்பது கிடைத்தற்கிறியது. அவருடன் நெருக்கமாக உறவைக் கொண்டிருப்பது மகிழ்வைத் தருகின்றது. அவருடனான நெருக்கத்துக்குக் காரணம், இலக்கியம், அரசியல், சமூகம், பற்றிய கருத்தியல் ஒருமைப்பாடும், அதற்கப்பால், அவர் மீதான மதிப்பும் மரியாதையுமே. தெனியான் யாரிடமும் லேசில் பழகமாட்டார், பேசமாட்டார். கொஞ்சம் தலைக்கனம் பிடித்தவர் என்று ஒரு குறை அவரைப் பற்றிச் சொல்லப்படுவதுண்டு. மேம் போக்காகப் பார்த்தல் அது சரியாகவே படும். அவருடன் நெருங்கிப்பார்த்தால் அதன் உண்மை தெரிய வரும். அவர் பற்றிய மாயைகள் சிதைந்து விடும். தெனியான் தேர்ந்தெடுத்து நட்பு பாாட்டுவார். அறிவார்ந்தவர்களோடு உரையாடினால் அந்தப்பொழுது பயனுள்ளதாக இருக்கும் எனக்கருதுபவர். அன்பையும், நட்பையும் இலக்கியம் பரிமாற்றத்துக்கான ஒரு வழியாகப் பேணி வருவார். தனது முற்போக்கு அணியினருக்கு அப்பாலும், பல இலக்கியவாதிகளை நட்பாகக் கொண்டிருப்பவர்.

டானியல், டொமினிக் ஜீவாவுடன் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்தார். பேராசிரியர்கள் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி ஆகியோருடனும் நல்ல உறவு அவருக்கிருந்தது. அவர்கள் பற்றிய நினைவுகளை நெகிழ்வுடன் பதிவு செய்தார். அதில் அவர்கள் பற்றிய தெரியவராத பல விடயங்கள் அறியக் கிடைத்தது.

தெனியானின் சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று எவரையும் குறை சூறாத பண்பு. எந்த இலக்கியவாதி பற்றியும் குறை சொல்ல மாட்டார். கதை வந்தால் மௌனமாகி விடுவார். இதை அவருடன் உரையாடும் தருணங்களில் பலமுறை கண்டிருக்கிறேன்.

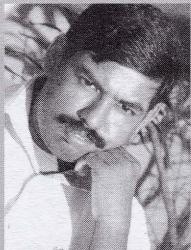
அவரது சிறந்த பண்பு தன்னுடைய பார்வையில் இருந்து கொண்டு ஏனைய படைப்பாளிகளையோ, படைப்புக்களையோ கூண்டிலேற்றி விமர்சிக்க விரும்பாதவர். அதேவேளை மேடையில் அவரை வைத்துக் கொண்டு முற்போக்கு இலக்கியம், அதன் ‘அணியினர்’ மீது யாராவது எதிர்வினையாற்றினால், பதிலளிக்கத் தயங்கமாட்டார். அதில் தர்க்கமும் நியாயமும் இருக்கும். மேடையில் தராதரம் தகுதி பாராமல் பதிலடி கொடுப்பதில் வல்லவர். தான் சார்ந்த கட்சி, அமைப்புக்கள் கொள்கை தவறும் போது அவற்றின் மீதும் விமர்சனம் வைத்திருப்பவர் தெனியான்.

மனைவி, பிள்ளைகள், இரண்டு மகன்கள், இரண்டு மகள்கள் எனக்கு குடும்பம் இருந்த போதிலும் இலக்கிய ஊழியத்திலேயே தனது முழுநேரத்தையும் செலவிடுவார். பிள்ளைகள் நால்வரும் கல்வியில் உயர்ந்து அரசபணிகளில் இருப்பவர்கள். குடும்பத்தினரும் அவரைப் புரிந்து கொண்டவர்களாக, எந்த நிலையிலும் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குபவர்களாக உள்ளனர். தெனியானுக்கு இரண்டு சகோதரர்கள், மூன்று சகோதரிகள் கூடப் பிறந்தவர்கள். கண்டாவிலிருந்து வெளிவந்த “நான் காவது பரிமாணம்” சிற்றிதழின் ஆசிரியர், நல்ல சிறுக்கையாளர், இலக்கிய அரசியல் விமர்சகர், நாடக குறும்பட திரைப்பட நடிகர் என இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட எழுத்தாளர் க.நவம் இவரது தமிழ்யாவார்.

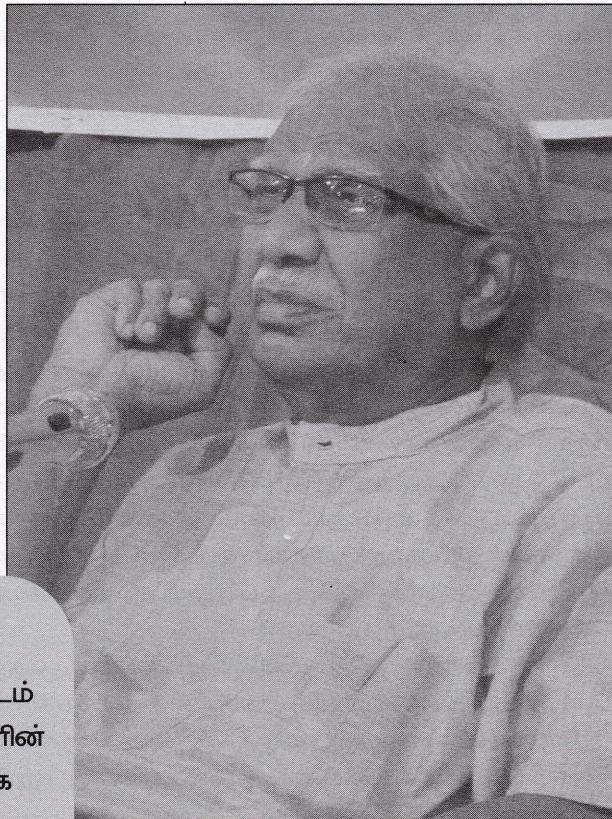
தெனியான் எனக்கு என்றும் ஆதூர்சனமாக விளங்குபவர். என்னை எழுதத் தூண்டுகின்றன ஊக்கியாக இருப்பவர். அவருடைய படைப்புக்களை தன்னிறைவோடு படிக்கின்ற வாசகன் நான். ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் அவருக்கு சிறப்பான இடம் என்றும் உண்டு என நம்புவன். தனது ஆற்றல் முழுவதையும் இலக்கியத்துக்காகவும், மானிட மேம்பாட்டுக்காகவும் ஒரு முகப்படுத்திய தெனியான் ஓர் “ஜீவநதி”.

இன்னொரு அதிர்வின் கோணம்

முதிர்க்கதையாளியான தெணியானிடம் இன் ஒடுக்குமுறை வன்ம் அதிர்வுகளின் கோணங்கள் இன்னொரு விதமாக வெளிப்பட்டுள்ளமையைச் சுட்டிக் காட்டுவதே இப்பதிவின் நோக்கமாகும்.

தமிழ் சமூகத்தின் நரம்புகளுக்குள் உறைந்த சீழ் நதியான சாதிய அடுக்குகளின் இருளிடுக்குகள் தோறும் எழுத்தொளி பாய்ச்சிய தெணியான் என்னும் மேதாவியைப் புறந்தள்ளிலிட்டு இருபதாம், இருபத் தோராம் நூற்றாண்டுகளின் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதி விடுதல் சாத்தியமன்று. ஆதிக்க மனோநிலை அதிர்வுகளின் சேதார வரைபடங்களாக இவரது புனைவுகள் நிகழ்கின்றன. ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் குரல் வளைக்குள் திக்கிய வார்த்தைகளை படைப்புத் திமிரோடு மீட்டெடுத்த பெருமைக்குரியவர். நாசிகளை விட்டகலாத கிராமிய வாசனையின் பிரதி விம்பங் களாகவே இவரது படைப்புக்களை இனங்காண முடிகிறது. எவ்வகை ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிரான குரலே எழுத்தாளனின் தனித்த அடையாளமாகும். இவ்வகையில் முதிர்க்கதையாளியான தெணியானிடம் இன் ஒடுக்குமுறை வன்ம் அதிர்வுகளின் கோணங்கள் இன்னொரு விதமாக வெளிப்பட்டுள்ளமையைச் சுட்டிக் காட்டுவதே இப்பதிவின் நோக்கமாகும்.

சமர் ஊழித்தெறிப்பின் தேறிய விளைவாக அமைவது பின்கூக்குவியலே என்னும் யதார்த்தக்தினை “உவப்பு” சிறுக்கதையில் தெணியான் நயாதீதமான முறையில் பதிவு செய்துள்ளார். பொது மானிட தளத்தில் நின்று பேசும் சமர்விரோதப் பிரதியாக “உவப்பு” அமைந்துள்ளது. இனமுரண் பாட்டின் கொடுப்பனவாய் மயானமயமாக கல் நிகழ்ந்த

அவலத்தை காகங்களை நடுவணாகக்கொண்டு கனதி யான கதையாகக் கட்டியெழுப்பியுள்ளார். பிரசவப் பொழுதிலே மனையாளின் நாவின் தவனத்திற்கு தக்கதீனியிடல் கணவனின் தலையாய பொறுப்பெற்ற பண்பாட்டுப்புலத்தினை அடியொற்றிக் கதையினை நகர்த்தியுள்ள நுட்பம் தற்புதுமையானது. குஞ்செலி, அப்பத்துண்டு, கோழித்தலை, படையற்சோறு, ஆட்ட டெலும்பு என்ற உணவுக்குகளில் திருப்தியடையாத பெண்காகம், “மனுஷ இறைச்சி” கேப்பதும், தன் மனையாளின் மௌன முடிச்சவிழும் தருணத்தை ஆண்காகம் மிக ஓளிதாக எதிர்கொள்வதும் ‘சன்டைரத்தின் அவசியத்தை உலகிற்கு உணர்த்தி, கதையின் இறுதி உச்சத்திற்கு வலுக் சேர்த்து விடுகின்றது. காகத்தின் ஒலி வாசகனிடத்தே அற்புதமான அதிர்வுகளை நிகழ்த்தி விடுகின்றது. “முதுகாட்டில் காக்கை உவக்கும் பிணம்” என்ற தொன்மத்தை உப நினைவுக்கு வருவித்து, வன்ம் நெறிப்பயணம் தேசத்தையே முதுகாடாய் மாற்றிவிடும் வல்லமை மிக்கதென்ற உண்மையை வெகுநயமாகப் பதிவாக்கி விடுகின்றார்.

போர்க்கால வாழ்வின் துன்பியலை அநாயாசமாக வெளிப்படுத்தும் மற்றொரு சிறுக்கதையாகப் “பாதுகாப்பு” அமைந்துள்ளது. “கைதுகள், காணாமற் போதல் போன்ற அவலங்களுக்குள் பொது மக்கள் சிக்கித் தவித்தமையைக்” கால மாற்றம் என்ற உத்தியின் பின்புலத்தில் இணையற்ற கதையாக எழுதியுள்ளார்.

சற்றுலா, திரையரங்கு என்பவற்றுக்குச் செல்லும் சிறுவனுக்குத் தந்தை பாதுகாப்பாகச் செல்வதும், சிறுவன் வளர்ந்து தந்தையின் ஸ்தானத்தை அடைந்த சூழலில் அவனது சிறுமகன் பாதுகாப்பாகச் செல்வதும் “பாதுகாப்பு” சிறுக்கதையின் உள்ளீடாகும். பேரினவாத வன்முறையின் செயற்பாட்டால் பொது மக்கள் காணா மற் ஆக்கப்படும் நிகழ்வினையும், படையினரின் மாற்றுமுகத்தையும் கதை வெளிப்படுத்துகின்றது. தரம் 11 தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் பாடநாலில் இக்கதை இடம்பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வாரி நோக்கிய பயணத்தின் போது மக்களை நோக்கிப் “பிள்ளை பெறாதவர் பாக்கியசாலி கள்” என்னும் கூற்றை யேசுபிரான் எடுத்துரைத்தார். இனிவரும் அவலங்களின் ஒட்டுமொத்தக் குத்தகையும் தொடர் சுந்ததி மேலே விழும் என்ற உட்கருத்தை அக்கற்று வெளிப்படுத்தி நின்றது. “ஆண்பிள்ளை” பெறுதலைக் கொடுப்பனவாகக் கருதிய தமிழினத் துக்கு, “ஆண்பிள்ளை பெறாதவர் பாக்கியசாலிகள்” என்ற கருத்தினை வலியுறுத்துவதாகத் தெணியானின் “இவரின் கதை” அமைந்துள்ளது. இருளி - மலடி என்ற நிலைகளைத் தாண்டித் தாய்மை எப்திய பெண் ணொருத்தி, ஜந்து பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்ற பின்னும் ஆண்மகவினைப் பெறும் வேணவாவோடு அடுத்த பிரசவத்திற்குத் தயாராகின்றார். யுத்த வன்மம் ஆண் பிள்ளைகளின் உயிரைக் காவு கொள்ளும் நிலையில், ஆண் பிள்ளை தேவையில்லை என்னும் உணர்வு ஏற்படுகின்றது. எனினும் அவளின் பிந்திய வேட்கைக்கு எதிராக ஆண் குழந்தையையே பிரசவிக்கின்றார். ஆண் பெறும் இறும்புதை சமர்க்கால நீகழ்வுகள் அடியோடு அகற்றி விடுகின்றன. தமிழின் தொன்ம வழக்கங்கள், அபிலாவைகள் பலவற்றையும் யுத்தம் துடுத்துக்கூத்துமை இக்கதையில் நிகழ் தகவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கதை கூறுதலின் உத்தி சுவாரஸ்ய மான முறையில் அமைந்துள்ளமையும் சுட்டிக் காட்டத்தக்கது.

வடமராட்சியின் குறும் பிரதேசமொன்றின் வரை படமாகவும், கடந்த காலமொன்றின் குறுக்கு வெட்டு முகமாகவும் “மனிதம்” கதை அமைந்துள்ளது. இயல் பான கதை சொல்லல் முறைக்கு அற்புதமாக எடுத்துக் காட்டாகவுள்ளது. பிரதான கதாபாத்திரத்தின் நாசி களில் வீசும் பினவாடை, வாசகனிடத்தும் தொற்றிக் கொள்ளும் சாத்தியத்தைக் கொண்ட கன கச்சிதமான மொழிநடையில் அமைந்துள்ளது. போர்க்கால இருப்பியலை வெகு யதார்த்தமாகப் படம் பிடித்த கதைகளில் “மனிதம்” சிறுகதைக்கும் தனியிடம் உண்டு.

தண்டனை குறித்த போராளி ஒருவனின் மனவனர் வினை வெளிப்படுத்துவதாக “வடுக்கள் அழிய” என்ற சிறுகதையை அமைத்துள்ளார். போராளி ஒருவனை மையப்பாத்திரமாகக் கொண்டு தெணியான் எழுதிய ஒரே கதை இதுவாகவே இருப்பதும் அவதானத் திற்குரியது. சில்லறைத் தகராறுகளுள் சிக்காமல், இன முரண்பாட்டிற்கான ஆயுத நெறியில் பயணிக்கும்

பக்குவழுள்ளவர்களாகப் போராளிகளைச் சுட்டிக் காட்டி யுள்ளார். போராளிகளிடம் இத்தகைய பண்பு இக்கதை எழுதப்பட்ட காலப்பகுதியில் மேலோங் கிக் காணப் பட்டமையால் வேணாவாவோடு பதிவு செய்துள்ளார்.

ஜெகாந்தன், ஜெயமோகன் போன்றோர் மூடி மறைக்க எத்தனிக்கும் இந்திய அமைதிப்படையின் வன்மத்தை “இன்னுமா” சிறுகதையில் வெளிப்படுத்துகிறார். கதையின் உள்ளீடு இராணுவ வன்முறையின் அதிரவைத் தொற்ற வைப்பினும், மூடிவில் தெணியானின் தகுநயத்தில் (Style) சமூகத்திலே புரையோடிய சீமாளிகளின் உளநிலையும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. வல்வெட்டித்துறையில் நூலகத் தினுள்ளே மூட்டி வைத்து, இந்திய அமைதிப்படையால் பொதுமக்கள் ஏரி யூட்டப்பட்ட நிகழ்வினை சாதியக் கண் கொண்டு பார்க்கும் வக்கிருபுத்தி இன்னும் இம்மண்ணிலே உயிர்ப் போடுள்ளதே என்ற கோபத்தினையும் அக்கதையில் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“

மனிதாபிமானம், முற்போக்குச் சிந்தனை, சமூகக் கொடுமைகளைக் கண்டு கொதித்து, அவற்றைத் தமது படைப்புக்களாகத் தந்தவர் தெணியான் அவர் படைத்த இலக்கியங்களில் வெறும் கற்பணன மக்களாகக் கலூக்கத்தில் ஒருவராக வாழ்ந்து தான் வரித்துக் கொண்ட கொள்கையின் படி நடப்பவர் தான் தெணியான். அதனால் எமது சமுதாயத் தில் இருக்கும் யதார்த்தமான பிரச்சினை களே அவரது இலக்கியங்களாகப் படிகின்றன. அவரது இலக்கியப் பார்வை ஏழைகள், வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள், ஆதரவற்றவர்கள், நலிந்தவர்கள், பக்கமே எப்போதும் இருந்து வருகின்றது.”

தொல் சமூகங்களின் குழும வன்முறையின் நீட்சியாகவே சாதி, இன், மன முரண்பாடுகள் நோக்கப் படுகின்றன. பொருளாதார ஆதாயங்கருதிய, சாதிய நுண் பிரிவுகளை மேட்டுக்குடி கட்டமைத்தது. தமக்குள்ளே அதிகார அடுக்குகளைப் பேணுவோர், இன வீடுதலைக்கான புரட்சியை முன்னெடுப்பது நகை முரணாகும். சாதிய அடுக்குகள் சலவை செய்யப்படாத தாகவே இன்றைய தமிழ்ச்சமூகமும் காணப்படுகின்றது. தொடர் ஒடுக்கு முறைகளைத் தரிசித்த தெணியான் என்ற மேதாவளிக் கதையாளியிடம், அவ்வொடுக்கு முறைகளுக்கு எதிரான கதைகள் அதிக விழுக்காடு வெளிக்கிளம்பியமை இயல்பானதே! மேலாண்மை சமூகத்தின் அசிங்கங்களையும் பதிவு செய்த அதே நேரம் இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான பதிவுகளையும் தனது சிறுகதையிலே வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரையூடாக சுட்டிக்காட்டியதில் பெருமிதங் கொள்கின்றேன். பவளவிழா நாயகன் தொடர் செயற் பாட்டாளராக இன்னும் பல்லாண்டு காலம் எழுத்துலகிற் பிரகாசிக்க வேண்டுமென வாழ்த்தி விடை பெறுகின்றேன்.

ஏன் பால்ய வயதும், பதின் மப் பராயமும் வாசிப்புக்குத் தீணி போடும் காலங்களாயிருந்த போது, கதைகள் என்பவை என் எண்ணங்களின் சுவையுட்டி களாயிருந்தன. சிறுவர் கதைகளிலிருந்து சமூகக்கதை களை நோக்கி என் வாசிப்புப்பார்வை நகர்ந்த பின் தென்னிந்தியப் புத்தகங்களின் வாசனை நாசியில் ஒட்டியிருந்த காலத்தில் வாசிக்கக் கிடைத்த நாவல் தான் “பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்”. முதன் முதல் எங்கள் மன் சார்ந்த ஒரு நாவலை வாசித்த வகையில் ஈழத்தி லும் கூட சிறந்த எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்ற பிரமிப்பு ஏற்பட்டது. அந்த நாவலை வாசித்ததன் தொடர்ச்சியாகவே தென்னியான் எனும் இலக்கிய ஆனாருமையைத் தேடிப் படிக்கும் ஆர்வம் வளர்ந்தது.

வாசிப்பின் காலம் இன் ணொருபுறம் எழுதிப்பார், எழுதிப்பார் என்று அருட்டிய பின்னர் எழுத ஆரம்பித்த பிறகு, முன்பின் அறிமுக மில்லாத போதிலும் என் சிறுகதை களிலேயே என்னை இனங்கண்டு பாராட்டி என் எழுத்திற்கு உரம் சேர்த்ததில் தென்னியான் எனும் எழுத்தானாருமைக்கும் மிகப் பெரிய பங்குண்டு. என்னை மட்டுமென்றி, வளர்ந்து வரும் இளங்கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் பண்பு அவரிடத்தில் இயல்பாய் காணக் கிடைப்பது: எழுதாமல் சோர்ந்திருக்கும் கணங்களிலும் உற்சாகமுட்டி எழுத வைக்கத் தூண்டுவதும், அன்புரிமை கொண்டு வாழ்வின் நெருக்கடி களுக்கு ஆலோசனை சொல்லும் பண்பும் அவருக்கேயுரித்தன. இத்தருணம் அவரது பவள விழாவில் விரியும் இம்மலருக்கு அவரின் குறு நாவல்கள் பற்றி நானும் எழுத விளைவது நீண்ட காலம் வெறுமையற்றுக் கிடக்கும் என் பேனா வுக்குக் கிடைத்த பேரேயாகும்.

நான் கு குறுநாவல்கள், பனையின் நிழல், பரம்பரை அகதி கள், சிதைவுகள், வெந்து தனிந்தது என்பனவாகும்.

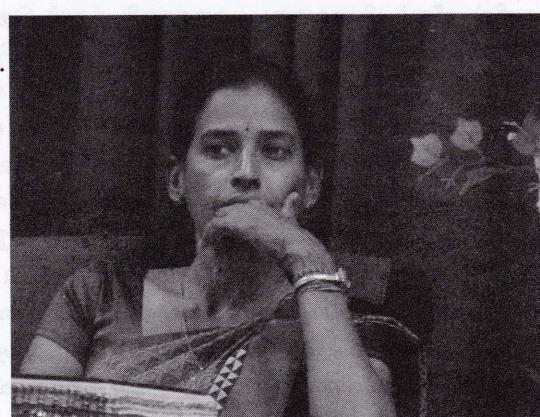
எல்லா நாவல் களுக்கும் பொதுவான அம் சம் அவரது தெளிந்த நீரோட்டமான நடை. வாசிக்கத் தொடங்கும் போதே நூலைக் கீழேவைத்து விட முடியாத இயல்பான, யதார்த்தமான சம்பவங் களின் கோர்வை. காலவாரியாக ஒழுங்குபடுத்தும் போது, பனையின் நிழல், பரம்பரை அகதிகள் இரண்டு குறுநாவல் களும் 1980 களின்

நடுப்பகுதிகளில் வெளிவந்தவை. இனப்பிரச்சினை துளிர் விட்டுக்கொண்டிருந்த காலமாதலால் அவற்றில் அதிகப் படியான யுத்த நெருக்கடிகள் பிரதிபலிக்கப்படவில்லை. எடுத்துக் கொண்ட பிரதான கருத்தினை வலுப்படுத்து வதற்கான துணைக் கருத்துக்களாகவே அப்பிரச்சினை களும் காட்டப்படுகின்றனவே தவிர மையக்கருவே கதையைத் தொடர்ந்துநடத்திக் கொண்டு செல்கிறது.

என்பதுகளில் வடபுலத்தை விட்டு வெளிநாடு

தென்னியானின் நான்கு குறுநாவல்கள்

தாட்சாயணி

களுக்குச் செல்லும் இளைஞர்கள் அதிகரித்திருந்த காலம். ஒருவரைப் பின்பற்றி ஒருவர் வெளிநாடு செல்லும் காரணங்களாக இளம் பிள்ளைகளை வீட்டில் வைத்திருக்க முடியாத சூழ்நிலை நிலவியது மட்டு மில்லாமல் வசதியான வாழ்க்கைக்கான பொருளீட்டுத் தலும் அமைந்திருந்தது.அதன் பொருட்டு வெளிநாடு சென்றவர்கள் நீண்ட காலம் வெளிநாடுகளில் தனித்திருக்கையில் அவர்களது வயதும், இளமையும் அவர்களை எத்தனை காலத்திற்கு கட்டுப்பாட்டோடு இருக்கச் செய்யும்...? என்பது போன்ற கேள்விகளை இக் கதையினாடு எழுப்புதனுராடாக அவ்வாறு பிரிந்திருப்பதன் காரணமாக அவர்களது இளம் மனைவியருக்கு ஏற்படும் உள்ளக்குழல்களையும், தவிப்புக்களையும், தாபங்களையும் எனிமையாக வெளிப் படுத்தியதோடு, அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களை, தூழ்நிலை களை, ஏற்படுத்திடும் சாத்தியங்களை சம்பவங்களோடும் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார். மனித விழுமியங்களையே புனிதமாய்க் கருதிய ஒரு குடும்பத்தில் காதலனுக்காகக் காத்திருந்து, வருகின்ற வரன்களையெல்லாம் தட்டி விட்டு விரும்பியவனையே கைப்பிடித்த அவளால் எப்படி அவனற்ற காலத்தில் வரம்பை மீற முடிந்தது...?

காலம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.காலத்தின் மீதான மாற்றத்தை அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வசதியான வாழ்க்கை தீர்மானிக்கிறதா...? எதுவுமே அறியாத அப்பாவியாக கோவில் மட்டுமே உலகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவளை, அவ்வாது வீட்டிற்கு வந்த தொலைக் காட்சி, சினிமாக்கள், மற்றும் அவனது கடிதங்கள் அவளது வரையறைக்குள்ளிருந்து வேளியே ஈர்த்து இழுக்கின்றனவா?

மேலும், காதல் வாழ்க்கையில் ஆணினதும், பெண்ணினதும் எதிர்பார்ப்புக்கள் வெவ்வேறானவை. தன் மனத்தை முழுமையாய் கணவனுக்குத் தாரை வார்க்கும் பெண்ணானவள் அவ்வாறே அவனும் இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறாள்.அனால், ஆணுக்கு வீட்டிற்கு அப்பால் வேறொரு உலகமும் இருக்கிறது, அதனால் அவள் சார்ந்து முழுமையாகத் தன்னை அவளிடம் ஓப்புவிக்க முடியாமல் போகிறது. அதனால் போலும் தன்னைப் பிரிந்து அவனால் இருக்கக் கூடுமோ என்று அவள் வருந்தும் சமயத்தில் அவன் பதிலை அவள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத வேதனை நேர்கிறது.

இக் கதையில் இடையிட்டு நுழைகின்ற மனோரதன் முக்கியமானவன். அவனின்றி இக்கதை நேர்ந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. நாட்டுப் பிரச்சினை, யுத்தக் கலவரங்கள் அவனை வீட்டுக்குள்ளேயே முடக்குகின்றது. அவனுக்கு வெளியே வர வாய்ப் பில்லை. தொலைக்காட்சியும், சினிமாவும் கண்ட, கண்ட புத்தகங்களும் அவனது மனதில் தறி கெட்ட என்னாங்களை உருவாக்குகின்றன. அவள் மன்மத ராஜனையே காதலித்தாள். அவனுக்காகவே காத்திருக்கின்றாள். ஆனால், தனித்திருக்கின்ற அவளது இளமை

சதி செய்கிறது. மனோரதன் மீது அவனுக்கு எந்த ஈடுபாடும் இல்லைத் தான். ஆனாலும் தவறு நேர்ந்து விடுகிறது. திரும்பத் திரும்ப அதுவே நேர்கிறது. குற்ற உணர்வு அவளை உறுத்துவதும், மேன்மேலும் அவன் வந்து செல்வதும், அவரவர் பார்வையில் அவரவர் நியாயங்களும் என வாழ்வுநகர்கிறது.

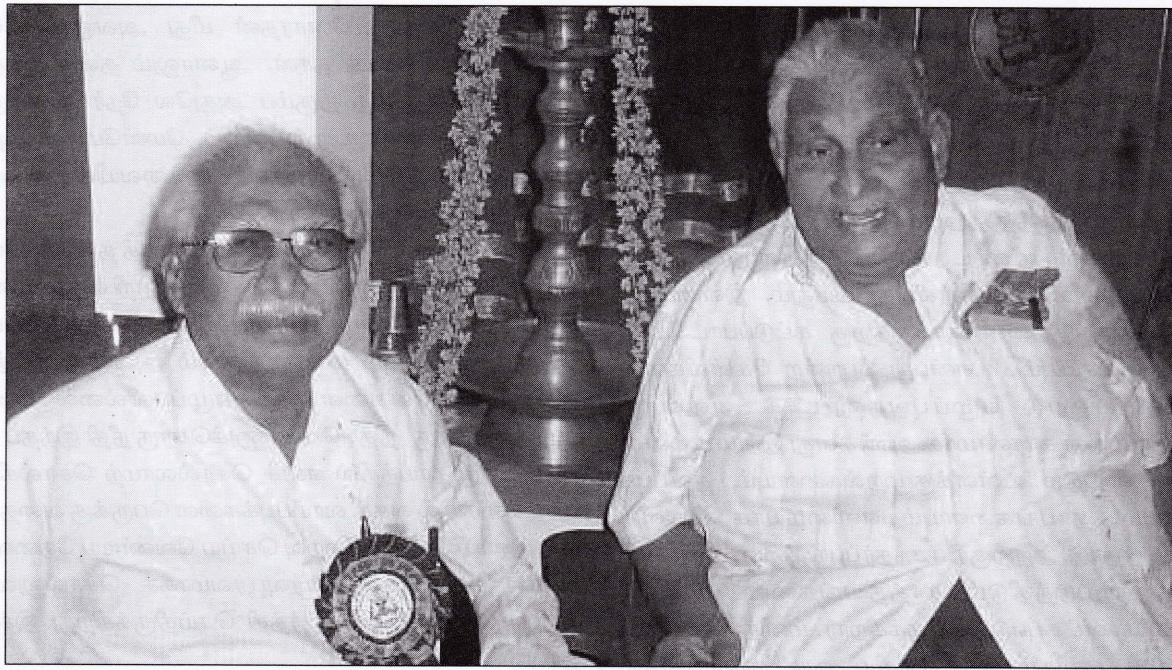
இறுதியில் இளம் மனைவியைத் தவிக்க விட்டுப் பிரிந்து சென்ற குற்றவனர்வு சிறிதுமின்றி வரும் மன்மத ராஜன் மனைவி ஒழுக்கம் பிறழ்ந்தவளாகச் சுட்டப்படும் போது அடையும் மனவியாகுலம் அவனது நடத்தை குறித்த கேள்விகளை ஏன் எழுப்பவில்லை என்பது ஆணுக்கொரு நீதி, பெண்ணுக்கொரு நீதி இந்தப் பாழ் பட்ட சமுதாயத்தில் எனச் சொல்லாமற் சொல்கிறது. வாழ்க்கையில் வசதி வாய்ப்புக்களை பெருக்கு வதை விட உண்மையிலேயே நிறைவு செய்ய வேண்டிய தேவைகள் என்ன என்பதை உணர்வுபூர்வமாகச் சொல்லுவதில் தனது நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது இக்குறுநாவல்.

“பானியல், ஜீவா எனில் அழிநிலைமக்களைத் தாழ்த்தும் சாதியினர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுட் புகுந்து தொழிற்படுவதையே சித்திரிப்பார். தெணியானோ தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வெளிச்சலுக்கத்தினருடன் அச் சமூகத்தார் கூழலினுட் சென்று பெறும் அனுபவத்தைச் சித்திரிப்பார். அந்த அளவுக்கு 1950 களுக்கும் 60/70 குமிடையே சமூக அசை வியக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. “கழுகுகளில்” நிலவுடைமையாளரிடையே சொத் துரிமை ஏற்படுத்தும் இன்னல்களைச் சித்திரித்தார். இப்பொழுது அவரின் தளம் மேலும் அகன்று யாழ்ப்பாணத்துப் புரோகித வாழ்க்கையின் தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையை அதன் மனிதாய இன்னல்களை எடுத்துக்கூற முனைகிறார்.”

அடுத்துப் பரம்பரை அகதிகள் எனும் குறுநாவல். இக்கதை சமூக அடக்குமுறைக்கு உட்பட்டு தாம் குடியிருக்கும் நிலம் தமக்கு உரியதில்லை எனும் நிலையில் விரட்டப்படும் குடியானவர்களின் அநாதரவான நிலையையும், அவர்கள் மனதில் ஏற்படும் அதே எழுச்சியையும் எடுத்துச் சொல்கிறது.

காலகாலமாக நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சேவகம் செய்து வசிக்கும் அம்மக்கள் அந்நிலத்தைத் தமக்குச் சொந்தமாய்ப் பெற முடியாமல் மாறி, மாறி இடம் தேடி அலைந்துநிலச் சொந்தக்காரர்களால் விரட்டப்படுகின்றார்கள். எப்படியேனும் ஒரு துண்டு நிலத்தையேனும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் எனும் நினைப்பில் இருக்கும் இக்கதையின் நாயகனால் இறுதி வரை அக்காணியைக் கொள்வனவு செய்ய முடியாமலே போகிறது. அந்நிலையில் அவர்களின் நிலத்தொகுதி இன்னொருவருக்கு கை மாறியின் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்காக அவர்களின் குடிசைகளுக்குத் தீ

வைக்கப்படுகின்றது. அதிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அவர்கள் மீளவும் எவ்வாறு போராட்ட தொடங்குகிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு சிறிய சம்பவங்களினாடாகவும் விபரித்துச் செல்கிறது இச் சிறுநாவல். போரினால் வடபுலத்தில் இடத்துக்கிடம் நகரும் வேதனையை ஒவ்வொருவரும் அனுபவித்திருக்கிறோம். வாழ்விடம் இன்றி நகரும் அவ்விடப்பெயர்வு போலவே இவர்களும் வசிப்பிடம் நாடி நகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதும் அதற்கு நம் இனத்தோரே காரணமாய் இருந்தனர் என்பதும் மன வெறுப்போடு இக்கதையில் இனங்காணக்கூடியவிடயங்களாகும்.

சிதைவுகள், வெந்து தனிந்தது எனும் குறுநாவல்களில் போர்ச் துழல் அதீதமாய்ப் ப்ரவியிருக்கிறது. போர் உக்கிரமடைந்த காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்ட காரணமாய் இருக்கலாம். காலத்தின் கண்ணாடியாய் ஒவ்வொரு நெருக்கடிகளும் மனதை உருவின்றன. மனதுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இச்சம்பவங்களை நாமும் உணர்ந்திருக்கிறோம் என்பதே இவ்வெழுத்துக்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

மூட்டைமுடிச்சுக்களோடு, துவிச்சக்கர வண்டிகளை உருட்டியபடி பல மைல் தூரம் நடந்த நாள்களையார் தான் மறந்திருக்க முடியும்...? அதே போல அந்தக் காலங்களில் காடுகளில் விறகு வெட்டி ஆளுயரத்திற்கு மேல் உயரமான விறகுகளை சைக்கிளில் கட்டிச் செல்லும் விறகுக்காரர்களின் துயரங்களை, கிளாவிப்பயனத்தை, கப்பல் பயணத்தையெல்லாம் நினைவில் இழுத்துவருகின்றன இக்கதைகள்.

சிதைவுகள் மனதில் தங்கி நிற்கிற குறுநாவல். இதில் வருகின்ற பாத்திரங்கள் எல்லாம் வாசக்களின் உறவுப் பாத்திரங்களாகவே மாறி விடுகின்றன. அப்பாவுக்கும், மூத்தவனுக்கும் இடையில் இருக்கின்ற ஒவ்வாமையும் அதனை அம்மா ஒட்ட வைத்துக் கொண்டிருப்பதும் வாசகனுக்குச் சொந்தக் கதையை

வாசிக்கின்ற பிரமையை ஊட்டும்.

அதில் வரும் உறவுப் பாத்திரங்கள் அனைத்தும் அவ்வாறே. வாசித்தாலன்றி அதன் உணர்வுத் தொற்றலை என்னால் புரியவைக்க முடியாதென்றே படுகிறது.

அடுத்து வெந்து தனிந்தது எனும் கதை. போர்க் காலத்தின் பயணச் சிரமங்கள் சகித்து மலையகத்தில் பணியாற்றப் புறப்பட்டாரு இளம் ஆசிரியன் மனதில் துளிர் விடும் எண்ணங்கள் பற்றிப்பேசுகிறது.. ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய அவனது தவறான அபிப்பிராயங்கள் எவ்வாறு சுக்குநாறாகின்றன என்பதைச் சொல்லும் கதை இது. பெரும்பான்மையானோர் தம்மிலிருந்து விலகி இருக்கும் பெண்களைப் பற்றி நல் அபிப்பிராயம் கொள்வதில்லை. அவள் பற்றி வேண்டாத புரளி கிளப்புவதிலேயே முயல்கின்றனர். அதிலும் சக பெண் களுக்கு அப்படியான பெண்களைக் கண்டாலே பிடிக் காது. இப்படிப்பட்ட துழலில் வாழ நேர்ந்த இக்கதையின் நாயகனும் அச்சுழலுக்கு இசைவாகி அவளைப் பற்றித் தப்பபிப்பிராயமே கொள்கின்றான். ஆனால் இறுதியில் அவளைப் பற்றிய திரை விலகி அவளிடமும் மூடுபணி விலகுகின்றது. எனினும் இக்கதையில் சில வெளிப் படுத்தல்கள் முன்பேயே இருந்திருக்குமாயின் சமூகத்தி லும், அவனிடத்திலும் அவனுக்கான மதிப்பு இவ்வளவிற்கு இறங்கியிருந்திருக்கத் தேவையில்லை என்பது மனதிலுறைத்து கதையில் சற்றே செயற்கைத் தனம் இழையோடு வெதை இனம் காட்டுகிறது.

இவ்வாறாக நான்கு குறுநாவல்களிலும் அதற்குரிய சம்பவங்கள் நியாயப்பாங்கோடு கோர்க்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மன உணர்வுகளுக்குமான நியாயப்பாடுகள் சந்தர்ப்பம் சார்ந்து உணர்த்தப்பட்டு வாசகனின் தீர்புக்கு விடப்படுகின்றன. இவ்வகையில் யதார்த்த பூர்வமான நிகழ்வுகளை மனத்திற்குச் சலிப்பில்லா வகையில் சொல்லி வாசகனின் மனதில் அழியா இடம் பிடிக்கிறார்தெனியான்.

சாதிகள் என்பது சமூக பொருளாதார முரண்பாடுகளால் உருவாகியவை என்ற முற்போக்கு இயக்கத்தின் கருத்தினை நிரூபிக்கும் வகையில், உயர் சாதியினர் எனக் சொல்லப்பட்ட ஈழத்தில் பிராமணச் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினர் பொருளாதார ரீதியாக அவர்கள் எவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதனை பொற்சிறையில் வாடும் புளிதர்கள் எனும் அவரது நாவலில் இனங்காட்டி இருப்பார்.

தெனியான் அவர்கள் அக்காலத்தில் நிலவிய சாதிய உணர்வினை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் படைப்புகளை தந்ததுடன், ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் வரலாற்றையும் புணவு எழுத்தில் பதிவுச் செய்வதில் அவர் பின் நிற்கவில்லை.

தெனியான் எனும் உள்ளமை என் வாசிப்பில்...

1

தெனியான் அவர்களை நான் முதல் முதலாகக் கண்டது 1975 ஆம் ஆண்டு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மண்டபத்தில் நடத்திய சிங்கள-தமிழ்-எழுத்தாளர் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டில்தான் என நினைக்கிறேன். அவரைக் காண்பதற்கும் சந்திப்பதற்கு முன்னதாகவே அவரின் எழுத்தினை வாசித்தவராக என்று சொல்வதை விட செவித்த வனாக இருந்தேன்.

அந்த நாட்களில் 70களில் இலங்கை வானொலி தமிழ்ச் சேவையில் இரவு நேரம் ஒரு சிறுக்கை வாசிப்பார்கள். அப்படி வாசிக்கப்பட்ட ஒரு சிறுக்கை தான் தெனியானின் “விழுதுகள் வளர்கின்றன” எனும் சிறுக்கையாகும். அந்தச் சிறுக்கை மூலமே தெனியான் அவர்களின் எழுத்துடன் எனக்குப் பரிச்சயம் தொடங்குகிறது. அதற்குப் பிறகு அந்த மாதம் இலங்கை வானொலி அன்று வெளியிட்ட “வானொலி மஞ்சரி” எனும் சங்கிகையில் அக்கைத் திருச்சரமானது. அக்கைத்தேயே நான் வாசித்த தெனியான் அவர்களின் முதல் படைப்பு எனலாம். அதற்குப் பிறகு நான் வாசித்த அவரது படைப்பு என்று சொல்வது என்றால் வீரகேசரி பிரசரமாக வந்த அவரது விடிவை நோக்கி... எனும் நாவலாகும்.

2

தெனியான் அவர்களின் படைப்பை முதல் முதலாக நான் செவித்தேன். தொடர்ந்து அவரது

படைப்புகளை வாசிக்கத் தொடங்குகிறேன். பொது வாக எனது வாசிப்புப் பயனைத் தொடக்கம் நான் ஏதேனும் படைப்பை வாசிக்கும் பொழுது அப்படைப்பின் படைப்பாளியை புகைப் படத்தில் எனும் பார்த்திராத நிலையில் அப்படைப்பை வாசிக்கின்ற பொழுது, அப்படைப்பாளியின் உருவத்தைப் பற்றிய ஓர் உருவக்கத்தை எனக்குள் உருவாக்கிக் கொள்வேன். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சிலர் அவர்களுக்கான தனித் துவமான உருவத் துடன் தென்படுகிறார்கள் உதாரணமாக மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிகஸ் போன்றவர்களைச் சொல்லாம்.

அப்படிதான் தெனியான் அவர்களின் படைப்பு களை நான் முதல் முதலாக செவித்து, வாசிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் அவரது உருவத்தைப் பற்றிய ஓர் உருவகம் இருந்தது அது பொதுவாக மற்ற ஈழத்து எழுத்தாளர் கள் பற்றிய உருவக்கத்தை போலேவே இருந்தது. அப்படியான உருவத்துடன் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரை நான் அன்றைய காலகட்டத்தில் கொழும்பில் இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடந்த கொள்ளுப் பிட்டி தேயிலை பிரசாரச் சபையின் கேட்டபோர்க்கூடத்தில் கண்டு இருக்கிறேன். ஆனால் தெனியான் அவரை அந்தச் சூழலில் அவரை நான் முன்பு சொன்னது போல் 1975 ஆம் ஆண்டு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பண்டார நாயக்க சர்வதேச மண்டபத்தில் நடத்திய சிங்கள-தமிழ் எழுத்தாளர் தேசிய ஒருமைப் பாட்டு மாநாட்டில்தான் கண்டேன். அப்பொழுது அவரது படைப்புகள் வழியாக அவரது தோற்றத்தைப் பற்றி நான் எனக்குள் உருவாக்கி வைத்திருந்த உருவக்கத்திலிருந்து

வேறுபட்ட தனித்துவமான ஒர் உருவத்தில் எனக்கு அடையாளம் ஆனார். அந்தக் காலகட்டத்தில் மல்லிகைஜீவா அவர்களின் தொடர்பில் இலங்கை முற் போக்கு எழுத்தாளர்கள் சங்கத்துடன் இணைந்திருந்த பொழுதும், தெனியான் அவர்கள் யாழ் வாசியாக இருந்தமையால், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கப் பணியில் கொழும்பில் அவரைக் காணவும் பழகச் சந்தர்ப்பம் கிட்டவில்லை. 1976 ஆம் ஆண்டு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க வெளியீட்டு அமைப்பான எழுத்தாளர் கூட்டுறவு பதிப் பகுதியின் வெளியீடாக வெளிவந்த எனது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான யுகராகங்கள் மற்றும் காவலூர் இராச துரை அவர்களின் ஒரு வகை உறவு எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவுக் காக யாழ்ப்பாணம் சென்ற பொழுதுதான் தெனியான் அவர்களுடன் நெருக்கமாகப் பழக கிடைத்தது. அன்றுதான் அவர்தான் நண்பர் ராஜஸீகாந்தனை எனக்கு அறிமுகப்படுத்திவைத்தார்.

3

இடது இயக்கத்தினருடனும் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்துடனும் எனது எழுத்து உலக ஆரம்பத்திலேயே நான் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டதன் காரணமாகத்தான் என்னால் ஒரு காத்திரமான வளர்ச்சியை நோக்கி நகர முடிந்தது. அத்தோடு இடதுசாரி இயக்கத்தினருடன் நான் நெருக்கமாக இருந்ததன் காரணமாக அவர்களைப் பற்றி ஒரு கருத்து உருவாகியது. அது அவர்கள் தாம் கொண்டிருக்கும் கருத்துநிலையிலிருந்து என்றைக்குமே மாறாதவர்கள் என்பதுதான். அத்தோடு அத்தகையவர்களில் சிலரிடம் கறாரானப் போக்கும் கண்டிப்பான தன்மையும் நிலவியது. தெனியான் அவர்களிடமும் மேற்குறித்த தன்மைகள் இருக்கக் கண்டேன். இதற்குக் காரணம் தொழில் ரீதியாக அவர் ஓர் ஆசிரியராக இருந்தமையால் அத்தகைய தன்மைகள் இருந்திருக்கலாம் என்று நான் நினைப்பதுண்டு. (யாழ்ப்பாண வாத்தியார்களிடம் கல்வி கற்றவன் என்ற வகையில் இந்தக் கருத்து)

அப்போக்கே என் போன்றவர்களால் அவரைத் தனியாக பார்க்க வைத்தது. அதற்கு முதல் உதாரணமாக எனக்கு டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் திகழ்ந்தார். என் இலக்கிய வாழ்வில் சந்தித்த அத்தகைய நிலைப்பாடு கொண்டவர்களில் ஒருவராக எனக்கு தெனியான் அவர்கள் தெரிந்தார். யாருடனும் சமரசம் செய்யாது, தாம் கொண்ட கருத்து நிலையிலிருந்து மாறுபடாமல் இருந்த வர். இருப்பவர். தான் சார்ந்த இயக்கச் சார்ந்தவர் களின் நடவடிக்கைகளில் முரண் காணும் பட்சத்தில் அவர்கள் அவருக்கு நெருக்கமான நண்பர்

களாக இருப்பினும் கடுமையான விமர்சிப்பதில் பின் நிறீ காதவர். அதன் காரணமாக முற் போக்கு இயக்கத்தைச் சார்ந்த நாகரிமான நண்பர் களுக்கு அவரது இச்செயல் சுற்று கசந்த பொழுதும் கூட.

சர்வதேச ரீதியாகவும் ஈழத்திலும் குறிப்பாக தமிழ் பேசும் சமூகத்தில் இடதுசாரி இயக்கத்திற்கும் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் காரணமாக இயக்கமுடியா நிலைமைக்கு மத்தியிலும் அதைப் பற்றி எந்த மன நெருக்கடிக்கும் ஆளாது தன்னிலை நின்று முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்திற்காகவும், அதன் கருத்துநிலைக்காவும் செயல்பட்டவர். செயல்பட்டு வருபவர்.

அன்று முதல் இன்றுவரை நிலவிய நிலவும் சாதிய மேலாண்மை சக்திகளுக்கு எதிரான செயற்பாடு, மற்றும் போர்க்கால இயக்கச் செயற்பாட்டாளர்களை ஏற்றுக் கொள்ளாத கருத்துநிலை, இத்துணை பிரச்சினைகளுடன் கடைசி வரை தான் வாழ்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வராத அவரது பிடிமானம், அவரிடம் இருந்த மேற்குறித்த அம்சங்களே என்னைப் போன்றவர்களை அவரை நேசிக்க வைத்தது. இன்றைக்கும் ஒரே நிலையிலான இவரது நிலைப்பாட்டுடன் இருந்தவர் என்றும் சொல்லும் பொழுது, வேறுமனே மௌனத்தில் உறைந்து ஒரு மூலை ஒடுங்கிப் போகாது. படைப்பு இயக்கத்தில் ஒயாது தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருப்பதுதான் அவரது சுயம் என்பேன்.

4

படைப்பு இயக்கம் என்பது எனும் பொழுது, எழுத்து தொடங்கி காலம் முதல் இன்று உடல் நலம் ஒத்துழைக்காத நிலையிலும் எழுத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர் என்பதுதான் அவரது தனித்துவம் என்பேன். அதுவே அவரதுபலமும் கூட.

தெனியானின் எழுத்தின் தனித்துவம் என்ன வென்று பார்த்தோமானால், தமிழகத்தில் தலித்திய இலக்கிய இயக்கம் எழுச்சி பெறுவதற்கு முன்னதாகவே ஈழத்தில் கேட்டானியல், டொமினிக் ஜீவா போன்றவர்களை முன்னோடி கொண்டு தோற்றும் பெற்ற ஒடுக்கப்

பட்டவர்கள் இலக்கிய இயக்கத்தை மேற்குறித்தவர் களுக்கு பிறகு மிகத் தீவிரமாக முன் எடுத்துச் சென்ற வர்களில் தெனியான் அவர்கள் முன்னோடியாக திகழ் பவர். கடந்த காலத்தில் எந்தவொரு சமூக அரசியல் நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் ஒடுக்கப்பட்டோர் இலக்கிய இயக்கத்தை வளர்த்தெடுப்பதில் பின் நிற்காதவர்.

சாதிகள் என்பது சமூக பொருளாதார முரண் பாடுகளால் உருவாகியவை என்ற முற்போக்கு இயக்கத் தின் கருத்தினை நிருபிக்கும் வகையில், உயர் சாதியினர் எனச் சொல்லப்பட்ட ஈழத்தில் பிராமணச் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினர் பொருளாதார ரத்தியாக அவர்கள் எவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதனை பொற்கிறையில் வாடும் புனிதர்கள் எனும் அவரது நாவலில் இனங்காட்டி இருப்பார்.

யாழிப்பானச் சமூகச் சூழலில் 80களுக்கு பின் ஏற்பட்ட சமூக அரசியல் மாற்றங்கள் மற்றும் நெருக்கடி களின் பொழுது இப்பொழுதெலாம் யாரும் சாதி பார்ப்ப தில்லை என்ற மாயை விதைக்கப்பட்டது. ஆனால் பதுங்கு குழி முதல் அகதி முகாம் வழியாகவும், புலம் பெயர்ச் சூழலிலும் சாதி பார்க்கப்பட்டது என்பதை தெனியான் போன்றவர்களின் எழுத்துகள் எடுத்துக் காட்டின. அதற்கு இக்காலகட்டத்தில் படைக்கப்பட்ட அவரது பல படைப்புகளை உதாரணமாகச் சொல்லாம். அப்படைப்புகள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் அன்று நிலவிய போர்ச் சூழல் அகதி வாழ்வியல் பற்றி எழுதவில்லை என்ற போலியான குற்றச்சாட்டுகளை மறுதலிப்பாக அமைந்தன. ஆனால் அவை எத்தகைய படைப்புகளாக இருந்தன என்றால், அத்தகைய இருப்பு நிலைக்கான ஆபத்தான தூஷலிலும் சாதிய உணர்வு நுண்ணிய அளவில் செயற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதாக அமைந்தன.

மேலும் தெனியான் அவர்கள் அக்காலத்தில் நிலவிய சாதிய உணர்வினை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் படைப்புகளை தந்ததுடன், ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் வரலாற்றையும் புனைவு எழுத்தில் பதிவுச் செய்வதில் அவர் பின் நிற்கவில்லை. அவரது இப்போக்குக்குச் சிறந்த உதாரணமாக சொல்லக் கூடிய புனைவுப் பிரதி என்றால் அது அவரது குடிமைகள் நாவலைச் சொல்லலாம்.

அடுத்து முற்போக்கு எழுத் தாளர்கள் என்றால் வெறுமனே வர்க்கப் பிரச்சினையைப் பிரசாரப் பாணியில் படைப்புகளைப் பிரசாரப் பாணியில் கலைத்துவமற்ற நிலையிலும் எந்த விதமான நவீன உத்திகளும் கையாளாமல் தனுபவர்கள் என்ற பிழையான கருத்தினை மறுதலிக்கும் வகையில் அக்கால கட்டத்தில் வெளி வந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எனச் சொல்லப்பட்ட பல எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை சொல்லலாம். அந்த வரிசையில் தெனியான் அவர்களின்

பல படைப்புகளைச் சொல்லலாம். விரிவஞ்சி அவரது ஒரே ஒரு சிறுகதையை உதாரணமாக இங்குக் காட்ட நினைக்கிறேன். அதுதான் மல்லிகையில் வெளிவந்த அவரது “உவப்பு” எனும் சிறுகதையாகும்.

இக்கதையில் இடம் பெறும் பாத்திரங்கள் இரு காகங்கள். ஜோடி காகங்கள். இப்படியாகப் பறவைகள் விலங்குகள் போன்றவற்றைப் பாத்திரமாக கொண்டு படைக்கும் படைப்புகளை உருவகக் கதைகள் என்று அன்று எமக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் தெனியானின் “உவப்பு” எனும் சிறுகதை வெறுமனே உருவக கதையாக அமையாது அந்த ஜோடி காகங்கள் மூலம் அன்றைய யதார்த்த வாழ்வின் அவலநிலையை எந்த விதமான பிரசார வாடையின்றி மிக இயல்பாக அவர்சித்திரித்திருப்பார். வாசகர்கள் மனதில் மிகுந்த தாக்கவதை ஏற்படுத்தும் வகையில் அப்பிரதியை அவர்கட்டமைத்து இருப்பார்.

5

இத்தகைய சிறப்பான பணிகளைத் தனது புனைவு பிரதிகள் மூலம் சலிக்காது நீண்ட காலமாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் முற்போக்கு இயக்கச் சித்தனையுடன் ஏதோ வகையில் இயங்கி வரும் தெனியான் போன்ற முத்த எழுத்தாளர்கள் பலர் பின் வந்த தலைமுறையினரால் பேணப்படாமல் போன்றால் அவர்கள் அடுத்த தலைமுறையினருக்கு சரியாகவும் முழுமையாகவும் அடையாளப்படுத்தப் படாமலே போய் விட்டார்கள். ஆனால் தெனியான் அவர்களைச் சிறப்பான முறையில் பேணி அவரை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு அடையாளப்படுத்தும் வகையில் அவர் சமகால ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு ஆற்றும் பணியினை ஆவணமாக ஆக்குவதில் கணிசமான பங்கினை ஆற்றி வரும் ஜீவநதி பரணீதரனை பாராட்டவே வேண்டும்.

பவள விழா காணும் தெனியான் அவர்கள் இன்னும் காலம் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து என் போன்ற தலைமுறையினரை வாழ்த்த வேண்டும் என்பதே எனது அவா.

குமிட சிற்ளை பாலான்து உடையப் பொன் பாலான்து காயங்களை மாலையில் நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன். அதே நாள் நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன். அதே நாள் நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன்.

நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன். அதே நாள் நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன். அதே நாள் நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன்.

பூரி கோயில் அலைந்துவைந்து வெகுவாக நொந்து தளர்ந்து போனாள்.

நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன். அதே நாள் நூற்று விழுவதே ஏற்கென்றே நாமும் நிறுவியேன்.

தோற்ற மயக்கங்கள்

தெணியான்

அவள் கோயில் அலைந்துவைந்து வெகுவாக நொந்து தளர்ந்து போனாள்.

அவளை வைத்திய நிபுணர்களிடம் அழைத்துக்கொண்டு அலைந்து திரிந்து நான் நன்றாகக் களைத்துப்போனேன்.

அவள் உடல் தளர்ந்ததும், நான் மனம் களைத்ததும் தான்.... கண்ட மிசசம். அதனால் எந்தப் பயனுமே இல்லை!

பிள்ளைகளுக்கு இது வேடிக்கை.

“அப்பாவைக் கண்டால் அம்மாவுக்கு நோய் கூடிவிடும்” என்கிறார் அவர்கள்.

அவர்கள் வீண்பழி கூறவில்லை.

ஆனால் அவள் நடிக்கிறாளென்றில்லை.

அவள் சொல்வது அனைத்தையும் செவிகொடுத்துப் பொறுமையோடு கேட்டு, அவருக்கு ஆறுதல் கூறுவது நான்தானே!

அதனால் எனக்குத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அவருக்கு நன்றாகத்தெரியும், தான் கூறுவதை எல்லாம் செவிமடுத்துக்கொண்டு இருந்து விட்டு, சம்மா எழுந்து போய் விடமாட்டேன்று.

ஒரு சமயம், “நெஞ்சு நோக்குது” என்பாள், இன்னொரு சமயம் “தலை தூக்கேலாதாம், பாரமாக கிடக்கு” என்று படுக்கையில் விழுந்து எழும்பாது கிடப்பாள். ஊதிப்பெருத்தவயிற்றை அடிக்கடி தடவி விட்டுக்கொண்டு “வயிறு வலிக்குது” என்பாள். பாதங்களை மெல்ல மெல்ல வருடிக்கொண்டு,

“கால் ஏரியது” என்பாள். இந்த வேளைகளில், “இதெல்லாம் சூனிய வேலன் வீட்டான் செய்த வேலை” என வாய் விட்டு மெல்லப் புலம்புவதற்கும் அவள் தவறுவதில்லை.

அவள் பிள்ளைகளிடம் இரகசியம் போல மெல்ல முனு முனுப்பதுண்டு, “கொப்பாவுக்கு ஒண்டுந் தெரியாது. டாக்குத்தர் மாரிட்டை இழுத்துக் கொண்டு வீணா அலைகிறார்”

பிள்ளைகள் இரசித்துச்சிரிப்பார்கள். அப்பாவுக்கு ஒன்றும் தெரியாதல்லவா!

ஒரு தினம் அவளை அழைத்து முன்னால் இருக்க வைத்து பரிவுடன் வினவுகின்றேன் “இண்டைக்கு என்ன கீழமை?”

“இதென்ன புதினமான கேள்வி?” என்கிறாள் “ஏன் அப்பிடிச்சொல்லுறாய்?”

“உங்களுக்கு வெள்ளியுந்தெரியாது சனியுந் தெரியாது... கோயிலுமில்லை... குளமுமில்லை...”

“அதெல்லாம் இருக்கட்டுமப்பா... கேட்டதுக்கு மறுமொழி சொல்லு...!”

“வெள்ளிக்கிழமை”

“இண்டைக்கு உன்றை வருத்தங்கள் கொஞ்சங் கூடி இருக்கு! இல்லையா?”

“ஓமோம்... சாத்திரஞ் சொன்னது போல உண்மையைச்சொல்லுறியள்!”

“சாத்திரமெல்லாம் உண்மை” நான் வாயைத் திறந்து “ஹா...ஹா...” எனப் பலமாகச் சிரிக்கின்றேன். திடீரென அவள் முகம் மாறி வாடிப் போகிறாள்.

நான் அவள் வாட்டத்தைப்போக்க எண்ணி, “கோயிலுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகப்போறன்” என்கிறேன் சட்டென்று,

“எந்தக் கோயிலுக்கு?” என்கிறாள் குரலில் சுரத்தில்லாமல். அவள் முகத்தில் நான் எதிர்ப்பார்த்த மாற்றமெதுவுமில்லை.

“விறுமர் கோயிலுக்கு...”

அவள் சட்டென்று நிமிர்ந்து, முகம் மலர்ந்து, விழிகளை அகலத் திறந்து பார்வையை என் முகத்தில் ஆழமாகப் பதித்து, அதிசயத்துடன் வினவுகிறாள், “எங்கே..?”

அவள் மீண்டும் என் வாயினால் அதைக் கேட்க உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறாள் என்பதை விளங்கிக் கொண்டு, “விறுமர் கோயிலுக்கு” என்கிறேன் சிரித்த வண்ணம்.

“உண்மையாகவா...?” அவளால் நம்பமுடிய வில்லை.

“பின்னேரம் வெளிக்கிடு. நான் கூட்டிக் கொண்டு போகிறேன்” சொல்லிக்கொண்டு அங்கிருந்து நான் எழுந்து விடுகிறேன்.

விறுமர் சிறிய ஒரு கொட்டிலில் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். கோயில் பின்புறத்தில் அடிப்பருத்த மிகப்பெரிய ஒரு ஆலமரம். அதிக உயரமற்றது. அது எல்லாத்திசைகளிலும் கிளைகள் பரப்பி அடர்த்தியாகச்

செழித்து நிலம் நோக்கித் தாழ்ந்து நிழல் கவிந்து அந்தச் சூழல் இருண்டு கிடக்கிறது. மரத்தின் அடியில் மூவிலைச் சூலம் நாட்டி சூலத்தின் சூரமுனியில் தேசிக் காய் ஒவ்வொன்று குத்தி விடப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் சிவப்பு, மஞ்சள், பட்டுத் துண்டுகள் கட்டி விடப் பட்டிருக்கின்றன. திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் பூசப் பட்டிருக்கின்றது. சூலத்தின் அடியில் கற்பூரம் வைத்து எரிக்கும் கல் கறுத்துக்கிடக்கிறது.

கோயில் வாசலுக்கு எதிரில் இதுபோன்ற இன்னொரு சூலம்

கோயிலுக்குள்ளேயும் கர்ப்பக்கிரகத்தில் மூவிலைச் சூலம் வாசலில் பெரிய கற்பூரக்கல். அதன் அருகே பக்தர்கள் பயபக்தியுடன் தட்சணை போடும் உண்டியல்.

பூசாரியாக இருக்கும் சாமியார் நெடுத்துயர்ந்து பருத்த உருவம். தலை முடியை வளர்த்து உச்சியில் பெரிய குடுமி போட்டிருக்கிறார்; தாடி அடர்த்தியாக வளர்த்து நெஞ்சில் படர்ந்து முடிக்கிடக்கிறது. தலை யிலும் தாடியிலும் நரரமயிர்கள் அங்காங்கே வெள்ளிக் கம்பிகளாக மின்னுகின்றன. சாமி நெற்றியிலும் உடலெங்கும் திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் அள்ளிப் பூசி இருக்கிறார். கழுத்தில் உருத்திராட்ச மாலை. கையில் சுற்றிக்கட்டி பல வண்ண இழைகள் எப்பொழுதும் போதை மயக்கம் கசியும் சிவந்த விழிகள்.

காண்பவர் உள்ளங்கள் கிலி கொள்ள வைக்கும் அந்த சூழலும் சாமியாரும் சாதாரணமாக அந்தப் பக்கம் யாரும் நடமாடுவதில்லை. மாதவிலக்காக இருக்கும் மாதர்கள் அந்தப் பக்கம் தலை வைத்துப்படுப்பதில்லை.

வெள்ளி, செவ்வாய் தினங்களில் சாமிக்குக் கலைவரும். அன்றைய தினங்களில் மாலை வேளை களில் அருள் வந்து ஆடி சாமி கட்டுக்கொல்லுவார். வாழ்க்கையில் நொந்து நொடித்துப்போனவர்கள் கட்டுக்கேட்க, பயபக்தியுடன் அங்கு வந்து கூடுகிறார்கள்.

சாமியார் அடியார்களுடன் வாய் திறந்து அதிகம் பேசமாட்டார். அவருக்கு உதவியாக இருவர் இருக்கிறார்கள் சாமி கூறும் அருள் வாக்கை அடியவர் களுக்கு தெளிவுற எடுத்து விளக்கும் தெய்வீகப் பணியைச் செய்கின்றவர்கள் அவர்கள்.

சாமி தலையில் நீர் வார்த்து ஈரத்துணியுடன் முசி முசி வேகமாகச் சிலிர்த்து வருகிறார். இனி வாய் திறந்து யாரோடும் ஒரு வார்த்தையும் பேசமாட்டார். கோவில் முன் வீதியிலும், பின்னுக்குமுள்ள சூலங்களுக்குக் கற்பூரத்தீபம் ஏற்றுகிறார். பின்னர் கோயிலுக்குள்ளே புகுந்து ஒரு குடம் நீரை மூலவருக்கு ஊற்றுகிறார். திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சார்த்தி, மலர்தூவி, கற்பூரம் கொஞ்சத்தி, கண்களை மூடி கைகளைக் குவித்து தியானித்துக்கொண்டு நிற்கிறார். பார்சாம்பிராணிப் புகை குமைந்து குமைந்து எழும்பி மழை மேகம் போல எங்கும் பரவுகிறது. இந்தச் சமயம் பார்த்து அவருடைய உதவியாளர் ஒருவன் உடுக்கை எடுத்து அடிக்க ஆரம்பிக்கிறான். அசையாது தியானித்துக்கொண்டு

நிற்கும் சாமியாரில் மெல்லிய அசைவாட்டம் ஆரம்பிக்கிறது. உடுக்கை ஒலி சிறிது சிறிதாக உயர்ந்து உச்சத்தில் முழங்குகின்றது. சாமியார் வேகங்கொண்டு ஆங்காரித்து ஆட ஆரம்பிக்கிறார். கோயிலுக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாட்டையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பாய்ந்து குதித்துக்கொண்டு வெளியே வருகிறார். சாட்டையைச் சமூற்றிச் சுற்றி சுற்றி ஆடுகிறார். அடியார்கள் அச்சத்தினால் மருண்டு போய் நிற்கிறார்கள். சாட்டையைச் சுற்றி இரண்டொரு அடி சாமி தனது உடலில் அடிக்கிறார். உதவியாள் ஒருவன் விரைந்து ஒரு செம்பு நீர் சாமி தலையில் ஊற்றுகின்றான். மீண்டும் விழுகிறது சாட்டை அடி. தலையில் ஊற்றிய நீர் அந்த அடியில் தெறித்து துமியாகப் பறக்கிறது. சாட்டையை உதவியாளிடம் கொடுத்து விட்டு வாயை அகலத் திறந்து ஆ...ஆ... எனக்குரல் எழுப்புகிறார். உதவியாள் கற்பூரத்துண்டொன்றைக் கொஞ்சத்தி அவர் நாவில் வைக்கிறான். வாயை சடாரென்று மூடி. ஏரிகிற கற்பூரத்தை அணைக்கிறார். பின்னர் ஆடிக்கொண்டு சென்று குழுமி நிற்கும் அடியார் கூட்டத்துள் ஒருவரை இழுத்து வந்து முன்னே நிறுத்தி சாமி கட்டுச் சொல்லுகிறார். உதவியாள் அருகே நின்று விளக்கிக் கூறுகிறார். இன்று அடியார்கள் மூவருக்குச் சாமி கட்டுச் சொல்லி முடித்துவிட்டார். திடீரென்று சரிந்து நிலத்தில் விழுகிறார்.

இன்று இதற்கு மேல் விறுமர் சாமி கட்டுச் சொல்லப்போவதில்லை.

சற்று நேரத்தின் பின் கண் விழித்து எழுந்து அமருகிறார். அவர் தேவை அறிந்து உதவியாள் ஒரு செம்பு நிறைய குளிர்ந்த நீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறான்.

அதனை வாங்கித் தண்ணீரை மடமடன்று குடித்து முடிக்கிறார். இது வரை நடந்தது ஏதும் அறியாதவர் போல மெல்ல எழுந்து திருந்திற்றத் தட்டைக் கையிலெலுக்கிறார்.

அடியார்களுக்குச் சிரகில் விழுதிபோட்டு, நெற்றியில் விழுதி தேய்த்து, வாய்க்குள் சிறிதாவு இட்டு கையிலும் வழங்குகிறார். உதவியாளன் ஒருவன் அவர் அருகே இன்னொரு விழுதித்தட்டுடன் நிற்கிறான். அவன் தட்டில் பக்தர்கள் நாணயங்கள் நோட்டுக்களாக பயபக்தியுடன் பணிந்து தட்சணைகள் அர்ப்பணிக்கிறார்கள்.

அவளை அழைத்து வந்து விட்டு, நான் சிறிது விலகியே நிற்கிறேன். விழுதி சந்தனம் வழங்கும் சமயம் அவளாருகே வந்து நின்று அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றேன்.

எனது நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு எனது செயற்பாடுகள் குந்தகமாக இருக்கக்கூடாதல்லவா?

சாமி அவளுக்கு ஒன்றுமே வாய்திறந்து சொல்லவில்லை.

எனக்குத் தெரியும் இரண்டு மூன்று வாரங் களுக்குப் பிறகு தான் சாமி அவளுக்குக் கட்டுச்

சொல்லுவார். இந்தக்கால இடைவெளியில் சகல தகவல் களும் சாமிக்கு வந்து சேர்ந்து விடும்.

அவளுக்குப் பெரிய ஏமாற்றம்.

“என்னப்பா.. சாமி எனக்கொரு வாக்கும் சொல்லவில்லை” என்னிடம் வந்து குறைபட்டுக் கொள்ளுகிறாள்.

“கொஞ்ச நாள் போகட்டும்... சாமி சொல்லும்” அவளை ஆறுதல் படுத்தி, சயிக்கினில் ஏற்றிக்கொண்டு புறப்படுகிறேன்.

வெள்ளி, செவ்வாய் நாட்களில் காலை வேளை களில் விறுமர் கோயிலுக்கு அவளை ஒழுங்காக அழைத்து வருவது எனக்கோ வேலையாய்ப்போக்க.

பின்னள்கள் என்னை அதிசயமாகப் பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

நான் அதனைக் கண்டு கொண்டவனாகக் காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

மூன்று வாரங்கள் கழிந்த பிறகு நான் எதிர்ப் பார்த்தது போல விறுமர் சாமி அவளை அழைத்துக் கட்டுச்சொல்லவிட்டார்.

உதவியாளன் ஒருவன் சாமியின் அருள் வாக்கை அவளுக்குத் தெளிவுபடுத்தினான்.

“பூமித்தகராநாம் சுடலை நாடனிலே சூனியம் செய்து உங்கடை வீட்டு வளவுக்குள்ள தாட்டிருக்கிறார் களாம்”

அவள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு வரும்போதே பறுப்புறத்துக்கொண்டு வந்தாள்.

“குனிய வேலன்றை மேன் எனக்குச்செய்வினை செய்து வைச்சுவிட்டான். அவன் வேலையை அரக்கி அரக்கி எங்களுடைய காணி நிலத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான்”

“அவன் குடியிருக்கிறதுக்கு இடம் போதாதப்பா...”

“அதுக்கு என்றை சீதனக்காணியையே பிடிக்கிறது! மூன்டு நேரமும் பனங்கொட்டை சூப்பி வயிறு வளத்த சாதி... சாமத்திலே உலைவைச்சு காய்சித்தின்ட ஆக்கள்”

“இஞ்சாரப்பா... உந்தப்பழங்கதையளை விட்டிட்டு... இப்ப அதுகள் நல்லாத்தானே இருக்குதுகள்..!”

“ஓ...ஓ... வெளிநாட்டுக்காசைக்கண்டவுடனே இப்ப பெரியாக்களாகிவிட்டினம். உவையின்றை நாத்தமெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நாங்கள் பங்குனி எண்டு படுத்ததுமில்லை... சித்திரை எண்டு சிறுத்துமில்லை... எனக்கு வந்துதெண்டால்..”

“சரி...சரி... உந்தக்கதையளை விடு. நீ சுகப்படவேணும் செய்வினை எடுக்க வேணும்”

வீட்டு வளவுக்குள்ளே வைத்திருக்கும் செய்வினையை எடுப்பதற்குரிய காரியங்களில் நான் மும்முரமாக ஈடுபடத்தொடங்குகிறேன்.”

ஒரு தினம் அவள் வெளியே சென்ற சமயம் எனது பின்னள்கள் மெல்ல வந்து என்னைச் சூழ்ந்து பார்த்து கொள்ளுகிறார்கள்.

மகள் தான் முதலில் கதையை ஆரம்பிக்கிறாள்.

“என்னப்பா இதெல்லாம்...?”

“எதைக்கேட்கிறாய் பிள்ளை..?”

“அப்பா, உங்களை நினைத்து நாங்கள் எவ்வளவு பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறம். முற்போக்காகச் சிந்தித்துச் செயற்படும் அறிவாளி அப்பாவின்றை பிள்ளைகள் நாங்கள்”

“அது சரி... நான் இப்ப என்ன தவறு செய்து போட்டேன்?” விளங்காதவன் போல் வினவுகிறேன்

“அப்பா... நீங்களும் சேர்ந்து செய்வினை சூனியமென்டு அலைகிறியளோ...! அதை நம்பிறியளா...?”

“இல்லை நான் நம்பவில்லை நம்புறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அம்மா நம்புகிறா. இது உளப் பிரச்சினை அம்மா நம்பிக்கை தவறானதென்டு எப்பிடி முயன்றும் அதை அவுக்கு உணர்த்த முடியாது. நம்புகிறவர்கள் என்றுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை. அவர்கள் வழியில் சென்றே அவர்களைச் சுகப்படுத்த வேணும். நம்பிக்கை தான் வாழ்க்கை. அது தான்...”

நான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் வெளியே சென்ற அவள் திரும்பி வந்து கொண்டு “அப்பாவும் பிள்ளையரும் என்ன மகாநாடு கூடி மந்திராலோசனை நடத்துறியள்?” வினவிக்கொண்டே உள்ளே வருகிறாள்.

“நாளைக்கு விறுமர்ச்சாமி வாறாரெல்லோ! அது தான்... சொல்லுறன்” கதை நீளாமல் முடித்து விட்டு எழுகிறேன்.

இரவு எனக்கு நித்திரை வரவில்லை என்னை நினைத்து நானே நகைத்துக்கொள்கிறேன். நானும் ஒரு வேடிக்கை மனிதன் தானா? பாரதி பாடியது போல நான் வீழ்ந்து விடுவேனா? என்னையே நான் வினவிக் கொண்டு படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு கிடக்கிறேன்.

நடு இரவு தான்டி இருக்கும் வெகுதூரத்தில் ஒரு கூக்குரல் “கூஹாஹா...” என எழுகின்றது. வித்தியாசமான குரல் மனிதக்குரலாக இல்லை. மெல்ல ஆரம்பித்து பின்னர் குரல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்ந்து உச்சஸ்தாயியைத் தொட்டு நீண்ட நேரம் ஒலித்த பிறகு சிறிது சிறிதாகத் தணிந்து இறுதியில் தொனி அடங்கிப்போகிறது. முறையான பயிற்சி இல்லாமல் இப்படி யாராலும் குரல் எழுப்ப இயலாது. அது மனிதக்குரல் போலவே இல்லை. வெகு வித்தியாசமான குரல்.

நான் அடுத்த குரலை எதிர்ப்பார்த்து செவி களைக் கூர்ந்து கிடக்கிறேன்.

சிறிது நேரத்தின் பின்னர் திரும்பவும் அதே குரல் ஆனால் சற்று அண்மையில் எழுகிறது.

எனக்குள் ஆரவும் அதிகரிக்கிறது.

படுக்கையில் இருந்து மெல்ல எழுந்து உட்காருகிறேன்.

மீண்டும் அதே குரல் எங்கள் வீட்டுக்கு வெகு அண்மையில் ஒலிக்கிறது.

அதனைத் தொடர்ந்து எங்கள் வீட்டுக்கேற்றில்

பலமாக ஒரு அடி விழுகிறது.

நான் “லயிற்றை”க் கையில் எடுத்துக்கொண்டு எழுகிறேன்.

அப்ப, மகஞக்கருகே படுத்துக்கிடந்த அவள், விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடிவருகிறாள்.

அஞ்சி அஞ்சி அவள் பதறி நடுங்குகிறாள். உடல் முழுவதும் வியர்த்துக்கொட்டுகிறது வாயி விருந்து வார்த்தைகள் வெளிவர இயலாது நா தடுமாறு கிறது. வெளியே போக முயன்ற என் கரத்தை இறுகப் பற்றிப் பிடித்துத்தடுக்கிறாள்.

நான் திரும்பவும் அமருகிறேன். மௌனமாக அவளை விழித்துப் பார்க்கிறேன்.

கொஞ்ச நேர அவகாசத்தில் அவள் தன்னை ஆச்வாசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறாள். முன்தானைச் சேலையை இழுத்து முகத்தை அழுத்தித்துடைக்கிறாள். மெல்லிய குரலில் இரகசியம் போல மெதுவாகக் கூறுகிறாள், “சாமியார் அண்டைக்குச் சொன்னவ ரெல்லே! நான் மந்திர உச்சாடனம் பண்ணத் துடங்கி விட்டேன். காடு கலைஞ்சு போச்சு உங்களுக்கும் அறிகுறி காட்டும்... பயப்பட வேண்டாம் என்டு”

“ஓம்பா... நான் மந்து போனேன் நீ போய் படு”

“இல்லை நான் இதிலே படுக்கப்போகிறன்” என்று முன்தானையை விரித்து கையை மடித்துத் தலைக்குக் கீழ் தலையணையாக வைத்து படுத்துக்கொள்கிறாள்.

ஒரு பெண்ணுக்கு எத்தனை பிள்ளைகள் இருந்தாலென்ன! அவருடைய பலமும் உற்ற துணை யும் கைப்பிடித்த கணவன் தான் என்பதை ஒவ்வொரு கணமும் அவள் எனக்கு உணர்த்திக்கொண்டிருக்கிறாள்.

வெள்ளி இரவு ஒன்பது மணியின் பின்னர் சாமி, உதவியாளர் இருவருடனும் எங்கள் இல்லம் வந்து சேருகிறார். அவர் தந்த பட்டியின் படி கும்பச் சாமான்கள், பெரிய நீற்றுக்காய்கள், இரண்டு இளாந் பெரிய சேவல் ஒன்று, இரண்டு போத்தல் விசேட சாராயம் எல்லாம் தயாராக வைத்திருந்தேன். பொருத்தம் பேசியது போல குறித்த தொகைப் பணம், சாமி குறிப்பிட்ட உதவியாளன் ஒருவன் கையில் மூன்கூட்டியே கொடுத்து விட்டேன்.

சாமி இட்ட கட்டளையின் படி வீட்டு வாசலில் உதவியாட்கள் கும்பம் வைத்து முடிக்கிறார்கள்.

இவளை அழைத்து அந்தக் கும்பத்துக்கு முன் உட்கார வைக்கிறார். ஒரு செம்பு தண்ணீரை அவள் தலையில் ஊற்றுகிறார். தனது தலையிலும் ஒரு செம்பு தண்ணீரை ஊற்றிக்கொள்ளுகிறார்.

அவள் கும்பத்தின் மூன்னை கைகுவித்துக் கும்பிட்ட வண்ணம் இருக்கிறாள்.

உதவியாளர்கள் சாமியின் கட்டளைகளை எதிர்ப்பார்த்து கைகட்டிக்கொண்டு நீற்கிறார்கள்.

பிள்ளைகள் அங்கு வரக்கூடாதென்று கணிடப்பாக முன்னெச்சரிக்கையான உத்திர விட்டிருக்கிறார் சாமி. தாயை விட்டிறங்கி அவர்களைப் பிசாச பிடித்துவிடுமாம்!

எனக்கு மாத்திரம் கொஞ்சம் தூர விலகி
அங்கு நிற்பதற்கான அனுமதி சாமி வழங்கி
இருக்கிறார்.

நான் அணைத்தையும் விழிப்புடன்
அவதானித்துக்கொண்டு அருகில் நிற்கிறேன்.
சாமியார் மந்திர உச்சாடனம் செய்கிறார்.
குத்துவிளக்கு, கற்பூரம் ஏற்றுத் தொண்டிருக்கிறது.
பாற்சாம்பிராணிப்புகை குமைந்து குமைந்து எங்கும்
பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. அவள் சுவாசிகக இயலாது
மூச்சுத்தினாறிக்கொண்டிருப்பது பார்க்கவே
பரிதாபமாக இருக்கிறது.

உதவியாளன் ஒருவன் கற்பூரம் அணையாத
வாறு தொடர்ந்து ஏரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

மற்றொருவன் பாற் சாம்பிராணித்துறை
அள்ளி அள்ளிப்போட்டு புகையை எழுப்பிக்
கொண்டிருக்கிறான்.

இவர்கள் வரும் போது உடுக்கை கையில்
தூக்கிக்கொண்டு வருவதைத் தவிர்த்துக்கொண்டது
எனது மனதுக்கு நல்ல திருப்தி. உடுக்கை ஒலி கேட்டு
அருகில் குடி இருக்கிறவர்களின் சிரங்கள் எங்கள் வீட்டு
மதிலுக்குமேல் உதயமாகியிருக்கும்.

மந்திர உச்சாடனத்துக்கிடையே,
“ஓடிவாரும்... விறுமர் ஜயா ஓடிவாரும்... இந்தப்
பூரமத்தைப் பிடித்திருக்கும் கெட்ட பிசாசை ஓட்ட...
ஓடி வாரும்... சாமி ஓடி வாரும்” என அதனையும்
மந்திரம் போல ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

நீண்ட நேரத்தின் பின்னர் இன்னொரு
செம்புநீரை உதவியாள் அவர் தலையில் ஊற்றுகிறான்.

சாமி சீரிக்கொண்டெடுமுந்து வளைந்து
நெளிந்து ஆக்கிரோசமாக குதித்துக் குதித்து
ஆடுகிறார். பின்னர் கையோடு கொண்டு வந்திருக்கும்
பிரம்பைக் கையில் எடுத்து, வீட்டு வாசலில் ஒரு
வட்டமிடுகிறார். மண்வெட்டியால் அந்த இடத்தை
வெட்டிக்கிடங்கு தோண்டுமாறு சமிக்கை செய்கிறார்.

உதவியாடகள் மன்னை வெட்டி வெட்டி
எடுக்கிறார்கள். கிடங்கு தாழ்ந்து கொண்டு போகிறது.

சாமி அந்தக் கிடங்கைச் சுற்றி குனிந்து
நிமிர்ந்து ஆடுகிறார்

பின்னர் என்னை அழைத்து அந்தக்கிடங்கு
குள்ளே கைவைத்துத் தேடும்படி பணிக்கிறார்.

நான் கிடங்கருகே சென்று முழுந்தாளில் நின்று
தலை குனிந்து உள்ளே கைவிட்டு மன்னூக்குள்
தோண்டி செப்புத்தக்கெடான்றைக் கையில் எடுத்துக்
கொண்டு நிமிருகின்றேன். ஆறுமூலை யந்திரம் கீறிய
செப்புத்தகடு. அந்தத் தகட்டை அவள் கண்களில்
படுமாறு தூக்கிக்காட்டுகின்றேன்.

அவள் முகம் வியப்பினால் விரிந்து, மகிழ்ச்சி
யினால் மலருகிறது.

நான் மிக நிதானமாக யாவையும் அவதானித்துக்கொண்டவன்

சாமியால் என் கண்களைக் கட்ட முடியவில்லை.
சாமி சுழன் சுழன்று ஆடி வருகையில் மிகச்

சாதுரியமாக அந்தத்தகடு அந்தக்கிடங்கினுள் அவர்
சாதுரியமாக கைநழுவவிட்டது நான் அறியமாட்டேன்
என்றே எண்ணுகிறார்.

செய்வினைத்தகட்டைக் கும்பத்துக்கு முன்
வைக்கிறார்.

சேவலைப் பிடித்து அதன் சூட்டை வெட்டி
இரத்தத்துவிளக்களைக் கிடங்கினுள் சிந்துகிறார். சாராயப்
போத்தலைத் திறந்து வெகு ஒறுப்பாக மூன்று துளிகள்
ஊற்றுகிறார். கற்பூரத்தைக் கொளுத்தி கிடங்கினுள்
எரிய வைக்கிறார். கையினால் மன்னை அள்ளி மூன்று
தடவைகள் மந்திரம் ஜெபித்து கிடங்கினுள் எறிகிறார்.

உதவியாளர்கள் மண்வெட்டியினால் மண்ணை
வாரி கிடங்கை நிரப்புகிறார்கள்.

சாமி கும்பத்தின் முன்னமர்ந்து கற்பூரம்
கொளுத்தி வைத்து மந்திரம் ஜெபித்து அவளுக்குத்
திருநீறு போடுகிறார்.

தடியொன்றில் வெள்ளைத் துணி சுற்றி
தேங்காய் நெய் தோய்த்து ஒரு நீற்றுக்காயில் செருகி
தயாராக வைத்திருக்கும் பந்தத்தைக் கொளுத்தித்
தூக்குகிறார். இன்னொரு நீற்றுக்காயைக் கையில்
எடுத்துக் கொண்டு, வெட்டிளாந்தீர் ஒன்றுடன், பழைய
பெட்டி ஒன்றில் வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம்,
ழுக்கள், கற்பூரம், குங்குமம், வாழையிலை முதலியவை
யுடன் புறப்படுகிறார்கள்.

சாமியின் கையில் பெரிய வெட்டுக்குத்தி ஒன்று.

சேவல், சாராயப்போத்தல் கையோடு
தூக்குகிறார்கள்.

சற்றுத் தூரவுள்ள ஒரு சந்திக்குக்கொண்டு
சென்று அங்கு வைத்துக் கழித்துவிட்டு, நேரே
கடலைக்குப்போய் சூனியத்தகட்டைப் புதைத்து விட்டு
சாமியார் திரும்பி விடுவாராம்.

நான் அவர்களுடன் சேர்ந்து செல்வதற்குத்
தயாராகப் புறப்படுகிறேன்.

“வேண்டாம், பிசாசு உங்களோடை கூடி திரும்ப
வும் வீட்டுக்கு வந்து விடும்” என்று தடுக்கிறார்கள்.

அவளுக்குக் காவல் நூல் கட்ட வேணுமாம்!
செவ்வாய் வருமாறு கூறிவிட்டுப்புறப்பட்டுப்
போகிறார்கள்.

இதன் பிறகு நான் அவளைத் தினமும்
அவதானித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவள் தனக்கு
நோய் இருப்பதாக இப்போது புலம்புவதில்லை. நல்ல
ஆரோக்கியமாக இருக்கிறாள். பழைய நிலைக்கு அவள்
மீண்டு வந்து விட்டாள். அவள் சுறுசுறுப்பாக இயங்கு
கிறாள். எனக்குப் பூரணமான நிறைவு.

ஒரு மாத காலத்தின் பின்னர் பின்னைகளிடம்
மெல்ல விசாரிக்கிறேன்: “அம்மா இப்ப எப்படி இருக்கிறா?”

“நல்ல சுகமாக இருக்கிறா, ஒரு நோயுமில்லை”
“நான் வென்று விட்டேன்” என்கிறேன்
பெருமையாக.

அப்போது,

“இல்லை, உங்களைத் தோற்றுவிட்டார்கள்”
என்கிறார்கள் அவர்கள் கவலையோடு.

தெணியானின் நாவல்கள் யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக வரலாற்றை அறிய முனைபவர்களுக்கான சமூக வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக, பண்பாட்டு வாழ்வியல் கூறுகளை பதிவாக்கிய இனவரைவியல் ஆவணங்களாகவும் விளங்குகின்றன. அத்துடன், மாக்ஸியம் எனும் சித்தாந்த ஒளியில் யாழ்ப்பாண சமூகத்தையும் அதன் வாழ்வியல் மற்றும் அசைவியக்கத்தையும் நுண்மையாக ஆராய்ந்து, அந்தச் சித்தாந்தத்தை தன் படைப்பாக்க நிலைப்பாடாகவும் நியமமாகவும் கொண்டு நாவலிலக்கியம் படைத்து வருபவர்.

சமூகத் தோற்றப்பாடுகளை விபரிப்பது நாவல் என்பதை விட, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பின்புலங்களையும் ஒருங்கே கலை அனுபவத்துடன் தருவது தான் நாவலான்றின் கியல்பாக முடியும். தெணியான் போன்ற எழுத்தாளர்கள் இதனைச் செய்தே வந்துள்ளனர்.

சமூக வரலாற்றாசிரியராக நாவலாசிரியன் : தெணியானின் நாவல்களை முன்வைத்த புரிதல்

தெணியானின் நாவல் வரலாற்று ஆவணங்களை படைப்பது நாவல் என்பதை விட, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பின்புலங்களையும் ஒருங்கே கலை அனுபவத்துடன் தருவது தான் நாவலான்றின் கியல்பாக முடியும். தெணியான் போன்ற எழுத்தாளர்கள் இதனைச் செய்தே வந்துள்ளனர்.

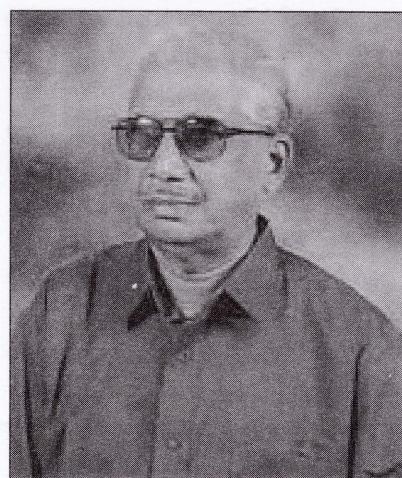
நமுத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றுத் தடத்தில் தெணியானின் சுவடுகள் ஆழமாகப் பதிந்தவை. சிறுகதை, கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம், பத்தி எழுத்துக்கள், சமூக ஆய்வுகள், மேடைப்பேச்சு முதலிய துறைகளிலே தனக்கான படைப்பாக்கப் பரிமாணங்களை ஏற்றத்தாழ அரை நூற்றாண்டு காலம் நிலை நிறுத்தி வந்த தெணியான் நாவலாசிரியராகவே விதந்து அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். தெணியானின் நாவல்கள் யாழ்ப்பாணத்

தீச் சமூக வரலாற்றை அறிய முனைபவர்களுக்கான சமூக வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக, பண்பாட்டு வாழ்வியல் கூறுகளை பதிவாக்கிய இனவரைவியல் ஆவணங்களாகவும் விளங்குகின்றன. அத்துடன், மாக்ஸியம் எனும் சித்தாந்த ஒளியில் யாழ்ப்பாண சமூகத்தையும் அதன் வாழ்வியல் மற்றும் அசைவியக்கத்தையும் நுண்மையாக ஆராய்ந்து, அந்தச் சித்தாந்தத்தைத் தன் படைப்பாக்க நிலைப் பாடாகவும் நியமமாகவும் கொண்டு நாவலிலக்கியம் படைத்து வருபவர். தெணியானின் சிறுகதை நாவல் மற்றும் கட்டுரைகள் யாவற்றையும் ஒருங்கே கற்றுக் கொள்ளும் ஒருவர் ஜம்பது ஆண்டு காலத்து சமூகப் போக்குகள், அரசியல் மாற்றங்கள், சமூக மாற்றம், சமுதாயப்பிரச்சினைகள், சமூகத்தின் தளர்வுகள் - நெகிழ்வுகள், துணிமனித மனப்போக்கிலான மாற்றங்கள், சமூக இயக்கங்களின் உருவாக்கம் முதலியபல விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

தெணியான் தவிர்த்துவிட முடியாத ஒரு படைப்பாளியாகவும் சமூக நிகழ்வுகளையும் சமூக வரலாற்றையும் நுண்மான் நுழைபுலத்துடன் நோக்கவல்ல சமூக வரலாற்றுப் பதிவாளனாகவும் சமுதாயப் பயனே இலக்கியப் படைப்பாக்கத்தின் உன்னத குறிக்கோள் என்ற நோக்குடன் இயங்குவராகவும் விளங்கி வருவதற்குப் பின்புலமான காரணிகள் பல உண்டு. அவற்றில் பின்வருவன் கவனிப்புக்குரியன்.

1. தெணியான் வரித்துக்கொண்ட இடதுசாரிய மாக்ஸிச அரசியல் நிலைப் பாடு சமூகத்தையும் அதன் இயங்கு நிலையினையும் புரிந்து கொள்வதற்கான குவிப்பு வெளிச்சமானமை மாக்ஸிய சித்தாந்தத்தின் ஒளியில் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கான ஊற்று மூலங்களைக் கண்டறிந்து மிக நுணுக்கமான கண்ணேர்ட்டத்தில் இவரது ஆக்க இலக்கியங்களும் புலமை நிலைப்பட்ட கட்டுரை இலக்கியங்களும் வெளிப்படுத்தின.

2. ஒடுக்கு முறைக்கு உட்பட்ட மக்களின் வாழ்வு குறித்தான தெணியானின் கரிசனைம் அவர்களுடனான அனுங்கமான தோழமை

நிலைப்பட்ட தொடர்புகளும் மக்கள் மயப்பட்ட எழுத் தாளானாக இவரை செயற்பட வைத்திருந்தது. அதன் வழி யதார்த்தமான மக்கள் பிரச்சினைகளைப் பேசுவதே அவரின் படைப்புக்களின் சமுதாயப் பயனானது.

3. யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாக வடமராட்சிப் பிரதேசத்து வாழ்வுடன் கொண்ட எழுபத்தைந்து வருடகால இடையறாப் பிணைப்பும், அதன் வழியான சமூகம் பற்றிய அறிவு நிலைப்பட்ட புரிதலும் அவரது படைப்புக்களுக்கு நிலைக்களன்னைத் தந்திருந்தது.

4. ஒரு காலத்து வடமராட்சிப் பிரதேசத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அடையாளமாகவும், வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்கான அறிவுசார் மையமாகவும் சமூக மாற்றத்துக்கான சிந்தனைத் தூண்டலை ஏற்படுத்தும் மையமாகவும் விளங்கிய தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையாக இருந்த போது அதன் தொடக்க கால ஆசிரியர்களிடம் உணர்வு பூர்வமாகக் கற்று, பின்னர் அது இந்துக் கல்லூரியானதும் நீண்ட காலம் ஆசிரியராக இருந்த தாலும் சமூக நிலைபேற்றுக்கான பொருத்தமாக தளம் வாய்த்தமை.

5. தெனியானின் சிந்தனைத் தளத்தினைச் செயல்நிலைத் தளமாக மாற்றியமைத்த சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் செயற்பாடுகளும் அது சார்ந்த முன்னணிச் செயல்வீரர்களின் தொடர்புகளும் ஒரு சமூக இயக்கத்தினை பின்புலமாகக் கொண்ட நிலைப்பாட்டினை எடுக்க வாய்ப்பளித்தது.

6. நாவலாசிரியர் கே.டானியல், விமர்சகரும் பேராசியருமான கா.சிவத்தம்பி போன்றவர்களின் நெருக்கமான தொடர்புகள் சமூகச் செயலாற்றலுக் கானபுலமைப் பின்னணியை உறுதிபடச் செய்தது.

7. இது சாரிய அரசியல் நிலைப்பாட்டில் நின்று ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களின் மீட்சிக்காகச் சிந்தித்த எம்.சி.சுப்பிரமணியம், பொன் கந்தையா போன்றவர்களின் இடதுசாரிய நிலைப்பாட்டின் வழியான சமூக மாற்றத்துக்கான உள்ளூர் புலமைசார் விசையாகத் தொழிற்படும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை.

8. மரபுப் பண்டித நிலைப்பட்ட கல்வி மரபில் கால் பதித்து, நிலைமாறுகாலத்து ஆசிரியராய் பரினமித்து இரு வேறுபட்ட ஆசிரிய மாதிரியங்களையும் கால வோட்டத்துடன் நன்குணர்ந்த வாண்மைத் தெளிவு கைவரப்பெற்று பண்டித மரபு நின்ற ஆசிரியர்களின் அல்லது சமூக முன் னோடிகளின் தடங்களை விமர்சனப் பாங்குடன் பகுப்பாய்வு செய்ய வாய்த்த அனுபவத் திரட்சி.

9. இது சாரியப் பின்புலத்துடன் ஒர் இலக்கிய இயக்கமாக இயங்கி வந்து, “மல்லிகை” இதழும் அதன் ஆசிரியரான டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் நட்புரிமையும் இலங்கையின் இடது சாரிய மாக்சிய படைப்பாளி களின் பட்டியலில் செ.கணேசலிங்கன், கே.டானியல் போன்றவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் தெனியானை முந்தியிருக்கச் செய்தது. இது தெனியானின் கருத்தியல் தளத்தின் விகசிப்புக்கும், நிலைபேற்றுக்கும்

நிலைக் களானது. இது தெனியானுக்கு முன்பும் பின்புமான இடையறாத இலக்கிய இயக்க மொன்றின் அங்கத்தவரிடையே கருத்துத் தெளிவு மிக்க தொடர்பாளராக இவரை மாற்றியது.

மேற்கண்ட காரணிகளின் பின்புலத்தில் வைத்துத் தான் தெனியானின் படைப்பாளுமையினையும் அதன் பல்பரிமானத் தன்மையினையும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ள முடியும். சிறுகதைகளைக் காட்டிலும் நாவல் மற்றும் கட்டுரை இலக்கியங்களில் தான் இந்தக் காரணிகளின் வழிவந்த பயன்கள் செறிவாக்கம் பெற்றுள்ளன. “படைப்பாளி, போராளி, சமூக வரலாற்றாசிரியன் என்ற மூன்று தளங்களிலும், மிக இயல்பாகக் “கூடுவிட்டு கூடு” பாய்வது போல மாறி மாறி இயங்கி வந்தவர் தெனியான் என்று சொல்வது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்று அல்ல” (காலம், இதழ் 33-அக்டோபர் - டிசம்பர் 2009, பக : 28) என்ற சேரன் குறிப்பிடும் கருத்து மேற்கண்ட காரணிகளின் பின்புலத்தில் வைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியதே. அத்துடன் “தெனியானுடைய வாழ்வியலிறுந்தும் இலக்கியத்தி விருந்தும் அரசியலையும் சமூக வரலாற்றையும் பிரிக்க முடியாது என்பதால் தெனியானுடைய படைப்புக்களை இலக்கியத் தளத்தில் மட்டுமே அணுகுகிறது. ஒற்றைப் பரிமானம் கொண்ட பார்வையாளர்களையே வலி யறுத்திவிடும் அவை பொருத்தமானவையாகும் அல்ல” என்றும் அதே கட்டுரையில் சேரன் குறிப்பிடுவது முதன்மையான விடயம். தெனியானின் நாவல்களைக் குறித்து விரவாக ஆராயுமிடத்து இந்தத் தெளிவுடன் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது. இதற்கான பின்புலம் மேற்கொண்ட காரணிகளால் தூலமாகின்றது.

தெனியானுடைய நாவல்கள் பல தரப்பட்டவை. அவற்றின் மையப்பொருட்கள் வேறு வேறானவை. ஆயினும், எல்லா நாவல்களுமே சரண்டலுக்கு எதிரானவை. சமூகத்தில் வலுவுள்ள தனிநபர்கள், அதிகாரம் மிக்கஷயர் நிலைக் குழுக்கள், மரபு வழி உரித்தான் அந்தஸ்துள்ள குடும்பங்கள், அதிகார மையங்களாக ஒழுங்கமைத்துத் திடமாக்கப்பட்ட சமூதாய நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூக முறைமைகள் என்பவற்றின் மேலாண்மையால் நவீவறுகின்ற சரண்டப்படுகின்ற விளிம்பு நிலைப்படுத்தப்படுகின்ற மக்களின் வாழ்வுக் கான பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்பவையாகவும் அந்நிலையினை மாற்றியமைக்க உபாயந் தேடுபவையாகவும். தெனியானுடைய நாவல் இலக்கியங்கள் அமைந்தன. தெனியானின் நாவல்கள் சிலவற்றை முன்வைத்து அதன் விவரணத் தன்மை மற்றும் சித்திரிப்புத் தொடர்பான விமர்சனங்களைக் கடந்து, சமூக வரலாற்று நோக்கு நிலையில் தெனியானின் நாவல்களின் இடம் குறித்து ஆழமான பகுப்பாய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளன.

1973 ல் வெளியான “சிதைவுகள்” தொடக்கம் 2016 நவம்பரில் வெளியான “ஏதனம்” வரையான தெனியானின் நாவல்கள் மற்றும் குறுநாவல்களை ஒருங்கே வைத்து நோக்குகின்ற போது அவற்றின்

பொருட்பரப்பும் சமூக நோக்கும் வெவ்வேறான முக்கியத்துவமுடையன. “இவருடைய நாவல் வகை ஆக்கங்களில் ஒரு வகையின் குறிப்பாக ஈழத் தமிழர் மத்தியில் நிலவும் சாதியுணர்வு மற்றும் அது தொடர்பான “பொருளியல் - பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள்” ஆகியன பற்றிய விமர்சனங் களாக வடிவங்கொண்டவை. விடிவை நோக்கி, பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள், மரக்கொக்கு, பரம்பரை அகதிகள், ஆகிய இவ்வகை மைக்குள் அமைவனவாகும். இன்னொரு வகை ஆக்கங்கள் பொருளியல் தேவைகள் முதன்மைப்படும் நிலையில் பண்பாட்டு நிலைகளில் நிகழ்ந்து வரும் வீழ்ச்சிகளை விமர்சிக்கும் பாங்கிலான விதையம்சங் கள் கொண்டவையாகும். கழுகுகள், காத்திருப்பு மற்றும் பணையின் நிழல் ஆகியவை பொதுவாக இவ்வகைமைக்குறியனவாகும்” (காலம், இதழ் 33 அக்டோபர் - டிசம்பர் 2009, பக் : 30) என்று கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன் தெனியானின் நாவல் களை இரு வகைமைக்குள் உள்ளடக்கி மதிப்பீடு செய்கின்றார். மாக்ஸிய சிந்தனைப் பொருளாதார அடிக்கட்டு மானத்தின் வெளிப்பேராக சமூகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் தரிசிக்கும் நிலையில் பண்பாடு சார்பிரச்சினைகளையும் அது பொருளாதார அடிப்படையிலேயே நோக்க விளைகின்றது. பொருள் (செல்வம்), அதிகாரம் (வலு), அந்தஸ்து முதலானவை தான் சமூகத்துமனிதர்களை வேறுபாடுகளோடு கூட அடுக்கமைக்கின்றன. இந்த அடுக்கமைப்பினுள்ளே பண்பாடு சார் வேறுபாடுகளும் உள்ளடங்கீருக்கின்றன. இதனால் பண்பாடு கூட உயர்ந்தோர் பண்பாடு, நலிந்தோர் பண்பாடு என்றும் பெரு மரபுகள், சிறு மரபுகள் என்றும் வகுத்து விளக்கமளிக்கப்படுகின்றது. இந்த வகையில் தெனியானுடைய நாவல்களில் பண்பாட்டம்சங்களின் நலிவு கூட, பொருளாதாரம், அதிகாரம், அந்தஸ்து என்பவற்றை நிலைநாட்ட ஒரு சாரார் இன்னொரு சாரார் மீது செலுத்தும் ஆதிக்கத்தின் விளைவே என்று பேச விளைகின்றார். இதன் பிரகாரம் தெனியானின் நாவல்கள் வெளிப்படுத்தும் சமூகப் பயன் நோக்கிலான பொருள்மைகளின் அடிப்படையில் பின்வரும் வகைப்பாடுகளை முன் வைக்கலாம்.

1. யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் நிலவி வரும் சாதிய அடிப்படையிலான மேலாண்மைகள், சரண்டல்கள் என்பவற்றினால் நலிந்தோர் வாழ்வில் ஏற்பட்டு வரும் பிரச்சினைகளும் அவற்றுக்கு எதிரான விணையாற்றல் களையும் வெளிப்படுத்தும் நாவல்கள். இத்தகைய நாவல்களாக மரக்கொக்கு, குடிமைகள், ஏதனம், பரம்பரை அகதிகள் என்பன அமைந்தன. தெனியான சாதியத்தினை மாத்திரமே எழுதுபவர் என்ற மிதமிஞ்சிய எளிமைப்படுத்தல் செய்பவர்கள் இந்த நாவல்கள் தவிர்ந்த ஏனைய நாவல்களின் பொருள்மைகளை கூற்று பார்த்தல் வேண்டும் எனக் கருதுகின்றேன். சாதியப் பெருமையினால் குடும்பத்தின் பெருமையை நிலைநாட்ட முற்பட்ட முதிர்கள்னியான பெண் ஒருத்தியின் உருக்குலைவை மரக்கொக்கு காட்டு

கின்றது. சிகை அலங்கரித்தல் தொழிலாளர்களின் வாழ்வினை மையப்படுத்திய சாதிய பொருள் கூறுவது குடிமை. சாதியத்துக்கும் பழங்கு பொருள் பண்பாட்டுக்கு மான நெருக்கமான தொடர்பினை வரலாற்றுப் பின்புலத்துடன் கூறும் நாவல் “தெனம்” இந்நாவல்கள் சாதியத்தின் நிலைபேற்றினையும் தொடர்ச்சியினையும், அந்தத் தொடர்ச்சியில் நிகழும் வடிவ மாற்றங்களையும் சமூகவரலாற்று நோக்கில் விளக்குவன.

2. சாதி என்ற நிலை எதுவுமின்றி வறுமை, பாசம், உறவு என்பவற்றின் அடிப்படையில் நிகழும் சரண்டல் களை தனிமனித நடத்தை சார் சிக்கல்கள், பிறழ்வுகள், என்பவற்றின் வழியே வெளிப்படுத்தும் நாவல்கள் உள்ளன. மனிதன் பாசம், உறவு, குடும்ப வாழ்வு, பாலியல் உறவு என்பவற்றின் அகத்தே பொதிந்து வைத்துள்ள பொருளாதார இலக்குகள், சமூக அதிகாரங்கள், சரண்டல்கள் என்பவற்றை பணையின் நிழல், கானலில் மான், காத்திருப்பு போன்ற நாவல்களில் காணலாம். இந்த நாவல்கள் சமுதாய கட்டமைப்பில் கொண்ட கரிசனையை விட தனிமனித உறவுகளில் காட்டும் கரிசனை முதன்மையானது. பொருள் தேடி வெளிநாடு செல்லும் ஒருவன் தன் தாம்பத்திய வாழ்வினை தியாகம் செய்வதால் உண்டாகும் தனிமனித ஏக்கங்கள் பணையின் நிழலின் மையப்பொருள். நேசிக்கப்படாது புறந் தள்ளப்பட்ட மனிதன் வாழ்நாள் முழுவதும் நேசிப்புக் காக ஏங்கும் வாழ்வை பாசம் என்ற பெயரால் சுரண்டப் படும் வாழ்வை கானலில் மான் பேசும். வறுமை தீர்க்க செய்யும் உதவியின் பேரால் பால் ரதியான சுரண்டல் செய்யும் ஆதிக்க மனோபாவத்தை காத்திருப்பு வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்நாவல்கள் தனிமனித உறவுகள், ஊடாட்டங்களிடையே பொதிந்த பல்வேறு அடிப்படையிலான சுரண்டல்களின் வடிவங்களை உளவியல் அறிவுத் தெளிவிடுன் பேசும் நாவல்களாகின்றன.

3. பொருளாதார நோக்கங்களுக்கும் குடும்ப உறவுகளில் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பினை தெனியான் பல நாவல்களில் இழையோட்டமாகச் சொல்கின்றார். ஆயினும், பொருள் சார்ந்த மனித பலவீனங்களும், பொருளாதார அடிப்படையில் பலவீனமான மனிதர்களைச் சுரண்டி வர்ம முனையும் உறவு களும் தனித்து வெளிப்படும் நாவலாக “கழுகுகள்” அமைகின்றது.

4. போர்க்காலத்து வாழ்வை மையமான தழுநிலையாக வைத்துக்கொண்டு தனிமனித ஆளுமை ஒன்று எவ்வாறு கொண்ட்ரொழிக்கப்படுகின்றது என்பதை “தவறிப்போனவன் கதை” வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்த நாவல் மொழி, இனம் என்பவற்றின் பின்னணியில் நிகழ்ந்த இனமுரண்பாட்டுச் சூழலில் தனிமனிதன் ஒருவன் தவறாக அடையாளப்படுத்தப்படுவதை கூறுகின்றது. முரண்பாட்டுச் சூழலில் ஒரு மக்கள் தொகுதி தனதாக கிக்கொண்ட ஒரு பொது நியமத்தின் மேலாண்மை அந்த நியமத்துக்கு வெளியே மனிதாபி மானத்துடன் இயங்க எத்தனிக்கும் தனிமனிதனை எவ்வாறு காவு கொள்ளும் என்பதை இந்த நாவல் விவரிக்கின்றது.

5. இன்று பின் நவீநத்துவக்காரர் என்று தம்மை அடையாளப்படுத்த பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்யும் பலரும் கூறும் ஒரு கருத்து “புனிதங்களின் உருக் குலைவு” புனிதங்கள் உருக்குலைவதால் புனிதமல்லாதவை உருப்பெறும் தழுமைவும் ஏற்படத்தொடங்கி யுள்ளன. “புனிதங்கள்” குறித்த தெணியானின் மாக்ஸியப் பார்வையினை “பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்” என்ற நாவல் விவரிக்கின்றது. சமூகத்தில் சிலவற்றுக்கு அல்லது சிலருக்கு மழங்கப்பட்ட புனித அந்தஸ்தின் பின்புலத்திலும் சரண்டல் உள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்திய நாவல் அது. ஈழத்துப் பிராமண பூசகர்கள் புனிதர்களாக வாழ்வதால் அவர்களது கடவுளுக்கான கைங்கரியங்களை முன்னிறுத்தி, அவர்களது தனிப்பட்ட வாழ்வில் ஏற்படும் மேலாண்மை களும் சரண்டல்களும் பற்றி நூண்மையாக பார்க்கும் நாவல் இது.

6. மனித சமூகத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் அல்லது படைக்கப்படும் பொருள்களின் பின்னால் கூட சமூகத்தில் நிலவிவரும் சாதி மற்றும் வர்க்க அடுக்கமைப்பின் பிரதிபலிப்புக்கள் உள்ளன என்பதைப் பேசும் நாவல் “ஏதனம்”. ஒரு சமூகத்தின் வெளித் தெரியும் (புலப்படும்) பண்பாட்டின் கூறான மழங்கு பொருள்களான ஏதனங்கள் வரலாற்று நீதியில் எவ்வாறு சமூக அடுக்கமைப்பு மற்றும் சமூக ஏற்றக் தாழ்வுடன் தொடர்புறுகின்றது என்பதை இந்த நாவல் சித்திரிக்கின்றது. தூய்மை - தூய்மையின்மை பற்றிய மனித சமூகத்தின் மனத்தகத்தே உள்ள ஏற்றத்தாழ் வான புலப்படா எண்ணங்கள் நம்பிக்கைகள் பறுத்தே பண்பாட்டின் வெளிப்பேறுகளாகத் தோன்றும் புலப்படு பண்பாட்டில் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

மேற்கண்ட வகைமைகளை நோக்குமிடத்து தெணியானின் நாவல்கள் சாதியத்தை மாத்திரமே பேசுகின்றன என்று கூறுவது பொருத்தமற்றதாகிறது. சாதி அடுக்கமைப்பை தனது சமூக முறைமையாகக் கொண்ட ஒரு நீண்ட வரலாறுள்ள சமூகத்தில் தனி மனிதர்கள், குடும்பம், மனிதக் குழுக்கள் அமைப்பான்மைகள், நிறுவனக் கட்டமைப்புக்கள் முதலிய யாவற்றினுள்ளும் சாதியை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஏற்றக் தாழ்வுகள் உள்ளமைந்தே இருக்கும். இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வின் விளைவான சமூக மேலாண்மைகள், சமூக ஆதிக்கம், சரண்டல்கள், பாரபட்சப்படுத்தல்கள் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துவதே தெணியானின் நாவல்களின் பொதுப்பண்பாகின்றது.

நாவல் எனும் இலக்கிய வடிவம் வெறுமனே “பிரதி தரும் நெகிழிவனுபவத்தினால்” (Pleasure Of the text) பார்க்கப்படுவதில்லை. நாவல் ஒன்றைப் படைப் பதற்கான எழுத்தாளனின் முயற்சி கற்பனை பாத்திரப் படைப்பு, கதைப்பின்னல் மற்றும் கலானுபவம் தரும். வெளிப்பாடு என்பவற்றுடன் முடிந்து விடுவதல்ல. அது மிகுந்த தேடல்கள், உசாவல்கள், பகுப்பாய்வுகளின் வழி நிகழ்வது. இந்த விடயங்கள் ஒர் எழுத்தாளனை ஆய்வுச் செயன்முறையுள் தள்ளி விடுபவை. இது நாவலின்

கலாபூர்வமான வெளிப்பாட்டுக்கு முன்னதான ஒரு நீண்ட ஆய்வுச் செயன்முறையாய் விரிகின்றது. இதன் பயன் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பின்புலங்களை மையப்படுத்திய கதை மாந்தர்களின் வாழ்வியலுடன் தொடர்புறும் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு வரலாற்றை வெளிப்படுத்தலாகின்றது. இதற்கு என் நாவல்? ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்போ ஆவணமோ போதுமே! என்று சிலர் வாதிடலாம். ஆனால், சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் நிகழும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார போக்குகளை பிரதிபலிக்காத “வெறும் கதைகள்” இருக்க முடியாது. “வெறும் கதைகளை” நாவல் என்று வாதிடத் துணிவது அடத்தமானதும் கூட. இந்த நிலையில் தான் நாவலாசிரியர்கள் சமூக வரலாற்றாசிரியர்களாகவும் மானுடவியல் ஆய்வுக்கம் உள்ளவர்களாகவும் பரினாமம் எது வேண்டிய வர்களாகின்றனர். ஈழத்துக் தமிழ் நாவலாசிரியர்கள் பலரும் இந்தத் தெளிவுடன் இயங்கி வந்துள்ளனர். சமூகத் தோற்றுப்பாடுகளை விபரிப்பது நாவல் என்பதை விட, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பின்புலங்களையும் ஒருங்கே கலை அனுபவத்துடன் தருவது தான் நாவலொன்றின் இயல்பாக முடியும். தெணியான் போன்ற எழுத்தாளர்கள் இதனைச் செய்தே வந்துள்ளனர். இதனை சரிவர புரிந்து கொள்ள தெணியானின் நாவல்களை அவை காட்டும் கால வெளியில் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலவரம் பற்றிய தெளிவுடன் பகுப்பாய்வு செய்தல் வேண்டும். அப்போது தான் ஒரு நாவலாசிரியன் எவ்வாறு ஒரு சமூக வரலாற்றாசிரியனாகின்றான் என்ற உண்மை புலனாகும். தெணியான் என்ற நாவலாசிரியரினுள்ளே ஒரு சமூக வரலாற்றாசிரியரின் உள்ளமைந்துள்ளான். “தெணியானின் புனைக்கதைகள் இல்லையெனின், நிச்சயமாக வடமராட்சியினது சமூக வரலாற்றில் ஒரு மிக முக்கியமான பகுதி தெரியாமலே போய் விடும்” (காலம், இதழ் 33 பக் : 26) என்று பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி இதனையே குறிப்பிடுகின்றார். இது தெணியானின் முதன்மையான ஒரு பரிமாணம்; சற்று தூக்கலானது தான் எனினும், அவரது பிற்கால் நாவல் களான் கானலில் மான், பணையின் நிழல், காத்திருப்பு என்பன குடும்பம் என்ற சமூக நுண்ணிலை அலகினுள் பாசம், அங்கு, உறவு, பிரிவு, பாலியல் தொடர்புகள் என்பவற்றில் ஏற்படும் சிக்கல்களை மையப்படுத்தின. இது தெணியானின் இன்னொரு பரிமாணமானது. இந்தப் பரிமாணம் அவரது சிறுக்கதைகளில் பரக்கக் காணக் கூடியது. இதனால், தெணியானை ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் பார்க்கும் விமர்சன நோக்கு மாற்றிய மைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து மேலெழுகின்றது. எந்தப் பரிமாணமாயினும் சரி அது மாக்ஸிய அணுகுமுறையுடன் வெளிப்படுவதுதான் தெணியானின் தனித்துவ அடையாளம். இதனால் தெணியானின் இந்த இரு பரிமாண படைப்புக்களையும் பண்பாட்டுப் பொருள் முதல்வாதம், நவ வரலாற்றுவாதம், மாக்ஸிய உள்ளியல் அடிப்படைகளில் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய இடைவெளி இன்னும் நிரப்பப்படாமல் உள்ளது எனலாம்.

வதிரி சி.ரவீந்திரன்

பவள விழா நாயகன் தெணியான்

பவள விழாக் காண்கின்றார்
படைப்பாளி தெணியான்.
தெணியான் எனும் பெயரை
என் பதின்ம வயதில்
பார்த்தும் கேட்டதுமுன்டு
வார மலர்களிலும்
சஞ்சிகைகளிலும்
வந்த சிறுக்கதைகள்
தெணியானை எனக்கு
தெரிய கைவத்தது.
“நவம்” எனும் என் ஆசானின்
அண்ணை எனத் துலக்கியது.
நாளாடவில் மேடைப்பேச்சுக்களில்
தெணியானைத் தரிசித்தேன்.
தெளிவான பேச்சும்
மிகுக்கான பார்க்கவேயும்
தெணியானில் தணியாத
பற்று கைவத்தது.

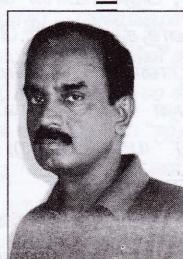
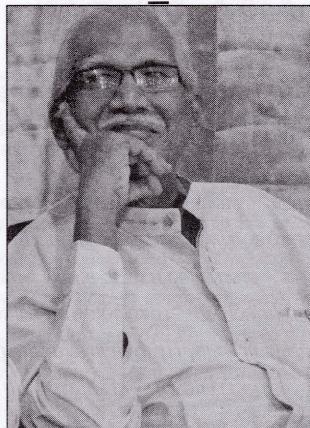
நான் எழுதும் காலத்தில்
தெணியானை சந்திக்கிறேன்
அன்பாய் ஆதரவாய் என்
எழுத்தை படித்து
அதில் தெளிவையுட்டி
ஆற்றுப்படுத்தியவர்
தெணியான்

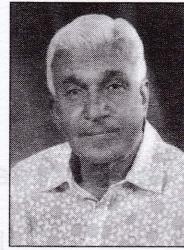
எதைத் தொட்டாலும்
அதிலொரு சுலை மிளிரும்
பேசிக்கொண்டிருந்தாலும்
பேச்சிலே நகைச்சுலை தோன்றும்
தெணியானின் விருதுகளும்
பட்டங்களும் ஏராளம்

ஆனாலும் “தெணியான்”
என்பதையே தேசமறியும்!

எங்கள் பிரதேசத்தின்
இலக்கியப் பிரம்மா
அதனால் எனக்கு
என்றும் அவரில் ஓர் பிடிப்பு
அவரிடம் கல்வி கற்காவிடினும்
“ஆசான்” என்ற மதிப்பு
என்னோடு பழகுவதில்
தம்பி, ராசா எனவும்
டேய் தம்பி எனவும்
உரிமையுடன் அவர்
குரல் அகைழக்கும்

பவளவிழா நாயகன்
பார்த்த எழுத்தாளர்
தெணியான் ஆசான்
பல்லாண்டு காலம் வாழ
வாழ்த்துகின்றேன்!

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

தெணியானும் நானும்

ஏ

“இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் கட்டுரைகளில்லூரு எழுத்தாளனாது பெருமைகளை மட்டும் அவர் பதிவு செய்யாமல் தனது தவறுகளையும் இயலாமையையும் குற்றங்களையும் பதிவு செய்திருப்பது. அவரது நேர்மையை நமக்கு விளக்குகிறது. பணையும் கள்ளும், நாலும் வாசிப்பும், குறும்பும் - தறு தறுப்பும், இளமையும் - பிழவாதமுமான அவரது குணவியல்புகள், படிக்கும் நமக்கும் தொற்றிக்கொள்கின்றன. வாசிக்கும் நமது வாழ்வில் நடந்த இதே போன்ற பல சம்பவங்களுள் நினைவுகளாய் வந்து போவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.” -வே.அலைக்ஸ் (சென்னை) -

ஙக்கு இப்பொழுது 80 வயதையும் தாண்டிச் செல்கிறது. தெணியானுக்கு என்னிலும் குறைந்த வயது தான் இருக்கும். “தெணியான்” என்பது அவரது புனைபெயர் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். அந்தப்

புனைபெயரோ புதுமையாக எனக்குப்பட்டது. அவருடைய எழுத்துக்களை முதன் முதலில் “மல்லிகை”யில் தான் படித்து/வாசித்து வந்தேன். அவர் ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்றும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் என்று பாரபட்சம் காட்டப்படும் ஒர் இனத்தவர் என்றும் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். அவர் ஒரு கல்விமான் என்பதும் பின்னர் தெரியவந்தது. ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர் எழுத்துக்கள் மூலம் அவர் மீது எனக்கு ஒரு விருப்பமும், மரியாதையும் ஏற்பட்டது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்று விபரிக்கப்பட்ட நமது ஈழத்து எழுத்தாளர்களுள் ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைக்கும் எழுத்தாளர்களுள் எனது ரசனைக்குப் பிடித்தவர்கள் - கலை நயமாக எழுதுவர்கள் - என்று நான் கணித்து வைத்திருந்தவர் கள். விரல்விட்டு என்னக்கூடியவர்களே. அவர்கள் நீர்வை பொன்னையன், எஸ்.கதிர்காமநாதன், செ.யோகநாதன், மு.கனகராசன், தெணியான் போன்ற மூத்த எழுத்தாளர்களும், அடுத்த தளத்தில் என்.கே.ரகுநாதன், கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா போன்றவர்களுமே.

நான் பழைய காலத்தவன் என்பதனால் புதிய “முற்போக்கு” எழுத்தாளர்கள் யார் யார் என்று தெரியாமல் இருக்கிறேன்.

தெணியான் அவர்களை நேரில் நான் சந்திக்கும் முன்னர், அவரை நேரில் கண்டது போல் அவரது மல்லிகைக்

“அழுத்து தமிழ் நாவல் வரிசையில் ஒரு புதிய வரவாக “குடிமைகள்” வெளிவந்துள்ளது. சென்ற ஆண்டு ஜீவந்தி வெளியிட்ட இந்த நாவலை எழுதியவர் தெணியான். எழுத்து ஆக்கிலக்கியப் படைப்பில் சிறந்த பங்களிப்பை ஆற்றியவர். தலித் கிலக்கிய முன்னோடியான கே.டானியல் வழிவந்தவர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை நாவல் வழவில் எழுதி ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். தெணியானின் ஜம்பது வருட எழுத்துப்பணியில் குடிமைகள் நாவல் ஒரு மைல் கல்லாக நிற்கின்றது. இந்த நாவலை உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்கள் ஒரு முறை பாக்க வேண்டும்.”

– முனைவர் மனோன்மணி சன்முகதூர் –

கட்டுரைகள் என்னைப் பரவசப்படுத்தி வந்தன. அவருடைய எழுத்து வசீகரமாக அமைந்தே இதற்குக் காரணம். ஒரு எழுத்தாளின் ஆளுமையை அவன் எழுத்து மூலமும் நாம் இனக்கண்டு கொள்ளலாம் அல்லவா?

மல்லிகையின் ஒரு இதழிலே நான் ஆச்சரியப் படும் விதத்திலே தெணியான் அவர்கள் எனது சிறு கதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்ற கதைகள் பற்றிய பார்வையை எழுதியிருந்தார். ஒரு ஆக்க இலக்கிய காரணே ஒரு விமர்சகனாகவோ (கண்டனக் காரணாகவோ) திறனாய்வாளானாகவோ சோபிக்க முடியும்.

தெணியான் சிறந்த ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி என்பதனையும் கல்விமானாக இருப்பதனாலும், அவர் எனது கதைகள் பற்றிய கணிப்பீடுகள் என்னைக் கவர்ந்தன. அவர் ஒரு *தேர்ந்த திறனாய்வாளன் என்பது பளிச்செனப்புலப்பட்டது.

அது போக, பிராமணர் அல்லாத் அவர், யாழ்ப்பாணப் பிராமணர் குலத்தின் வாழ்வினை மனிதாபிமானக் கண் கொண்டு சித்திரித்தமை அவரின் உலக நோக்கை எளிதிற் கண்டு கொள்ள முடிந்தது. அந்த நாவல் பற்றியும், அவரது “மரக்கொக்கு” என்ற நாவல் பற்றியும் எனது கணிப்புக்களை நான் ஏற்கனவே பதிவு செய்துள்ளேன்.

தெணியான் அவர்களின் சகல ஆக்கங்களையும் நான் வாசித்துள்ளேன் என்று சொல்ல மாட்டேன். இதற்குப் பல காரணங்கள் உள். வயதின் காரணமான இயலாமை அவற்றுள் ஒன்று. தெணியான் அவர்களை எப்போது, எங்கே முதலிற் கண்டேன் என்பது இப்போது ஞாபகத்தில் இல்லை. இருந்த போதிலும், அவரைக் கண்டதும் அவரது நெடிய தோற்றமும், வசீகரச் சிரிப்பும், நக்கல் போல்ப் பேசினாலும் அதனுள் பொதிந்திருக்கும் அன்பையும் கண்டு கொண்டேன்.

எனது பவளவிழாவின் போது எனது இனிய நன்பர் கலாமனி பரணீதரன் அவர்கள், அல்லாயில் இல்லத்தில் என்னைக் கொரவப்படுத்தி ஒரு பிரத்தியேக மலரையும் “ஜீவந்தி”யில் பிரசுரித்திருந்தார். அந்த விழாவினை, நன்பர் தெணியான் அவர்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தியமை எனக்குரிய பெரியதொரு செயலாகவும் பட்டது. நான் அப்படியே சொக்கிப்

போனேன். அங்கு தான் அவரை முதலில் நேரில் கண்டேனோ, கொழும்பில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழர் மாநாட்டில் தான் முதலிற் கண்டேனோ சரியாகத் தெரியவில்லை. ஞாபகசக்தி குறைந்து வருகின்றது.

கொழும்பு மகாநாட்டில் அவரும் அவர் நண் பர் கள் சிலரும் என் நுடன் அனவளாவி மகிழ்ந்தோம். நிழல்படங்களும் எழுத்துக்கொண்டோம். என்ன ஆழமாக அறிந்து கொள்வதற்காகவோ என்னவோ என்னைக் கிண்டிப்பார்த்தார். அதாவது நான் “சாதி” பாராட்டுபவனோ, சாதிவெறியனோ என்று பார்ப்பதற்காக தான் சாதியில் குறைந்தவன் என்று துணிச்சலப்படுபவர்களில் ஒருவன் என்பதை துச்சமாக உணர்த்தி எனது பார்வையை அறிய விரும்பினார். கிண்டலாகப் பேசி என்னைக் கோபமுட்ட முயன்றார் என நினைக்கிறேன். ஆயினும், நான் மனுக்குலத்தை நேசிப்பவன் என்பதனாலும், மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினையை ஏற்காதவன் என்பதனாலும் அவர் போக்கைக் கண்டு என்னுள் சிரித்துக்கொண்டேன்.

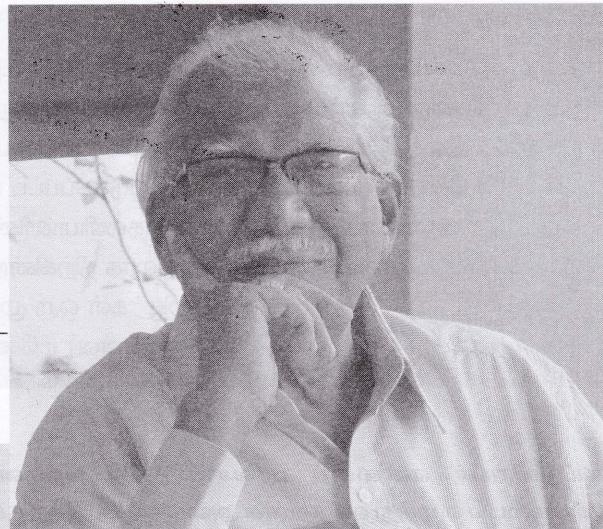
அழுத்து எழுத்தாளர்களுள் பலர் குறைந்த சாதியுடைவர்கள் எனக் கருதப்படுவதை நான் அறிவேன். எனக்கு மானிடப் பிறவியில் அனைவரும் என்னைப் போன்றவர்கள் என்று தான் சிறிய வயது முதல் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளேன்.

அது போக, எனது பவள விழாவின் போது, மதிப்புக்குரிய கலாமனி அவர்களின் இல்லத்தில் தான் நான் தங்கியிருந்தேன். அக்குமூம்பத்தினரின் உபசரிப்பினால் என்னை இழந்தேன். பரணீதரன் அவர்கள் என்னைத் தனது மோட்டார் சைக்கிளில் ஏற்றிச்சென்று தெணியான் அவர்கள் வீட்டைக் காண்பித்தார். அங்கு தெணியானும் அவரது துணைவியாரும் என்னை உபசரித்தனர். இந்த ஞாபகங்கள் என்றுமே என் நினைவில் உள்ளன.

இங்கு நான் தெணியானைப் பற்றிய விபரங்களையோ அவர் எழுத்துக்கள் பற்றியோ மதிப்பீடுகளையோ பதிவு செய்யாமல், அவருடன் நான் பழகிய சில அனுபவங்களை மாத்திரமே சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் இன்னும் நீடுழிகாலம் வாழ்ந்து எழுத்து இலக்கியத்தை மேலும் செம்மைப்படுத்துவார் என்று வாழ்த்தி அமைகிறேன்.

நேர்காணல்

லங்கா தீப் 2014

சுதேச தமிழ் லிக்கியத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராகிய பிரபலமாகிய தென்னியான் (கந்தையா நடேசு) சென்ற

வருடத்தின் அரச சாகித்திய விருது வழங்கும் விழாவில் “சாகித்ய ரத்னா” என்ற விருதினைப் பெற்றுள்ளார். இவ்வருடத்திலே அரச சாகித்திய விழாவில் தமிழ்மொழி மூலமாக சிறந்த நாவலாக விருதினை வெற்றிக்கொண்டது விவரது “குடமைகள்” என்ற நாவலாகும். மற்றும் கொடகே தேசிய கலை லிக்கிய விருது விழாவில் தமிழ்மொழியில் நாவலாகவும் விருது கிடைக்கப்பெற்றதும் தீந்ராவலுக்கேயாகும். வீவர் தற்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் வல்வட்டித்துறை, கரணவாய் வடக்கு என்ற கிராமத்திலே மகிழ்வுடன் லிக்கிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபோடு கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார். சிங்கள மக்களுடன் சேகோதரத்துவமாக வாழ்வதற்கு மிகுந்த விருப்போடும் இடது சாரிய சிந்தனைகளை லிட்சியமாகவும் கொண்ட மூத்த எழுத்தாளர் “தென்னியான்” லிக்கிய விருது விழாவிற்கு வருகை தந்த போது அவரோடு நிகழ்ந்த உரையாடல் இதுவாகும்.

இனாங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையில் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு மிகக் காத்திரமானது

சென்ற வருடம் “சாகித்திய ரத்னா” விருது பெற்ற உங்களுக்கு விவருடம் அரசாங்க சாகித்ய விருது மற்றும் கொடகே என்ற விருது என இரண்டு விருதுகளும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன இவை பற்றி தங்களின் கருத்து என்ன?

ஏங்களைப் போன்ற இலக்கியவாதிகளுக்கு (படைப்பாளிகளுக்கு) அரச விருதினிற்கு மேலாக கொடகே என்ற தனியார் வெளியீட்டு நிறுவனமும் விருது வழங்கியமை மகிழ்ச்சியாக உள்ளது. இது தேசிய ஒற்றுமைக்கும், நல்லினக்கத்திற்கும் ஒரு நல்ல அடிப்படையாகும். சிறந்த முன்னுதாரணமாகும். இதற்கு முன்னரும் எனது சிறுக்கைத்தொகுப்பொன்றுக்கு கொடகே விருது கிடைத்துள்ளது. நான் அச்சந்தரப்பங்களில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பிற்கு வந்தேன். அப்பொழுது குடிமைகளுக்கு கொடகே விருதினை பேராசிரியர் எஸ். மேனாகுரு அவர்கள் கைகளினாலே வழங்கப்பட்டது. அதுவும் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. ஏனெனில் பேராசிரியர் அவர்களும் நானும் இடதுசாரிக் கொள்கையுடையவர்கள். சேகோதரத்துவம் என்பது இடதுசாரி சிந்தனையின் பிரதான எடுகோளாகும்.

சிங்கள மக்கள் பற்றிய தங்கள் மனப்பாங்கு என்ன?

நான் இடது சாரிக் கொள்கையுடைவன். நாடொன்றில் வசிக்கும் நாங்கள் சுகோதர மனப்பாங்குடன் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவன். சிங்கள மக்களுடன் சேகோதரத்துவமாக வாழ்வதற்கு நாங்கள் விரும்புகின்றோம். எனக்கு நல்ல ஞாபகமிருக்கின்றது. நீங்கள் உட்பட சிங்கள மொழி பேசும் இலக்கியக் குழுவினர் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் இரவு நேரத்தில் என்னைச் சந்திப்பதற்கு வந்திருந்தீர்கள். அந்த நிகழ்வு எனக்கு மிகுந்த மிகழ்ச்சியையும், கொரவத்தையும் தருகிறது. நீங்கள் உட்பட அக்குழுவினர் என்னைப் பற்றி நன்கு புரிந்து கொண்டமையால் வந்தீர்கள். அது மட்டுமல்ல நாங்கள் தொலைதூரத்தில் வசித்தாலும் நீங்கள் தொலைபேசி மூலமாக எனது சுகநலன்களை விசாரிப்பீர்கள். நானும் உங்களுடன் கதைக்கும் போது நலன்களை விசாரிப்பதுண்டு. சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையே இது போல இணைப்பு உருவாக வேண்டும். நான் சிங்கள மக்களோடு சேகோதரத்துவத்துடன் பழகியது அன்மைக்காலத்தில் அல்ல. 1964 ல் இருந்து 1969 வரையான ஆறு ஆண்டுகள் நான் பண்டாரவளை, அற்றம்பிட்டி மகா வித்தியாலயத்தில் தமிழ்ப்பிரிவு ஆசிர யராக சேவை புரிந்த

சிங்கள மூலம் : உ.பாலி வீலாஜீஸ்கம்
தமிழ் மூலம் : ஜே.சி.வீராஜீஸ்கம்

காலமாகும். இக்கல்லூரியில் காலை வேளையில் சிங்கள மாணவர்களும் மாலை வேளையில் தமிழ் மாணவர்களும் கல்வி கற்றார்கள். இரு பிரிவிற்கும் அதிபராக ஒருவரே பணிபுரிந்தார். இதனால் நான் சிங்கள மக்களைப் புரிந்து அவர்களுடன் சகோதரத்து வமாக வாழ்ந்தேன்.

வடக்கிலே யுத்த நிலைமையின் போது அனேக எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள், அப்பிரதேசத்தை கைவிட்டுச்சென்றார்கள். ஆயுதக் குழுக்களின் கெடுபிழிகளால் அவர்களுக்கு வடக்கில் வாழ்வதற்கு முடியாமற்போன்று. வேறு அதிகமானோர் வெளிநாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளார்கள். நான் அறிந்த வகையில் உங்களுக்கும் மரணப்பயமுறுத்தல் ஏற்பட்ட போதும் நீங்கள் அவைகளுக்குப் பயம் கொள்ளாது. துணிந்து கிராமத்தை கைவிட்டுச் செல்ல வில்லை. இவை பற்றிக் கூறுங்கள்...

வடக்கிலே ஆயுதக்குழுக்களால் எனக்கு பயமுறுத்தல் இருந்த போதும் நான் கிராமத்தை கைவிட்டுச் செல்லவில்லை. நான் அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு ஒத்துப்போகவில்லை என்பதால் அவ்வாறு நிகழ்ந்தது. நான் இடதுசாரிக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவன். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவன். வன்செயல்களுக்கு விருப்பம் இல்லாதவன் நான் அவர்களுடைய தீவிர ஆயுதப் பாணிச் செயற்பாடுகளில்நாட்டமில்லாதவன்.

உங்கடைய கொள்கைகளுக்கு எதிராகவோ மற்றும் படைப்புக் கள் தொடர்பிலோ எதிர்ப்புத்தன்மையினை மேற்கொள்ள வில்லையா?

நான் ஓர் ஆசிரியன், உப அதிபர் அதனால் சமூகத்தில் மதிப்பு கிடைக்கப்பெற்றவன். ஆதலினால் மக்களுடைய அனுசரனை இருந்தது. இன்றும் இருக்கின்றது. நான் அக்காலத்தில் ஆக்கப் பீடைப்புக் களைக் குறைத்து சற்று விலகி அமைதியாக இருந்தேன். அத்துடன் யுத்தம் கெடுபிடியாக இருந்த காலத்தில் அரசியல் பற்றி எதுவும் எழுதாது பேசாது மொனமாக இருந்தேன்.

தற்போது வடக்கில் மக்கள் வாழ்க்கை எப்படியுள்ளது? அவர்களுடைய பிரச்சினை என்ன?

போர் முடிவுற்றன் பின்னர் இடப்பெயர்வுற்ற மக்கள் சிலருக்கு சொந்த வசிப்பிடங்கள், பயிர் செய் நிலங்கள், கிடைக்கப்பெற்று வடக்கின் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வடைந்து செல்லும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதும், அது நிகழவில்லை போரினால் துண்பங்களுக்குட்பட்ட மக்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படல் வேண்டும்.

சிங்கள் தமிழ் மக்களுக்கிடையோன சகோதரத்துவத்துக்கு தடையாது? அந்தத் தடையினை கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு செய்ய வேண்டியவை யாவை?

சிங்கள- தமிழ் மக்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்திய சக்தி அரசியலாகும். தற்போது நாட்டில் இனபேதம் மட்டுமல்ல, மதபேதம் காரணமாகவும் மக்கள் வேறுபடுகின்ற நிலைமை உருவாகியுள்ளது. நான் முதலில் கூறியது போல் நாங்கள் ஒரே நாட்டின் மக்கள் போல சகோதரத்துவத்துடன் வாழுதல் வேண்டும். எங்கள் நாட்டின் அரசியல் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளால் மக்கள் பிரிக்கப்பட்டார்கள். இந்த

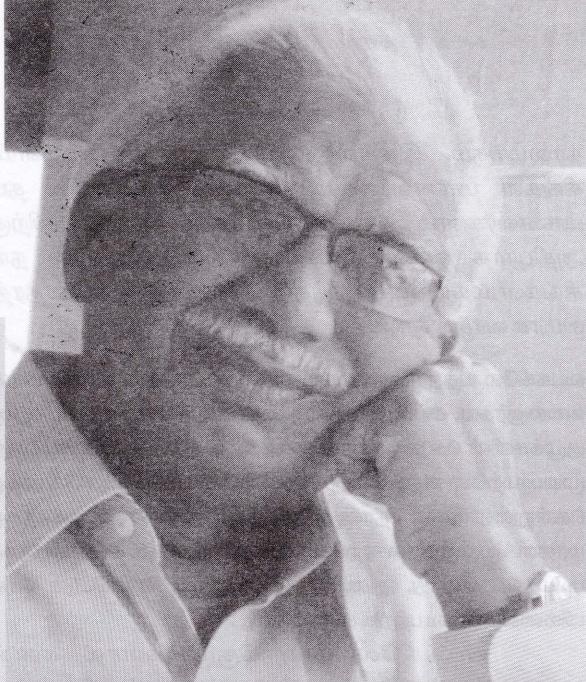
நிலைமை மாற்றமடைய வேண்டுமெனில் இனங்களுக்கிடையே அன்னியோன்னியமான புரிந்துணர்வு உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இவ்விடத்தில் எழுத்தாளர்களுடைய அளப்பரிய பங்களிப்பும் வேலைத்திட்டங்களும் செயற்படல் வேண்டும். சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட சிறுக்கதைகளை நான் வாசித்திருக்கின்றேன். அக்கதைகளில் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கை முறைமைகள், பிரச்சினைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள், குறிப்பிட்டுள்ளன. அதிலிருந்து விளங்கிக்கொள்வது என்னவெனில் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் தமிழ் மக்களது மனக்கிடக்கை களை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள் என்பதாகும். ஆதலால் எழுத்தாளர்களிற்கு மற்றவர்களிலும் பார்க்க சூடுதலானவற்றை செய்ய முடிகின்றது. இனபேதங்களுக்கிடையே ஒற்றுமையை கண்தியாக அறியப் படுகின்றது. இனங்களுக்கிடையேயான இணைப்பை உருவாக்க முடிகின்றது. சிங்கள மொழியிலுள்ள படைப்புக்கள் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்மொழியிலுள்ள படைப்புக்கள் சிங்கள மொழிக்கும் மொழி பெயர்ப்பு செய்யப்படின் ஒவ்வொரு இன மக்களுடையதுமான மனப்பாங்குகள் கருத்துக்கள், மனத்தாங்கல்கள் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளலை உருவாக்க முடிகின்றது. எவ்வாறாயினும் இவை குறுகிய கால வரையறையில் செயற்படுத்த முடியாது. கணிசமான காலப்பகுதியில் செலவிடப்படல் வேண்டும். அதைப் போல இடது சாரிய நடவடிக்கைகளாலும் தேசிய ஒற்றுமையை உருவாக்க முடியும். ஆனால் எங்கள் நாட்டின் தூரதிட்டமானது இடது சாரியினரின் நடவடிக்கைகள் மக்கள் மத்தியில் அன்னியோன்னிய புரிந்துணர்வு மனோபாவத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

புதிய தலைமுறையினரிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவாக வள்ளது. இந்நிலைமைகளினால் எழுத்தாளர்களுடைய முயற்சி வெற்றி அடையுமா?

நவீன தொழில் நுட்பங்களினால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட “முக நால்” இணையத் தளங்கள் என்பன வற்றால் புத்தகங்கள் வாசிக்கும் பழக்கங்கள் குறைவடைந்து உள்ளமை உண்மை தான். எனினும் புதிய தலைமுறையினர் புத்திசாலிகள். அதேவேளை துடிப்பானவர்கள். ஆதலால் அவர்கள் புத்தகங்கள் வாசிப்பதினை பழகிக் கொள்ள முடியும். அவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த வழிகாட்டல் வேண்டும். விவேடமாக இவ்விடயத்தில் ஆசிரியர்கள் அடித்தளமாக இருக்கல் வேண்டும். பெற்றோர்களும் இவ்வகுக்கு சமாந்தரமாக வழிகாட்டல் வேண்டும். இவைகள் அத்தியாவசியமானவையாகும். இப்பொழுது அடுத்த அனுகுமுறையாக வாசிப்பு மாதும் காணப்படுகிறது. இங்கேயே ஆரம்பித்துக்கொள்ளல் வேண்டும் பாடசர்வையில் பாடப்புத்தகங்களை மட்டும் படிப்பது போதுமானது அல்ல. பெற்றோர்களாகிய நாங்களும் பாடப் புத்தகங்களை மட்டும் கற்பித்தால் இவ்வாறு பிள்ளைகள் இலக்கிய விடயங்களில் ஈடுபாடுடையவர்களாக மிலிர் முடியாது. இப்புதிய முறையிலான நவீன செயற்பாடுகள் நிகழ்வது மிகவும் குறுகிய அண்மைக் காலமாகும். ஒரு புத்தகம் என்பது அவ்வாறு என்னக் கூடியது அல்ல. புத்தகம் தினமும் கிடைக்கக்கூடியது. இதற்கு மிகுந்த பெறுமதி உடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

குறைக்கவேண்டும் கொள்கூடிய மனதத்திற்கு நிலைமீடியின் பாதமில்லை என்று அறியலே விரும்புகிறது. மனதத்திற்கு நிலைமீடி கட்டுப்பாடு மூலமாக மனதத்திற்கு நிலைமீடியின் பாதமில்லை என்று அறியலே விரும்புகிறது.

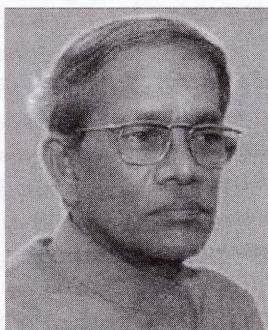
தெணியானின் ஆக்காங்களும் மார்க்சிய அழகியலும்

சமூக அடுக்கமைவும் அதனோடினைந்த அவலங்களும் பற்றிய தெளிவான புலக்காட்சியைக் கொள்வதற்கு தெணியான் உள்ளிட்ட சமூக நோக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு மார்க்சிய நெறியே துணை நின்று வருகின்றது. அதனால் ஏனைய எழுத்தாளர்களது தரிசனங்களுக்கு உட்படாத காட்சிகளையும் உள்ளடக்கங்களையும் ஆழ்மன சவால்களையும் தெணியானால் வெளிக்கொண்டு வரமுடிந்தது.

மார்க்சியத்தின் நடை முறை மற்றும் கோட்பாட்டு வழித் தடங்கள் பற்றிய அறிகை நிலைப் பாடு அறிந்தவர் தெணியான். கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக உலகிலும், இலங்கையிலும் நிகழ்ந்து வரும் மார்க்சிய எழுத்தாக்கங்களிலும் காணப் படுகின்றன. சமூக அடுக்கமையும் அதனோடினைந்த அவலங்களும் பற்றிய தெளிவான புலக்காட்சியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தெணியான் உள்ளிட்ட சமூக நோக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு மார்க்சிய நெறியே துணை நின்று வருகின்றது. அதனால் ஏனைய எழுத்தாளர்களது தரிசனங்களுக்கு உட்படாத காட்சிகளையும் ஆழ்மன சவால்களையும் தெணியானால் வெளிக்கொண்டு வரமுடிந்தது.

தனித்துவமான விபரிப்புக்களைக் கொண்ட தெணியானைப் பல நிலைகளிலே அடையாளப்படுத்த முடியும். மார்க்சிய ஆசான்களிடத்து அவருக்கிருந்த தொடர்புகள், முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மற்றும் திறனாய்வாளர்களுடன் இடம்பெற்ற அனுபவப் பகிர்வுகள், கல்விச் சமூகத்துடன் மேற்கொண்ட இடைவினைகள் மக்களோடு மக்களாகி நின்று இயங்கியபட்டறிவுப்பதிவுகள் என்ற பலநிலைகளின் தெறித்தல் அவரது புனைவுகளின் கட்டு மானத்து வினைப்பாடுகளாகின்றன. கருத்தியல் நிலையிலே தெணியானிடத்து ஏற்பட்ட படி மலர்ச்சியை அல்லது கூர்ப்பினை பின்வரும்

அளிக்கை தெளிவுபடுத்து கின்றது. “சைவமும் காந்தியமும் தான் சமூக விடுதலைக்கான ஒரே மார்க்கம் என்று கருதிக் கொண்டிருந்த தேவரையாளிச் சமூக முன்னோடி களின் வழிகாட்டலில் வளர்ந்து வந்த நான் அவர்களது கருத்தியல் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு மார்க்சியக் கொள்கையைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தேன்” (தெணியான், மணிவிழா மலர், 2003) மனித உளக்கோலங்களும், உளச்செய லமைப்புக்களும், உராசிக்கொண்டி ருக்கும் உணர்வுகளும் சமூக இருப்பிலிருந்து மேலெழுமை உற்றியும் கலைச்செம்மைப் பாட்டினை நோக்கிய பயணிப்புக்கு உறுதுணையாகின. கலைப்புனை ஏக்கும், கருத்தியல் நெறிப்பாட்டுக்கு மிடையேயுள்ள இணைப்புக்கள் தெணியானுடைய ஆக்கங்களிலே வலிமை பெற்றதொடர்களின் யாழ்ப் பாணத்துச் சமூக அடுக்கமைப்பும் அதனோடினைந்த ஒடுக்கு முறை களும் இரு பரிமாணங்களில் வளர்ச்சியடைந்து வருதலினார்டே தெணியானின் ஆக்கங்கள்

மேலெழுந்தன. ஒரு பரிமாணத்தின் சமூகத்தின் இறுகிய அடுக்கமைப்பு தளரவது போன்ற புலக்காட்சி நிலை மறு பரிமாணத்தில் மரபு வழியற்ற வகையிலும், மாற்று ஒழுங்குகள் என்ற வகையிலும், சமூக அடுக்கமைப்பு தகர்ந்து விடாது தொடர்ந்து நிலைபேறு கொண்டு புலப்படும் வகையிலும் வெளித் தோன்றா வகையிலும் சுரண்டல் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலை. இந்த இரு வகைப் பரிமாணங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு மேலெழுந்த காட்சி களைத் தரிசித்த எழுத்தாளர்களுள் தெனியான் தனித்துவமானவர். அந்தத் தனித்துவம் வடமராட்சி யின் வாழ்க்கைக் கோலங்களோடு இணைந்த தனித்துவமாகின்றது. கலையாக்கங்களின் சமூகப் பயனை நிராகரிப்போர் வாழ்க்கை வழி எழும் மனவெழுச்சி களையும் உணர்ச்சிகளையும் ஆழ் மன உறுத்தல்களையும் “முழுப் பொருளாகவும் முதன்மைப்பொருளாகவும்” கருதுகின்றனர். உணர்ச்சி களை முன்னிறுத்தும் வேளை அதனை உருவாக்கும் சமூக இருப்பை மறந்து விடுகின்றனர். ஆனால், தெனியானுடைய எழுத்தாக்கங்களை ஆராயும் பொழுது, அவர் உணர்ச்சிகளையும் மன வெழுச்சிகளையும் “இலக்கிய எழுமுறைகளாகக்” (Literacy Devices) கொள்ளும் நிதானம் காணப்படுகின்றது. அந்த நிதானம் மார்க்கிய தரிசனத்தின் வழியாகப் புதியிடப் படுகின்றது. “நச்க்கப்படும் பாத்திரங்களின் பங்காளம் தெனியான்” (டானியல், 1981) என்று குறிப்பிடப் படுதல், உணர்ச்சிகளுக்கும் அப்பாற் சென்ற சமூக வகைபங்கு கொள்ளலை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. தெனியானுடைய எழுத்தாக்கங்கள் “சமூக வினைப்பாடு” (Social act) என்ற எண்ணக்கருவடன் இணைந்துள்ளன. அந்த இணைப்பு அழகியற் சமநிலைக்கு ஊறு செய்ய இணைப்பாக இருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது. சமூக உணர்வு மேலொங்கும் வேளை சமூகத் தைப்பொறிமுறையான நிழற்பட-

மாக்கும் செயல் முறைக்குள்ளே கொண்டு வருதல் கலைப்படைப்பாக மாட்டாது. நேரடியான தெறிப்பும் சலோகங்களை உட்புகுத்தலும் என்ற தவறான அனுகுமுறை களுக்குள் தற்செயலாக வேணும் தெனியான் சென்றுவிடவில்லை. புனைவுகளை நிமிர்ந்தேழுச்செய்யும் கலை முனைவுத்தேவை (Artistic Necessity) அவரால் ஆழ்ந்து உனரப்பட்டுள்ளமை ஆக்கங்கள் வழியே வெளிப்படுகின்றன.

சோசலில் நடப்பியற் கோட்பாட்டு மொழியின் கட்டற்ற பரிமாணங்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. கலை வெளிப்பாட்டு வகைகளின் பன்முகப்பாடுகளுக்கு உற்சாகமளிக்கின்றது. படைப்பு மலர்ச்சியின் உன்னதங்களுக்கு இடமளிக்கின்றது. அவ்வாறான பரிமாணங்களின் பிரக்ஞா தெனியானது நாவல், குறுநாவல், சிறுதைகள் அனைத்திலும் வெளிப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வின், சிறப்பாக வடமராட்சி வாழ்வின் எண்ணரிய எடுத்தியம்பல்களை தமது எழுத்தாக்கத் தடங்களில் உலாவச் செய்துள்ளார். மோதல் களும் முரண்பாடுகளும் கொண்ட வாழ்வியல் நுண்ணுபவங்களும் எழுத்தாக்க அனுபவங்களும் அவரின் அளிக்கை முனைப்புக் குறியீடுகளை வளமாக்கியும் செறிவாக்கியும் என்ன என்று விடுகின்றது. அதைப்படிக்கொள்கின்றது. அத்தகைய செறிவையே மார்த்திய அழகியல் வலியுறுத்துகின்றது. சமூக நீதி, அறவொழுக்கம், “தூய” அழகியல் என்ற எண்ணக்கருக்களை அடியொற்றி மேலாதிக்கம் செலுத்து வோரின் அழகியல் நிலை நோக்கு நிலைபேறு கொண்டு உள்ள நெடிய மரபுக்கு எதிரான ஆக்கங்களை முன்னெடுத்த வேளை. மேலாதிக்கம் ரபுகளைப் பாதுகாப்போரிடத்து மட்டுமன்றி தூய அழகியல்வாதி

களாகிய நவீன எழுத்தாளர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு எழுந்தது. அந்த எதிர்ப்பு இன்றும் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளது. அந்திலையில் நிஜமான சமூக நேயம் கொண்டோர் தூய அழகிய எதிர்க்குரலை எதிர்க்காள் வேண்டியுள்ளது. ஒடுக்கு முறை தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்கு வெளித் தோன்றாத தென்பாத நுண் அலகுகளுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் கலை வழியான சிந்தனைத் தூண்டல் அழகியல் ஆக்கத்துக்கு விரோதமானது என்ற விபரிப்புக் குரல் புதிய புதிய வடிவங்களில் மேலெழுகின்றன. ஒடுக்கப்படுவோரின் அழகியற் சுவையும், சிந்தனைச் சுவையும், மனவெழுச்சிச்சுவையும் வேறு பிரிக்க முடியாதவை. ஒடுக்கு முறை என்பதுபல நிலைகளிலே பலதளங்களிலே நிகழ்ந்த வண்ணமுள்ளது. பொருள் நிலை, பால் நிலை, சாதிய நிலை, அரசு நிலை, இனத்துவ நிலை என்றவாறு பலவகைப்பட்டது. தெனியானின் ஒடுக்குமுறைப் புனைவுகள் தனித்து ஒரு தளத்தில் மட்டும் நிற்கவில்லை. நுண்ணிலை ஒடுக்குமுறைகளை யும் அவர்தமது ஆக்கங்களின் கருப்பொருளாக்கியமை கருத்தியலில் நிகழ்ந்த “பெயர்ச்சி” அல்ல “நீட்சி” என்றே கொள்ள வேண்டும். சாந்தன், செ.யோகநாதன், யோ.பெண்டிக்பாலன் முதலிய சமகாலத்தவர்கள் சமூக ஒடுக்குமுறை தளத்திலிருந்து அரசியல் வழியான ஒடுக்குமுறைகளை ஆழுருவி நோக்கும் ஆக்கங்களை நீட்சிப்படுத்தியமை குறிப்பிடத் தக்கது. சரண்டலும், பறிப்பும், ஒடுக்குமுறையும் எவ்வடிவில் வந்தாலும் அவற்றைச் சமூக நோக்கம் கொண்ட எந்த எழுத்தாளராலும் புறக்கணித்துவிட முடியாது.

புனைக்கதையாக்கத்தின் அழகியற் பரினாமம் இணக்க செயற்பாட்டினோடு (Improvisation) இணைந்தது, கண்தயாக்கமே இணக்கல் முறையாகின்றது. கதையின் நுண் அலகுகளும், விரிந்த அலகு களும் இணக்கல் வழியாக நெட்டாங்கு வழியாகவும் அக-

லாங்கு வழியாகவும் பின்னப்படுகின்றன. புனைக்கதைக் குரிய மொழிக் கட்டமைப்பும் இணக்கல் முறையோடு இணைந்தது. இதனை மேலும், விளக்குவதனால், முன்னர் கண்டறியாத அனுபவங்களை வெளியிடுவதற்கு முன்னைய மொழியின் பரிமாணம் போதாத நிலையில் இணக்கலை மேற்கொள்ளும் நிலைக்குக் கலைஞர்கள் உந்தி விடப்படுகின்றனர். தெனியானது எழுத்தாக்கங்களிலே பின்வரும் பரிமாணங்கள் தெளிவாகப்படுவதின்றன.

1. வடமராட்சியின் சமூக அடுக்கமைவின் வழியாக எழும் முரண்பாடுகளும் அழுத்தங்களும்,
2. சமூக அடுக்கமைப்பின் மேலுயர்ந்தோரிடத்து நிலைவும் போலித்தனங்களும் அந்தல்தை அடையாளப்படுத்தும் உபாயங்களும்பலவீனங்களும்.
3. திக்கத்திலிருந்து மண்டான் வரையான புலத்தில் வேறு எழுத்தாளர்கள் தரிசிக்காத அல்லது வேறு கோணத்திலே தரிசித்த நுண்காட்சிகளை வெளிக் கொண்டு வந்தமை.
4. தேவரையாளிச் சமூகத்தை மார்க்கியக் கருத்தியலின் வழியாக மின் வலுவுட்டலில் நம்பிக்கை கொண்டமை

5. சமூக மாற்றத்திலே எழுத்தாக்கங்களின் வகிபாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டமை

6. தமது ஆக்கங்கள் வாயிலாக உருவாக்கி மேலெழுச் செய்யும் மன வெழுச் சி வலுவினுடாக வாசகரை விணைப்பாட்டு நிலைக்கு உள்ளாக்க முனைதல்

7. தாம் கூற வந்த கருத்துக்களைப் பிரசாரத் திசைகளுக்குள்ளே கொண்டு செல்லாது அழகியல் நிதானத்துடன் இயக்குதல் நாவலில் இந்தப் பணியை கச்சிதமாகச் செய்யும் பணியை டானியல், கணேசலிங்கம் முதலேயாரும் முன் னெடுத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

8. சமூக ஒடுக்குமுறையை ஆக்க மலர்ச்சித் துலங்கலுக்குள் கொண்டு செல்கையில் தமது கற்பித்தல் அனுபவங்களை உட்போந்தமை.

தெனியானுடைய ஆரம்பகாலத்து எழுத்தாக்கங்களிலே (முதற் சிறுகதை “பிணைப்பு”) திட்டவட்டமான கருத்தியலாக்கம் முனைப்புப்பெறவில்லை. நிருத்தன் என்ற புனைபெயரில் எழுதிய கவிதைகளிலும் அந்த முனைப்பு மேலெழுவில்லை. இங்கே ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சுட்டிக்

காட்ட வேண்டியுள்ளது. மார்க்கியக்கருத்தியலின் உள்வாங்கலைத் தொடர்ந்தே அவர் ஆக்கங்களின் கலைத்துவம் எழுச்சி கொள்ளலாயிற்று கருத்தியல் அர்ப்பணிப்பு கலைத்துவத்தை ஊறுபடுத்திவிட மாட்டாது என்பதை “கானலின் மான்”, “மரக்கொக்கு”, “கழுகுகள்”, “பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்”, “காத்திருப்பு” முதலிய படைப்புக்கள் வெளிப்படுகின்றன.

தெனியான் டானியலின் “ஆக்க நிழல்” என்று கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. கருத்தியல் நிலையில் இருவருக்குமிடையே ஒப்புமைகள் காணப்பட்டாலும் இருவரதும் எழுநடைக் (style) கோலங்கள் வேறுபட்டவை. டானியலிடத்து அதி தீவிரமான புலக்காட்சியும் தெனியானிடத்து முரண்பாடு களின் வேர்களைத் தேடும் புலக்காட்சியும் மேலோங்கியுள்ளன.

டானியல் ஒடுக்கு முறையின் வெளிப்பாடுகளை நோக்கினார். தெனியான் அவற்றின் தளங்களைத் தேடுகின்றார். கணேசலிங்கன் அவற்றின் தருக்கத்தைத் தமது படைப்புக்கள் வழியாக நோக்குகின்றார். இவற்றை அடியொற்றியே அவர்களுக்குரிய தனித்துவங்கள் மேலெழுகின்றன.

எம்.கே.முருகானந்தன்

சலிப்பின்றி எழுதும் சலிக்க வைக்காத புத்தாற்றல் எழுத்தாளர் தெணியான்

நீங்கள் அதிகமாக வாசித்த ஈழத்து எழுத்தாளர் யார்?

நீங்கள் எந்த எழுத்தாளரது நூல்கள் பற்றி அதிகம் எழுதியிருக்கிறீர்கள்?

நீங்கள் எந்த எழுத்தாளரது இலக்கிய விழாக்களில் அதிகம் கலந்திருக்கிறீர்கள்?

நீங்கள் அடிக்கடி சந்திக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர் யார்?

நீங்கள் எந்த எழுத்தாளராட்டன் இலக்கியத் திற்கு அப்பாலான குடும்ப ரீதீயான நட்பை அதிகம் பேணுகிறீர்கள்?

இப்படியான கேள்விகளை என்னிடம் கேட்டால் என்னிடம் உள்ளது ஒரு பதில்தான். தெணியான்.

மீண்டும் மீண்டும் இது போன்ற கேள்விகளை எழுப்பினால் விடையானது மாறாது. தெணியான், தெணியான், தெணியான் என்றே இருக்கும்.

அந்தளவிற்கு எனது இலக்கிய மற்றும் நட்பு வட்டத்தில் மிக மிக நெருக்கமானவராக இருப்பவர் அவர்.

என்னளவில் இவை அனைத்தும் முக்கிய மானவையாக இருந்தபோதும் ஒரு ஈழத்தின் ஒரு முக்கிய இலக்கியகாரரைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இவை காரணங்களாக இருக்கப்போவது இல்லை என்பது எனக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

தெணியான் ஒரு பிரபலமான எழுத்தாளர். எழுத்தாளர் மட்டத்திலும் வாசகர் மட்டத்திலும் நன்கு அறியப்பட்டவர் கடல் தாண்டியும் விமானங்கள் எட்டும் தூரம் வரையும் இவரது பெயர் பேசப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல எல்லோராலும் மதிக்கப் படுபவரும் கூட. இதற்குக் காரணம் அவரது படைப் பாற்றல் திறனுடன் கைகோர்த்து நிற்கும் சமூக நோக்கும் ஆகும்.

அவரது படைப்பு மொழியானது தெளி வானது, தீர்க்கமானது. எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியளவிற்கு எளிமையானது. அலங்கார சொல்லாடல்களால் பசப்பும் நழுவலுமாக தன் நிலைப்பாட்டை பூசி மெழுகும் பேடித்தனத்தை இவரது படைப்புகளில் காணவே முடியாது.

அத்துடன் வாசகனை ஈர்த்து தன்னைத் தோடர வைக்கும் வீரியமும் நளினமும் கொண்டது இவரது எழுத்துநடை.

தெணியான் பொழுது போக்கிற்காகவோ தனது அடையாளத்தை சமூகத்தில் ஆழமாகப் பதிக்க வேண்டும் என்ற தன்னிலை நோக்கிற்காகவோ படைப்பிலக்கியம் செய்யும் சராசரிப் படைப்பாளி அல்ல. ஆழமான சமூக நோக்கு கொண்டவர்.

சமத்துவமான சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் ஒரு தீவிர படைப்பாளி. இடதுசாரி அனி சார்ந்தவர். சாதி சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதா ரீதியாகவும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் அற்ற எல்லோரும் சமம். எல்லேர்கும் எல்லாழும் பெறுகின்ற ஒரு புதிய சமுதாயத்தை தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற உன்னத நோக்குடன் படைப்பிலக்கியம் செய்கிறார். எழுத்து அவரது நோக்கத்தை அடைவதற்கான ஒரு ஆயுதமாகவே இருக்கிறது.

இதன் காரணமாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக ஓலிப்பதே இவரது படைப்பிலக்கியத்தின் மிக முக்கிய பங்களிப்பாக இருக்கிறது என்பதை எவருமே ஏற்றுக் கொள்வார்கள். டானியல், டொமினிக் ஜீவா, ரகுநாதன் மற்றும் நந்தினி சேவியர் போன்ற பலரும் தமது முற்போக்கு அடையாளத்தை சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான குரலாகவே பெரும்பாலும் ஓலிக்கச் செய்தார்கள். இருந்தபோதும் டானியலுக்கு பிறகு அதை உரக்கவும் பரவலாகவும் ஓலிக்கச் செய்தது இவரேதான்.

இவருடைய படைப்புகள் பல அதிலும் முக்கியமாக நாவல்கள் எங்களை சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்னான காலகட்டத்தில் பயணிக்க வைத் திருக்கின்றன. சாதீயத்தின் பெயரால் நடந்த பல்வேறு விதமான ஒடுக்குமுறைகளையும், சமூகச் சீர்கேடுகளையும் கலைப் படைப்புகளாக தந்திருக்கிறார். கால ஒட்டத்தில் இவை எவ்வாறு புதிய வடிவங்கள் கொண்ட ஒடுக்குமுறைகளாக நிறம் மாறுகின்றன என்பதை அன்றையநாவலான ஏதனம் சொல்கிறது.

இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால், தெனியானின் படைப்புகள் எல்லாமே வடபுல மக்களின் சாதீயச் சாபக்கேட்டின் இலக்கிய ஆவணங்களாக என் றென் றும் நிலைத் து நிற் கும் வல்லமை பெற்றவையாக இருக்கின்றன.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான இவரது பேனாவானது சமூகத்தால் கெளரவும் என்ற பெயரால் வஞ்சிக்கப்பட்ட பிராமண சமுதாயத்திற்காகவும் குரல் கொடுத்திருக்கிறது. பொற்றியைல் வாழும் புனிதர்கள் என் ற அந்த நாவலானது இவரது பரந்த மனப்பான்மைக்கு எடுத்துக்காட்டு என்று சொல்லாம்.

இருந்தபோதும் இவரது படைப்புலக்மானது சாதீயத்திற்கு அப்பாலும் பரந்துள்ளதை எவ்வாறும் மறுக்க முடியாது. உதாரணத்திற்கு காத்திருப்பு மற்றும் கானவில் மான் படைப்புகளைச் சொல்லலாம். இவை இரண்டுமே பாலியல் சம்பந்தமான படைப்புகள். மிகவும் சிக்கலானதும் சமூகத்தால் வெளிப்படையாகப் பேசத் தயங்கும் பாலியல் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக கீழ்க்கும் போதும் எவ்வாறும் முகம் சுழிக்காவண்ணம் எழுத முடிவது இவரது படைப்பாளுமையின் வெற்றி எனலாம்.

சப்புவின் இயலாமையால் ஈஸ்வரிக்கு கிடைத்த பாலியல் வறுமையையும், அதைத் தணிக்க மற்றவன் பிச்சை போலப் போடுவதை அள்ளித் தளைக்கும் அவளது அவலத்தையும் மிகவும் நுணுக்கமாகவும் விரசமின்றியும் தெனியான் சொல்லியுள்ளார்.

“இந்தப் படைப்பு ஒரு வித்தியாசமான படைப்பனுயவமாக அவருக்கு இருந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. படைப்புலகில் தனது வழிமையான பாதைகளில் நடந்து சலிப்புற்று புதிய பாதைகளை அவாவும் கலைஞரின் உள்ளாற்றத் தேடலை உணர்த்துகிறது” எனக் காத்திருப்பு நாவலுக்கான எனது விமர்சனக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தது இவ்விடத்தில் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

எழுத்தாளனது சமூகப் பணியானது எழுத்து களுடன் நின்றுவிடக் கூடாது என்பதற்கு தெனியானும் உதாரணமாக இருந்திருக்கிறார். பொலிகண்டி மற்றும் மாவிட்டபுர ஆலயப் பிரவேசங்களில் இவரது நேரடிப் பங்களிப்பு இருந்ததை உதாரணமாகச் சொல்லாம். அத்துடன் இவரது பேச்சாற்றலும் மற்றொரு ஆயுதமாகப் பயன்படுகிறது. மக்களிடையே

விழிப்புணர்வையும் செயலுாக்கத்தை தூண்ட இவரது ஆக்கிரோசமும் தெனியும் கொண்ட பேச்சாற்றல் வல்லதாக இருக்கிறது.

இன்று ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிப் பேச முனையும் எவ்வாறும் தெனியானை தவிர்த்துவிட்டு பேச முடியாது. அந்தளவிற்கு அவரது பங்களிப்பானது சிறுக்கை குறுநாவல், நாவல். விமர்சனக் கட்டுரைகள். விவாதங்கள் என பன்முகம் கொண்டது. வேறு யாருக்கும் இல்லாதவு பரந்துபட்ட பங்களிப்பு தெனியானுடையதாகவே இருக்கிறது.

கலாபுசன விருது, தேசிய சாகித்திய விருது. யாழ் இலக்கிய வட்ட விருது, சின்னப்ப பாரதி அறக்கொடை விருது, ஆளுனர் விருது, கொடகே விருது என இவர் பெற்ற விருதுகளின் எண்ணிக்கை சொல்லி அடங்காது.

இருந்தபோதும் வாசகர்கள் தேடிப் பிடித்து வாசிக்கும் அபிமான எழுத்தாளராக இருக்கிறார் என்பது அந்த விருதுகள் எவ்றிற்கும் ஈடாகாது என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

உண்மையில் தெனியான் ஒரு சலிப்பற்ற படைப்பாளி 1964 ஆண்டு முதல் இன்றுவரை இடைவெளியின்றி தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகிறார். அவரோடு படைப்புலகில் ஒடத் தொடங்கிய எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுத வதையே மறந்து ஓய்ந்து விட்டபோதும் தெனியான் புதிதாகத் துளிர் விடும் செடி போல இன்றும் புத்துணர்வோடு எழுதுகிறார்.

அவர் புதிது புதிதாக எழுதுகிறார். முன்பு தொடாதவற்றை தேடித் தேடி எழுதுகிறார். இதற்குக் காரணம் அவரது அனுபவக் குகைக்குள் எவராலும் கண்டு கொள்ளப்படாத பல அரிய பொக்கிசங்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. சிறு வயது முதல் இன்று வரையான துயரம் தோய்ந்தது முதற் கொண்டு, வெற்றி கொண்டவை ஈரான சுய அனுபங்கள் ஏராளம். அறிந்துணர்ந்தவையும் அவ்வாறே.

தெட்டலுணர்வு கொண்ட ஒரு வண் என்பதாலேயே இவை சாத்தியமாகியுள்ளது. அவற்றை மீட்டெடுத்து பட்டை தீட்டி வாசகர் முன் வைப்பதன் மூலம் தெவிட்டாத உச்ச வாசிப்பு அனுபவத்தை வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்கிறார்.

தொடர்ந்து எழுதுவது மட்டும் ஒருவருக்கு பெருமை சேர்த்துவிடாது. கால ஒட்டத்துடன் தேங்கி விடாது புத்துணர்வுடன் படைப்பாக்கம் செய்ய வேண்டும். தனது ஒவ்வொரு புதிய படைப்புகளின்

உள்ளடக்கத்திலும், உருவத்திலும், நடையிலும் புதுமை செய்ய முனைந்து கொண்டிருக்கிறார். நிருத்தன் என்ற பெயரில் சில கவிதைகளையும் தந்தி ருக்கிறார் என்பது பலருக்கு தெரியாத செய்தியாக இருக்கலாம். அவற்றையும் தொகுத்தால் அவரது மற்றொரு பரிமாணமும் வெளிச்சுத்திற்கு வரும் என எண்ணுகிறேன்.

ஒரு மாலைப்பொழுதில் நான் ஓய்வாக இருந்த சமயம் அவர் என்னைத் தேடிக்கொண்டு வீடு வந்து சேருகிறார்.

முன்னர் வீடு தேடி அவர் என்னிடம் வந்தவரில்லை. என்னை மாத்திரமன்று, என்போன்ற சிலரை தனது தேவையின் பொருட்டு தேடிச் சென்று சந்தித்துக்கொண்டு வருகிறார் என்பது நான் அறிவேன். அது தவறானதென்றும் சொல்ல முடியாது.

மனித இயல்பே இப்படித் தான். தேர்தலில் போட்டியிடும் அபேட்சகர் போன்று மனிதன் வாழ முற்படுகிறான். எங்கும் போட்டி எதிலும் போட்டி, வாழ்வென்னும் மரதனோட்டத்தில் தனக்கு முதலிடம் கிடைக்க வேண்டுமென்னும் வேண வாவடன் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறான். மனிதன் திறந்து காட்டாதது

வீடு தேடி வந்திருக்கின்ற வரை உபசரிக்க வேண்டுமல்லவா? முன்னர் ஒரு காலத்தில் வெற்றிலை போடக்கொடுத்து உபசரிப்பார்கள். இப்ப அந்த வழக்கம் இல்லாது போயிற்று. வெற்றிலை சப்பும் பழக்கமும் வெகுவாக அருகிப் போயிற்று.

ஆகக் குறைந்தது ஒரு தேநீர் கொடுப்பது இன்று பின்பற்றப்படும் வாழ்க்கை முறை.

எனது மனைவி இந்த விஷயத்தில் மிகக் கவனம் கடைச் சுவாரசியத்தில் வந்த வருக்கொரு தேநீர் கொடுப்பதில் நான் கவனம் இல்லாது இருந்துவிட்டால் பின்னர் அவள் என்னைக் குறை பட்டுக்கொள்ளுவாள்.

சிலர் தேநீர் பெரும்பாலும் பருகமாட்டார்கள்.

தன்னீர் மாத்திரம் கேட்டு வாங்கிக் குடிப்பார்கள்.

எனக்குத் தெரியும் அவர்கள் நீரிழிவு நோயாளிகள்.

வந்திருக்கிறவரிடம் மெல்ல நான் வினவுகிறேன் “என்ன குடிக்கப்போகிறியள்?” எங்கள் மூத்த பரம்பரையை அவமதித்து போத்தலில் ஒரு காலத்தில் குடிக்கத் தந்தவர்கள். இன்று தங்கள் சமூக மேன்மையைக் கைவிடாது நிறுவ என்னி தாங்கள் போத்தலில் குடிக்கிறவர்கள்

“தேநீர் குடிப்போம்” என்கிறார். மனைவி உள்ளே சென்று தேநீர் தயாரித்து வந்து அவருக்கும் எனக்கும் பக்குவமாக வழங்கிவிட்டு திரும்பி உள்ளே செல்கிறாள்.

விருந்தினர்கள் வீட்டுக்கு வந்தால், அவர்களுடன் சேர்ந்திருந்து தேநீர் ப்ரகுவது எனது வழக்கம்.

அவள் தயாரிக்கும் தேநீருக்குத் தனிச்சூலை. நுரைக்க நுரைக்க அடிச்சார்றுவாள் சுவையேறு.

தேநீரைச் சுவைத்து, அனுபவித்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நான் பருகுகிறேன்.

அவருக்கு எப்படி இருந்தோ எனக்குத் தெரியாது. தேநீர் அருந்திய பின்னரும் சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்து

என்னோடு உரையாடுகிறார். பிறகு விடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுக்கொண்டு ஆறுமாத காலம் விரைந் தோடிக்குழிந்து போகிறது.

மீண்டும் ஒரு மாலை வேளை அவர் என்னை நாடி வருகிறார்.

இந்தக் குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் அவர் ஒட்டத்தில் சிறிது முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறார்.

அவர் எதிர்ப்பார்த்த உதவி கள் சிலவற்றை நான் செய்திருக்கிறேன். இன்னும் சில உதவிகளைக் கோருவதற்கே அவர் வந்திருக்கிறார் என்பதை நான் விளங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.

எனது வீட்டு முன்மண்டபத்தில் இருவரும் எதிரெதிரே அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

எங்கள் உரையாடலுக் கிடையே நான் உள்ளே பார்த்து “ரீ கொண்டு வாங்கோ!” என மன்னிக்குக் குரல் கொடுக்கிறேன்.

எனது குரல் அடங்குவதற்குள். அவர் இடைமறித்து, “ஜபையோ... வேண்டாம் அன்டைக்கு குடிச்சனான் தானே” எனத் தடுக்கிறார்.

சட்டென்று எங்களுள் ஒரு குரல் சீரி எழுகிறது.

“அன்டைக்கேன் குடிச்சாந்?” கேட்கவேண்டுமென.

அவரைப் பார்த்து நான் கேட்டிருக்கலாம்.

அப்படி நான் கேட்கவில்லை அப்படி நான் கேட்பதற்க... அவர் போன்ற ஒரு நோயாளி

அல்ல நான்.

நோயாளி

தெண்ணியான்

மனது தான். வெகு பச்சுவமாக அதை மூடி வைத்துக்கொண்டு, தனக்கு முன்னே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறவனை முந்திவிட வேண்டும் என்னும் வெறி யுடன் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறான்.

வந்திருக்கிறவரும் ஓட ஆரம்பித்துவிட்டார்.

தனது ஓட்டத்துக்கு உதவி யாக இருக்கத் தகுந்தவர்களின் அனுசரணை தேடித்திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்.

ஒரு வாக்கை எனக்குப் போடுங்களேனக் கோரிக்கை விடுப்பது, இந்த நாட்டில் இப்போது நடைமுறையில் இருந்து வரும் நாடானுமந்தத்தேர்தல் முறைப்படி தவறல்லவே!

வந்தவர் சிறிது நேரம் பலதும்பத்துமாக என்னுடன் உரையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இடையில் எனது மனைவி முன்மண்டபக் கதவை மேல்வத் திறந்து தலை காட்டுகிறாள்.

மனைவியின் பிரசன்னத்தை நான் விளங்கிக்கொள்கிறேன்.

“எழுத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தெணியான் இன்றிப் பேசப்பட முடியாது. நிதானமாக நேர்நின்று சத்திய தரிசனத்துடன் எடுத்துக்காட்டுபவர் தெணியான்” இந்த வரிகளுக்கு சொந்தக்காரர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா ஆவர். உண்மையில் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக சமூக வரலாற்று ஆசிரியராகவும், வடபுலத்து அடிமை மக்களின் விடுதலைக்கு குரல் கொடுப்பவராகவும், கலைத்துவ நேர்த்தி யில் சிறுகதைகளை எழுதுவராகவும் வடமராட்சி மண்ணில் தோன்றி மூத்த நாவலாசிரியராகவும், புணக்கதைகளுக்கு உதாரணங்களை வழங்குபவராகவும், புதிய புதிய அனுபவங்களை அள்ளித் தரும் ஒரு படைப்பாளியாகவும், நூற்றுக் கணக்கான சிறுகதைகள், குறிப்பிடத்தக்க நாவல்கள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் மைக்கு தந்தவராகவும் மார்க்கிய சிந்தனை களையே வரித்துக்கொண்டவராகவும், இலக்கியத்தை ஒரு வரமாக கொண்டவராகவும் சபையோர் வியக்கும் பேச்சாள ராகவும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனித நேயமுள்ள நல்ல தமிழ் மானுடனாகவும் வாழ்ந்து பவளவிழாவையும் காண்பது தெணியானின் வாழ்வுச் சிறப்பு.

வடமராட்சியில் கந்தையா தம்பதியர்களுக்கு 06-01-42 இல் பிறந்தவரே நடேசு என இயற்பெயர் கொண்ட தெணி யான். இவரது இந்த புனைபெயருக்கு காரணம் எதுவாக இருக்கும் என குழப்பமடையலாம். இப்பெயருக்கும் ஒரு காரணமுண்டு. வடமராட்சியின் பொலிகண்டி கிராமத்தில் “தெணி” என அழைக்கப் பெறும் ஒரு சிற்றுரைப் பகுதியிலே இவரது தந்தையின் சொந்த இடம் இவர் பிறந்து வளர்ந்த இடமும் இது தான். ஐந்து சகோதரர்களுடன் கூடப் பிறந்த இவர் இந்த உன்னத படைப்பாளியாக மாறியதே ஒரு வரலாறு தான்.

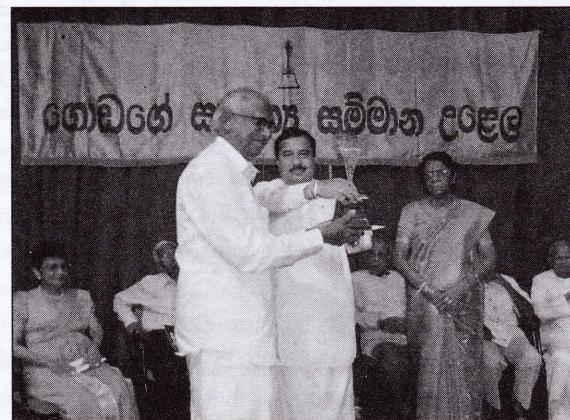
தனது சொந்தக் கிராமத்தில் ஆரம்பக் கல்வியை ஆரம்பித்த இவர்.

1954 காலப்பகுதியில் தேவரையானி இந்துக் கல்லூரியிலேயே மேற்படிப்பை மேற்கொண்டார். அப்போதிருந்த அதிபர் “கற்று வாசிப்பு” என்ற மேலதிக பணியைக் கொடுத்தார். நூல்களை மாணவர்கள் மாறி மாறி வாசிப்பதுவே இத்திட்டமாகும். இதனால் வருடத்தில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை இவரால் வாசிக்க முடிந்தது. இயல்பான வாசிப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. சைவப்புலவர் சி.வல்லிபுரம், கவிஞர் மு.சௌலையா ஆகியோர் இவருக்கு தமிழ் அறிவை ஊட்டியவர்களாவர். தமிழ் நாட்டில் உருவாகிய திராவிட முறை சார்ந்த கழக மூலம் ஒரு கவர்ச்சி மிக்க சொற்பொழிவாளராகவே இவர் விளங்கினார். இவரது பேச்சுக்கு ஆசிரியர் செல்லத்துரை அவர்களே மூல காரணமாகியதுடன் அவர் மூலம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பல நூல்களும் இவருக்கு கிடைத்தன. தி.மு.க நூல்கள் இங்கர்சால், டாக்டர் மு.வரத ராசன், புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா, ஜானகிராமன், கண்டேகர், திரு.வி.க, அகிலன், ஜெயகாந்தன் எழுத்தினை நிறையவே வாசித்தார். ஆசிரியர் ஆ.ம.செல்லத்துரையின் மூலம் அன்னாவின் பேச்சினை போலவே பேசத் தொடந்கினார். அதன் பின்னர் கரவெட்டி விக்னேஸ்வரா கல்லூரியில் உயர்கல்விக்காகச் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில் பொன்.கந்தையாவின் தொடர்பால் மாக்சிசம் தழுவிய கொள்கையாளரானார். கிராமம் கிராமமாக சென்று தேர்தல் பிரசாரம் செய்தார்.

சாகித்திய ரத்னா தெணியான் பவளவிழா காணுகிறார்

சிந்தனைப் பூக்கள்
எஸ்.பத்மநாதன்

அப்போது தான் எழுத்தாளர் டானியலின் தொடர்பும் ஏற்பட்டது. தன்து மக்களுக்கு திறந்து விடப்படாத கோவில்கள் மூலம் மனவேதனை அடைந்தார்.

சிறுபான்மை தமிழர் மகா சபை மூலம் கேட்டானியல், டொமினிக் ஜீவா போன்றோரின் அறி முகம் கிடைத்தது. இவர்கள் மூலமே இவரது எழுத்தாற்றல் மிக வேகமடையத் தொடங்கியது. இவரது தாயார் பணம் கொடுத்து நூல்களை வாங்கச் சொல்வார். இதனால் இந்திய, இலங்கை சஞ்சிகைகளைச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தார். தொடர்ந்து கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைக்குச் சென்று அங்கு இன்னும் கூடிய நூல் வாசிப்பு ஏற்பட்டது யாழ்ப்பானை நூலங்களும் அவருக்கு உதவியது. புதினம், விவேகி, கலைச்செல்வி, தாமரை, எழுத்து, சரல்வதி போன்ற சிறந்த இதழ்களையும் வாசித்து வந்தார். அங்கும் பேச்சாற்றலை வளர்த்தார். அங்கும் சாதியம் புதுந்து கொண்டது. சில பதவிகளில் ஒதுக்கப்பட்டார்.

1963 இல் ஆசிரியப் பயிற்சியை முடித்து பண்டார சுற்றும்பிடிய மகாவித்தியாலயத்திற்கு கற்பிக்கச் சென்றார். அவ்வேளையில் தா.பி.சப்பிரமணியம் என்ற எழுத்தாளரின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவர் கடித மூலம் “உன்னாலே எழுத முடியும் பேனா பிடித்து எழுது” என்று அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்தார். இந்த உற்சாகம் மாபெரும் படைப்பாளியாக இவர் உருவாக காரணமாயிற்று.

“விவேகி” என்ற இதழுக்கு “பிணைப்பு” என்ற முதல் சிறுகதையை எழுதுகிறார். இது 1964 களில் நடந்த விடயம் மல்லிகை, ஞானம், யாழ் - முரசோலி, வீரகேசரி, தினக்குரல் என பலவற்றிற்கும் அயராமல். எழுதிக்கொண்டிருந்தார். இராஜவிங்கம் ஆசிரியர், கலைச்செல்வி ஆசிரியர் சிற்பி, சிந்தாமணி ஆசிரியர் இராஜ அரியத்திரனம் இவரது எழுத்தினை மிக ஊக்குவித்தனர். ரவிய படைப்புக்களை வாசித்த இவர், 1969 இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்றார். இவரது வாழ்வினை மூவர் பாதித்தனர். திரு.டானியல், திரு.டொமினிக் ஜீவா, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ஆகியோரே இவர்கள். பல மொழியெயர்ப்பு நூல்களையும் இவர் வாசித்தார். மல்லிகையின் தொடர்பால் அகில இலங்கையிலும் பிரகாசமானார்.

பண்டாரவளையில் ஆசிரியராக பணியாற்றும் போது இவரது முதல் நாவல் “விடிவை நோக்கி” எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த நாவல் வீரகேசரி வெளியீடாயிற்று. 1981 இல் அவரது “கழுகுகள்” நாவல் நர்மதா வெளியீடாக வரலாயிற்று, இப்படியே தொடர்ந்து அவரது எழுத்துக் கள் எப்படியெல்லாம் பல்கிப் பெருகின என்பது மிகவும் ஆச்சரியம் தான். 1984 ல் என்.சி.இ.எச் வெளியீடாக “சொத்து” என்னும் சிறுகதைகள் நூல் வெளியாயிற்று. இதனையூட்டது 1989 ல் முரசோலி வெளியீடாக “பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்” என்ற சிறந்ததொரு நாவல் வெளியாயிற்று. முரசோலி பத்திரிகையில் 03-08-1987 முதல் 13.09.1987 வரை 45 நாட்கள் வெளியான இந்நாவலே தெனியானை

உலகிற்க இனம் காட்டியது. அப்போது அவரது நண்பராக இருந்த எஸ்.திருச்செல்வமே இவ்வெளியீட்டின் காரண கர்த்தா. இந்நாலுக்கு அறிமுக உரை எழுதிய கா.சிவத்தம்பி “தெனியானின் பலம் அவர் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருப்பது தான்” என அழுத்தமாக கூறியுள்ளார். அந்தனர்களே வாசிக்க கூடிய அரிய தொரு சிந்தனை எவரும் அணுகாத ஒரு புதிய களம் இந்நாவலுக்கு இருந்தது. கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர் களைப் போலவே மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்களும் ஒன்றையும் அனுபவிக்காத பொற் சிறைப் புனிதர்களாக வாழ் கிறார் என்ற கழிவிரக்கமே இந்நாவலின் கதைக் கருவாகும். “நாங் கள் அடிமைகளாகவே இருக்கிறும் இதை வெளியில் சொல்லுறந்துக்கு போலிக் கெரரவும் தடுக்கிறது” இப்படித்தான் கூறிக்கொண்டு அந்தப் புனிதர்களும் வாழ்கின்றனர்.

இவரது அடுத் து வெளியான நாவல் “மரக்கொக்கு” என்பதாகும். இதனை இவரது இளைஞர் க.நவம் நான்காவது பரிமாணம் வெளியீடு (1989) மூலம் நிறைவேற்றி இனார். இன் றும் யாழ் ப் பாண நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வீழ்ச்சி பற்றியே எழுதியுள்ளார். கோயில் பிரவேசம் பற்றி ஆக்கிரோசமாக எழுதிய இவர் மனியகாரனின் மகள் விஜயலட்சுமி சாதி குறைந்த ஒருவரைக் காதவித்தார் நிறைவேறாத பட்சத்தில், இறுதியில் ஒரு கதிரையில் இருக்கிறார் “அவனும் மரக் கொக்காக தவமியற்றுகிறார்” என்று முடிக்கிறார் இவரது எழுத்தும், சிந்தனையும் ஒன்றையொன்று முந்திச் செல்லும் வேகம் மிகவும் அபரிதமானது.

1996 ல் இவரது “மாத்துவேட்டி” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி மல்லிகைப்பந்தல் மூலம் வெளியாயிற்று. இதில் உள்ள கதைகள் மல்லிகை, தாமரை, நான்காவது பரிமாணம் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் வீரகேசரி, ஸழுரக, தினசரிகளிலும் வந்தவை. அவரது ஆத்மாவின் குரல்களே இவை. இந்தத் தொகுதியில் “கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக படைப்பிலக்கியத் துறையில் தடம்பதித்து முகிழ்த்து வரும் எழுத்தாளர் தெனியான்” என்று கூறியுள்ளார். இத் தொகுதியில் 13 சிறுகதைகள் உள்ளன. இவரது அடுத்த நாவல் “காத்திருப்பு” என்பதாகும். 1999 ல் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடாக இது வெளியானது இந்த நாவல் ஒரு குடும்பத்தில் நிகழும் கதைக்கருவாக இருந்தது. பிரச்சினைகள் இல்லாத வீடுகளே இல்லை என்பது போல் சப்பிரமணிய நந்த கோபாலன், ஈசுபரி ஆகியோருக்கு இடையில் ஏற்படும் சூழப்பங்களையும், மொற்றங்களையும் பற்றியதாகும். இதே ஆண்டு 1999ல் “கானலில் மான்” என்ற நாவல் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடாயிற்று. இதுவும் இவரது படைப்புக்களில் வித்தியாசமானதொரு நாவலாகும். அதே போலவே “பணையின் நிலை” நாவலும் இவரால் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. இவரது நாவல்களில் அளவில் பெரிதாக வெளிவந்தது “குடிமைகள்” என்ற நாவலாகும். இது ஜீவநதி சஞ்சிகையினால் 2013 வெளியிடப்பட்ட நாவலாகும். சாதியமும் ஒடுக்குமுறைகளும் இன்று வழக்

கொழிந்து விட்டன என்று கூறிக்கொண்டு இலக்கிய சமரசம் செய்து கொள்ள முனைபவர்களுக்கு மாற்றுப் பதிலாக வெளிவந்ததே குடிமைகள் என்னும் நாவலாகும். நாவித சமூகத்தினர் மத்தியில் பெருங்குடியினர் செய்யும் அடாவடித்தனங்கள் இதில் அடங்கும். இந் நாவல் பற்றி பேராசிரியர் சபா.ஜேயராசா குறிப்பிடுகையில் “பல எழுத்தாளர்களது தரிசனங்களுக்கு உட்படாத காட்சிகளையும், உள்ளடக்கங்களையும், ஆழமன உசாவல்களையும் தெணியானால் வெளிக்கொண்டு வர முடிந்துள்ளது என்கிறார். 192 பக்கங்களில் வெளிவந்த நாவல் இதுவாகும். தனது சொந்த இல் லமான “கலையருவி”யிலிருந்தே வெளியீடு செய்துள்ளார். இதே வேளையில் இவரது “சிதைவுகள்” என்ற குறுநாவல்களைத் தொகுத்து கொழும்பில் மீரா.பதிப்பகமும் “ஓடுக்கப்பட்டவர்கள்” என்ற பெயரில் சிறுகதைத் தொகுதியை 2010 ல் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையும் வெளியிட்டன.

1981 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக இவருடன் எனக்கு ஏற்பட்ட தொடர்பு “கழுகுகள்” என்ற நாவல் வெளியீடு நடைபெற்றதிலிருந்தே ஏற்பட்டது. யாழிப் பாணம் மலேயன்கபே மேல் மாடியில் இந்நாவல் வெளியிடப் பெற்றது. அதன் பின்பதாக மல்லிகை மூலமான தொடர்பு நிறையவே இருந்தது. எங்கு இருந்தாலும் அவர் எழுதிய நால்களைப் பெற்று வாசிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை தந்து வருகிறது. இவர் நாவல் ஆசிரியருக்கு அப்பால் மகிழ்ச்சியுள்ள ஒரு அண்ணாடோன்ற வர். அவரது பொறுமையும், மென்மையான சுபாவமும், பட்டோபமற்ற எரிமையும் எனக்குப் பிடித்த குணாதி சயங்களாகும்.

தெணியான் ஈழத்தின் மூத்த இலக்கிய ஆளுமை. இலங்கை வாணோவிக்கான எழுதியநாடகக் கலைஞர். 2003 ல் மணிவிழா கண்ட படைப்பாளி. ஜீவந்தி சிறுகதைகள் என்ற தொகுதியை தனது பிறந்த தினத்தில் வெளியிட்ட ஜீவ எழுத்தாளர். தனது பூர்வீக நிலப்பெயரை தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்ட மண்வாசி. சாதிக்கெதிராக நடக்கும் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்ட உண்மைப்போராளி. அடிமை, குடிமை வழக்கத்தினை தனது பேனா முனையால் சித்திரித்து எழுதிய மார்க்சிய வாதி. எழுத்தாளர்களுக்கு அச்சாணியாகவும், ஒரு நிறுவனமாகவும் விளங்கும் முன்னுதாரண புருஷர் வட புலத்திற்கு அப்பாலும் தனது எழுத்துக்களை கவைக்க வைத்துக் கொண்ட மன்னாலும் விருவர். ஆனால் புனிதர்கள் என்பவர்கள் பிராமணர்கள் எனவும் அவர்களும் பொற்சிறையில் வாடுகிறார்கள் என்பதுமே அவர் எண்ணமாகும். தெணியான் விரசங்களுக்கு சிறிதேனும் இடம் கொடாது சமூகக் கொடுமைகளை மிகவும் நேர்த்தியாக சித்திரிப்பவர்.

இவரது மனிதத்தன்மை எல்லாவற்றையும் விடையர்ந்தது என்பதற்கு பேராசிரியர் சிவத்தம்பி 1989 மார்ச் மாதம் ஒரு கட்டுரையில் “தெணியான் என்னிடமிருந்து என்ன பெறுகிறாரோ தெரியவில்லை. நான் தெணியானிடமிருந்து மனிதத் தன்மையின் சில அழகான வெளிப்பாடுகளை நேரிற் கண்டுள்ளேன்” என்கிறார்.

தெணியானின் மருமகள் தேவகி ரமேஸ்வரன் அவரது நாவல்கள் பற்றிய ஒரு நுண்ணாய்வு கட்டுரை களை தனது தமிழ் சிறப்புப் பாட நிறைவின் நிறைவாண்டில் ஆய்வுக்கட்டுரையாக சமர்ப்பித்திருந்தார். இதனை 2009 ல் நான்காவது பரிமாணம் வெளியீடு செய்திருந்தது. “பூச்சியம் பூச்சியமல்ல” என தனது வரலாற்றினை மல்லிகையில் எழுதிய தெணியானின் எழுத்தாற்றலை அறிந்த தேவகியின் படைப்பு இது வாகும். இவர் விடிவை நோக்கி, கழுகுகள், பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள், மரக்கொக்கு ஆகிய 5 நாவல் களைத் தெரிந்து ஆய்வு செய்துள்ளார்.

அவரது கருத்துப்படி 9 நாவல்கள் நாற்று முப்பகுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் (தற்போது 150 ஜூயும் தாண்டியிருக்கும்) படைத்தவர் தெணியான். இவர் பல பரிமாணங்களே கொண்டவர். மிகச்சிறந்த வாசகர். மார்க்சிய சிந்தனைவாதி ஒருவருடனும் பகை கெள்ளாத கலைஞர், டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோரின் உயிர் நண்பர்; பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியை மிகவும் மதிப்பவர் நெஞ்சில் களன்று கொண்டிருந்த உணர்வுகளுக்கு வடிகால் சமைத்தவர் என்றெல் லாம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் பெற்ற பரிசுகளும், விருதுகளும் மிக அதிகம். தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை இணைந்து நடாத்திய குறுநாவல் போட்டியில் பரிசு பெற்றார். வடக்கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்ச, யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பரிசு, இலங்கை தேசிய சாகித்திய மண்டல விருது, தமிழ்நாடு சுபமங்களா இலங்கை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை இணைந்து வழங்கி பரிசு. மற்றும் தமிழ்நாடு - கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருது. கொடகே விருது, கலாபூஷணம் விருது, இலங்கை அரசின் உயர் விருதான சாகித்திய ரத்னா விருது என்பவற்றை பெற்றிர் சிருஷ்டி கர்த்தா இவர்.

வடமராட்சி மண்ணில் ஒரு மைந்தனாக எழுதப்படுப்பட்ட தெணியான். அரை நாற்றான்டு பணி தொடர்கிறது. 1964 ல் “பினைப்பு” சிறுகதையுடன் எழுத்தில் நுழைந்து எழுதிக்குவித்து, எழுத்தையே ரசித்து, எழுத்துடன் வாழ்ந்து, எழுத்தாள நன்பர்களை தனது அன்பினாலும், பாசுத்தினாலும், கட்டிப்போட்ட இந்த உன்னத படைப்பாளி பவள விழாவினையும் காண்கிறார். முதுமை வருகிறது, எழுதும் வேகம் குறைகிறது முன்னர் போல எதுவும் செய்ய முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் எல்லாவற்றையும் இடம் பெயராது சொந்த மண்ணில் வாழ்ந்து வரும் இந்த எழுத்து ஊழியவர் முடிந்த வரை எழுதுவார்; எழுதாமல் அவரால் இருக்க முடியாது.

“பனையின் நிமில்” நான் கண்ட தெணியான்

தெணியான் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாத முக்கியமான ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளர். தனிக் கவனத்திற்கு உரியவர். தன்னைச் சூழவுள்ள சமுதாயத்தின் முரண்பாடுகள், சிறுமைகள் மற்றும் அறியாமைசார் அவலங்களை எழுத்துக்கள் மூலமும் தன் பேச்சின் மூலமும் தோலுறித்துக் காட்டும் சிறந்த சிந்தனையாளர். இவரின் சிறப்பிதழாக இவ்விதம் வெளிவருவதால் இவரின் படைப்புக்கள் இலக்கியப் போக்குகள் பற்றியும் நிறையவே பல இலக்கிய ஆளுமைகள் எழுதுவார்கள். அவை பற்றி எழுதுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல தெணியானைப் பற்றியோ அல்லது அவரது படைப்புக்களைப் பற்றியோ விமர்சிக்கும் அளவுக்கு எனக்குத் தகுதியும் இல்லை. இலக்கியத்தை நேசிக்கும் எழுத்துக்கள் மூலம் அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு சாதாரணமான வள் நான் என்ற வகையில் நான்றிந்த தெணியான் பற்றியும் அவரின் “பனையின் நிமில்” குறுநாவல் பற்றியும் மட்டுமே இங்கு எழுத விலைகின்றேன்.

தெணியான் பற்றி நான் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தாலும் அவரை மேலும் ஆழமாக அறிய வைத்தது. “பனையின் நிமில்” குறுநாவல் தான். குருத்தமர நிமிலிலே மாணிக்கவாசகர் தன் குருவைக் கண்டு கொண்டது போல “பனையின் நிமில்” தான் நானும் தெணியானைக் கண்டு கொண்டேன். அவரின் எழுத்துக்களை, படைப்புக்களை நேசித்து தேடி வாசிக்கத் தொடங்கினேன். என் இலக்கியப் பாதையை செப்பனிட வழிவகுத்த படைப்புக்கள் அவருடையவை. முற்போக்கு எழுத்தாளர்களான நீர்வை பொன்னையன், முருகையன், டொமினிக் ஜீவா, வரிசையில் என் வாழ் நாளில் நான் கண்டு கொண்ட இலக்கிய குரு தெணியான் அவர்கள்.

நான் தினக்குரலில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த 2006 இல் தெணியானின் “பனையின் நிமில்” நாவல் என் கரம் கிடைத்தது. அதன் இரசனைக் குறிப்பினை “பனையின் நிமில்” எழுதியிருந்தேன். அது தான் நான் தெணியானின் நாலுக்கு முதல் முதல் எழுதிய குறிப்பு.

தவிர “ஜீவந்தியின்” தொடர்பும் என்னை அவர் பற்றி மேலும் அறிய வைத்தது. “ஜீவந்தி”யின் வளர்ச்சியில் தெணியானின் பங்கு முக்கியமானது.

தொடர்ந்து 2011 ஜெனவரியில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற போது அவரை முதன் முதலாக நேரில் சந்திக்கும் அறிய வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இளைய தலைமுறை படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் பண்பும் அவர்களை நல்ல வழியில் உயர்த்தி விட வேண்டும் என்றநல்லெண்ணமும் கொண்டவர் தெணியான்.

ஓரு வகையில் இக்கால கட்டத்தில் இருக்கும் இளந்தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் மிகவும் கொடுத்து வைத்தவர்கள் ஏனெனில் அவர்களுக்கு மூத்த படைப்பாளிகளின் வழிகாட்டலும் அறிவுரைகளும் கிடைத் திருக்கிறது. ஆனால் அடுத்தடுத்த தலைமுறைக்கு இந்த வாய்ப்புக்கள் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமே! இது பற்றி நான் எனது “தாய் மடி தேடி...” தொகுப்பிலும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். குறித்த என் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு சிறந்ததொரு விமர்சனத்தையும் தெணியான் அவர்கள் தந்திருந்தார். என் எழுத்துக்களின் மீதும் வளர்ச்சியின் மீதும் அக்கறை செலுத்தும் மூத்த படைப்பாளிகளில் தெணியானும் முக்கியமானவர். தனியே எழுத்துக்களோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் என் மீதும் என் குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்கள் மீதும் அக்கறையோடு இருப்பவர். பழகும் எல்லோருடனும் அவர் அப்படித்தான் பழகுவார். அது தான் அவரின் இயல்பு. இப்படிப்பட்டவரை தினக்குரலுக்காக நேர்காணும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. இவை யெல்லாம் எனக்குக் கிடைத்த ஓரு “கொடுப்பினை” என்றே சொல்வேன்.

“என்னை என் எழுத்துக்களை எதிர்த்தவர்களும் ஓரு வகையில் என்னை ஊக்குவித்தவர்கள்” என்று அவர்களையும் நன்றியுடன் நினைக்கும் நல்மனது படைத்தவர் தெணியான். இருப்பதை மாத்திரம் எழுதிக்கொண்டிராமல் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கும் சிறுகதை இலக் கியங் கள் தோன்ற வேண்டும் என்ற சமுதாய மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் என்னாங்கொண்டவர்.

தனக்குப் பின் தனது இலக்கிய வாரிசாக தொடர்வதற்கு தகுதியானவர் என டானியலால் இனங் காணப்பட்டவர் தெணியான். “சாதியம் பற்றிய பர்வையிலும் கருத்திலும் இருவரும் ஒன்றுபட்டு இருந்தோமே ஒழிய கொள்கை அடிப்படையில் நான் தன்னோடு இணைந்து நிற்கவில்லை என்பது இறுதி வரை அவருக்கு (டானியல்) நெருடலாகவே இருந்து வந்தா

னும் அது பற்றி தன்னோடு பேசாது. பெருந்தன்மையாக நடந்து கொண்டவர் டானியல்” என்று எனது நேர்காணலின் போது தெணியான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தன்னைப் போல் எழுதக்கூடியவர் என்ற டானியலின் நம்பிக்கைக்கு உட்பட்டவர் இவர். டானியல் பற்றி எழுதும் கட்டுரைகளில் முற்போக்கு எழுத்தாளர். பட்டியலில் இருந்து தந்திரமாக சிலர் தன்பெயரை நீக்கி விடுவதாகவும் வருத்தப்படுவர். “ஒருவருடைய படைப்புக்கள் அனைத்தையும் உன்னதமானவை என்று சொல்லி விட முடியாது அதே சமயம் எல்லோருடைய கணிப்பும் ஒத்த தன்மையுள்ளனவாக இருப்பதும் இல்லை இந்நிலையில் சிலரை சிறந்த படைப்பாளிகள் என்றும் ஏனையோரை தரங்குறைந்தவர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டு நான் சொல்ல மாட்டேன்” என்பது அவருடைய நேர்மையை, நடுவுநிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பெண்ணியம் பற்றியும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளவர் தெணியான். இன்றைய பெண்ணிய படைப்புலகின் செல்நெறி மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது எனக் கூறும் தெணியான் பெண்களை அவர்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கும் தளைகளை அழித்தெறிந்துவிட்டு எழுத வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்துகின்றார். பெண்களின் பெயரில் ஒழிந்து கொண்டு பெண்ணியம் பேச வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது எனவும் சாடுகிறார். கருத்தியல் ரீதியான சமரசம் செய்து கொள்ள விரும்பாத இவர் இளைய படைப்பாளிகள் பிரிவினைக்குள் விழுந்து போகாது எல்லோருடனும் நல்ல உறவைப் பேண வேண்டும் என அக்கறைப்படுவர்.

எழுத்தாளர்களின் சாதியைத் தந்திரமாக சொல்வதற்கு “தலித்” என்ற சொல்லை சிலர் இன்றும் கூட்டுவதாகவும் தலித் பற்றி எழுதுகிறவர்கள் எல்லாம் தலித் எழுத்தாளர்களா? அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவர்கள் தலித் எழுத்தாளர்களா? அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்து சாதியம் பற்றி எழுதுகிறவர்கள் தான் தலித் எழுத்தாளர்களா?

இதற்கான விடையைக் கர்ணும் போது சிலருடைய அந்தரங்கம் வெளிச்சத்துக்கு வரும் என்ற கொந்தளிப்பவர்.

பகனியின் நிழல் பற்றி

சமூகத்தின் மீதும் அதன் செல்நெறி மீதும் அக்கறை கொண்டவர் தெணியான். அவரது படைப்புகளும் இதனையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அதனால் தான் அவர் கதைகளின் முடிவுகளை வலுக்கட்டாயமாக தீணிப்பதில்லை. இதற்கு நல்ல உதாரணமாக அமைவது அவரின் பணையின் நிழல்.

வெளிநாட்டில் இருக்கும்

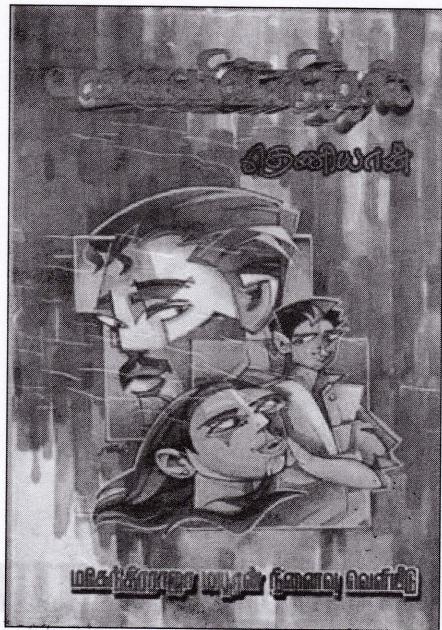
மன்மதராசன் ஊரில் இருக்கும் தன் மனைவியை அயல் வீட்டிலிருக்கும் மனோரதனோடு இணைத்து சந்தேகப்படுகின்றான். திடீரென வெளிநாட்டில் இருந்து வீட்டுக்கு வருகிறான் மன்மதராஜன். அங்கே மனோரதன் இருக்கிறான். என்ன நடக்கப்போகிறதோ என ஏதிர்ப்பார்க்கும் வாசகனுக்கு ஆசிரியர் முடிவைச் சொல்லவில்லை. அதனை வாசகர்களிடத்திலேயே விட்டு விடுகின்றார். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் இக்கதையின் ஊடாக முடிவை முக்கியப் படுத்துவது அவரது நோக்கமல்ல. பிரச்சினை களை முக்கியப்படுத்தி அதனாடாக வாசகர்களுக்கு குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி தெளிவு படுத்துவதே அவரின் நோக்கமாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

திருமணமாகி ஆறு மாதங்களே ஆன நிலையில் மனைவி அருந்ததியை விட்டுவிட்டு வெளிநாடு செல்கிறான் கணவன் மன்மதராஜன். தனியாக இருக்கும் அவனுக்கு உதவி செய்ய வரும் அவளிலும் வயதில் குறைந்தவனான மனோரதனிடம் திடீரென ஏற்படும் சில மாற்றங்கள் அதனைத் தவிர்ப்பதற்கு அவள் படும் பாடுகள் கணவனின் பிரிவுத்துயரால் அவள் படும் வேதனை. ஊராறின் சந்தேகப் பார்வைகள் கணவனின் சந்தேகமும் பாராமுகமும் வேதனைகளைச் சொல்லி ஆறுதல் பட ஒரு துணையில்லாத நிலையும் “பணையின் நிழலில்” அழகாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. “நான் சொன்னேன்... நான் சொன்னேன்...” எனத்தொடங்கி புறுபுறுக்கும் ஆச்சியின் பாத்திரம் அருமை. அருந்ததியின் வார்த்தைகளைத் தவறாக விளங்கிய மனோரதனின் மன நிலையையும் அருந்ததியின் மன நிலையையும் ஆசிரியர் சிறப்பாக யதார்த்தமாகச் சொல்கிறார்.

அவருடைய எழுத்துக்கள் இயல்பான நடையில் உணர்ச்சிகளை அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றன. கதையை வாசித்து முடிக்கும் வரை விரிமிலில் ஊசலாடும் உள்ளங்களின் வெளிப்பாடுகள் விரசம் இல்லாமல் கத்தி முனையில் நடப்பது போல் மிகவும் நுட்பமாக சொல்லியிருப்பது வியப்பை ஏற்படுத்துவதோடு கூடவே அவரின் திறமைகளையும் வெளிக்காட்டுகின்றன.

இக்கதையில் அவர் பெண்ணிலை வாதம் பேசும் பாங்கும் கவனிக்கத்தக்கது. மன்மதராஜன் வெளிநாட்டில் பல பெண்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதை அவனது கடிதங்கள் உணர்த்துகின்றன. ஆனால் மனோரதனின் வருகையால் ஏற்பட்டுள்ள கணவனின் சந்தேகமும் அவன் இங்கு வரும் போது அது பற்றி கதைத்தால் சொல்ல வேண்டிய பதில் பற்றியும் அவன் சிந்தித்துப் பார்க்கும் இடம் சிறப்பானது. அதில் ஒரு சந்தர்ப்பம்....

“... சமூகம் ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடு என்றெல் ஸாம் போலியான வேலிகளை பெண்களுக்கு மட்டுமே போட்டு வைத்துக்கொண்டு இரகசியமாக உள்ளே புகுந்து மேய்ந்து செல்லும் மிருகங்களை அறிந்தும் அறியாதவர்கள் போல் அனுமதித்துக்கொண்டு தான்

இருக்கிறார்கள். அரபு நாட்டுக்கு மனைவியை வீட்டு வேலைக்காரியாக அனுப்பி வைத்துவிட்டு இங்கு காத்திருக்கும் கணவன் அவளிடம் எதை எதிர்ப்பார்க்கிறான் பணத்தை மாத்திரம் தானே? மனைவியை இங்கே தவிக்க விட்டு பணம் சம்பாதிக்கப் போகிறவனும் வேறு என்னத்தை எதிர்ப்பார்க்கலாம். இந்தப் பொய்மைகளில் நான் வாழ இயலாது”

இப்படி அவளின் போராட்டத்தின் வெளிப்பாடாக வருபவை அனைத்தும் ஆணினத்துக்கு அடியாக விழுந்துள்ளதுடன் பெண்ணினத்துக்கான சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் பற்றியும் கூறி நிற்கின்றது. ஆசிரியரின் கருத்துக்களே அருந்ததியுடாக வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. அருந்ததி என்னும் பெயரும் ஒரு காரணத்தோடு தான் அப்பாத்திரத்திற்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

இயல்பான நடையால் நிதர்சன வாழ்க்கையில் நடைபெறும் ஆண் - பெண் உறவுகளுக்கிடையேயான அகமனப் போராட்டங்களை தெளிவாகவும் கலாசார விழுமிய நிலைகளில் இருந்து சற்றும் பிச்காமலும் மிக சூட்பமாக படைக்கப்பட்டிருக்கும் இக்குறுநாவல் இலக்கியால் கூடில் சிறந்து இடத்தினைப்பிடித்துள்ளது.

இன்று முதுமையும் நோயும் அவரை விடாப்பிடியாக பற்றி நிற்பதால் அவரால் தொடர்ச்சியாக இயங்க முடியாவிட்டாலும் அவ்வப்போது தன்னால் இயன்றவற்றைத் தந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார். தெனியான் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுபவர் அல்லர். எதனையும் இடம் பொருள்யார் எவரெனப் பாராது முகத்துக்கு நேரே கூறி விடுபவர். இப்படியான வெளிப்படைத் தன்மையோடும் தார்மீகக் கோபத்தோடும் உண்மையான பாசத்தோடும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் தெனியான். இன்னும் நீண்ட காலம் நலமோடு வாழ்ந்து இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என இறைவனைப் பிரார்த்திக் கின்றேன்.

தெனியான் எனும் வித்தகன்

சுவிலிலிருந்து பொலிகை ஜெயா

இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் ஒர் ஆற்றல் மிகு படைப்பாளி தெனியான் ஆவார். தெனியான் என புனைபெயரை தூட்டிக்கொண்ட கந்தையா நடேசன்; 1964 இல் இருந்து இற்றைவரை கவி, கட்டுரை, நாடகம், விமர்சனம், சிறுகதை, குறு நாவல், நாவல், பேச்சு என பல்துறை ஆளுமையுடன் இலக்கியம் படைத்து வருகிறார்.

தான் சார்ந்த இடதுசாரி கொள்கையின் அடிப்படையில் பொதுவுடைமை சமுதாய விடிவிற்க்காக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் அமுக்கம், வாழ்வுரிமை பற்றிய கருத்தாடல்களையும், சமூக விடுதலை உணர்வு கள் மற்றும் ஏனைய அம்சங்களையும் துணிவுடன் பதிவாக்கி வருகிறார்.

1961 இல் எனக்கும், சிவாஜி என அழைக்கப்படும் பாலசுந்தரத்துக்கும் ஆழக்கிணற்றி வைவர் ஆலய முன்றலில் ஏடு தொடக்கி என் கல்வித்தாய்க்கு அடிப்பார் இட்ட பெருந்தகை. 1970 மட்டில் தெனியானின் வீட்டு சயிற் அறை இரு தட்டுக்களில் இலங்கை, இந்தியா கதைப்புத்தகங்கள் நேர்த்தியாக அடுக்கி வைத்திருந்த காட்சியும், சில பத்திரிகைகளும் தெனியானின் இளமைக்கால வாசிப்புக்கு எடுத்துக் காட்டு. தெனியான் மிகுந்த ஊர் பற்றாளன். போர்த் தேங்காய் அடி போட்டியை ரசிப்பதில் அவருக்குள்ள இரசனை வேறு யாருக்கும் இல்லையென்றே கூறலாம். ஊரில் யாரும் இறந்தால் அந்த இறப்புவீட்டுக்கு சமூகம் கொடுத்து, வெட்டி விரிக்கப்பட்ட பச்சை தென்னம் ஓலையில் உட்காந்திருக்கும் முதல் நபர் தெனியானாகத்தான் இருக்கும்.

தாய்ப்பாசத்தில் தெனியான் ஒரு சிகரம். மனம் முடித்து மனைவி வீடு சென்றாலும்; தினம் ஒரு

தடவையாவது தாயை பார்த்து அளாவிட தாய் மனை வருவதை காணலாம்.

தெனியானின் வாசிப்பார் வம், பேச்சு திறமை, எழுத்து திறமைக்கு வடிகால் இட்டவர்கள் யார் என நோக்கில்; சிறுவயதில் பத்திரிக்கை வாங்கி படிக்க கொடுத்த அவரதுதந்தை. தேவரையாளிபாடசாலையில் இவரசு என அழைக்கப்படும். ஆழ்வாப்பிள்ளை ஆசிரியர் மூலமாக நூல்களை வாசிக்கும் பழக்கத்தை கற்றுக்கொண்டார். மேலும் திரு. சுந்தரம்பிள்ளையின் “மனோன்மணியம்”, பாரதிதாசன் “கவிதைத்தொகுப்பு” என்பனவற்றை வாங்கி வாசிக்க தொடங்கினார்.

சிறுபான்மை தமிழர் மகாசபை ஊடாக எழுத தாளர்களான டானியல், டொமினிக் ஜீவா தொடர்பும், பின்னர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் தொடர்பும் கிடைத்தது. அத்தோடு இவரது தன்னிலை வாசிப்பு, அவதானிப்பு, ஞாபசக்தி போன்றனவும், திருமலை எழுத்தாளர் திரு. தா. பி. சுபிப்பிராமணியம் ஆசிரியர் “உன்னாலே எழுத முடியும், எழுது” எனகொடுத்த ஆர்வமும் இவர் சிறந்த எழுத்தாளனாக பரிமாணிக்க உதவினின்றன.

முதல் முதல் “பினைப்பு” என்ற சிறுகதை 1964 இல் விவேகி என்ற இதழில் வரைய ஆரம்பித்து-இதுவரை “150 சிறுகதைகள், 3 சிறு நாவல்கள், 11 நாவல்கள், 30 கவிதைகள், 5 வானோலி நாடகங்கள், 7 நூல்களின் தொகுப்பு, கட்டுரைகள்” என வரைந் துள்ளார். சுவிலில் நான் வசித்தாலும் தெனியானின் பல கதைகளையும், நான்கு நாவல்களைத்தவிர ஏனைய அனைத்து நாவல்களையும் படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது மகிழ்ச்சியே. அமரர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் “தேவரையாளி சமூகம்” எனும் ஒரு பத்தை குறிப்பிட்டு,

தெனியானின் புனை கடைகள் மற்றும் மாத்து வேட்டி, மரக்கொக்கு, பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள், போன்ற நாவல்கள் இல்லையெனில்! வடமராட்சி மக்களின் வாழ்வியல் முறைமைகளை தெரிந்திருக்க முடியாதென தெனியானுக்கு மகுடம் தூட்டினார்.

வீரகேசரியின் வெளியீடாக தெனியானின் முதல் நாவலான “விடிவை நோக்கி” தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் என அழைக்கப்படும் ஒரு ஆசிரியருக்கு மேட்டுக்குடி தலைமை ஆசிரியரால் திட்டமிட்ட செய்யப்படும் அநியாயங்கள் பற்றி பேசுகிறது. இது வெளிவந்த காலப்பகுதி, சாதீய கொடுமை மேலோங்கி இருந்த தூந்திலையில், உயர் சாதியினரின் அட்சூழியங்களை வெளி உலகத்தவருக்கு தோலுரித்து காட்டிய தோடு! தாழ்ந்திலை சாதியினர் என அழைக்கப்படு பவர்கள் எப்படி அடக்கி ஒடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் காட்டினின்றது.

முக்கிய குறிப்பாக 1973 இல் வடமராட்சி மன்னில் உதித்த முதல் நாவலும் இந்த “விடிவை நோக்கி” என்ற நாவலே. இதுவும் தெனியானின் பெருமைக்கு சான்றுபகர்கிறது.

“வஞ்சி” என்ற சிறுகடையில் பிள்ளைகளை காலை உணவு கொடுத்து பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்க் காக கைக்குழந்தையுடன் அப்பக்கடைக்கு வந்து புட்டு கேட்டபோது! அப்பக்கடை கிழவி புட்டை அவித்து சுளில் கொட்டுகிறானே தவிர, அவனுக்கு புட்டைக் கொடாது, எல்லாவற்றையும் பெட்டியில் அடுக்கி தனது வியாபாரத்தை பாராது கடற்கரையில் நிக்கும் “போராளிகளுக்கு” எடுத்து செல்லும் காட்சியின் பதிவு 1986 ஆம் ஆண்டின் போராளிகளின் வாழ்க்கையை பொதுமக்களுடன் இணைத்து இக்கடை அழகாக சொல்லிவைத்தது.

“ஏதனம்” என்ற நாவல் சிறுபான்மை இனத்தவர் என அழைக்கப்படும் பள்ளிச்சிறுவர்கள் பள்ளியில் கடைசி பாடத்தை கட்ட அடிச்சு அம்மாள் கோவில் இராவாடி மரத்தின் கீழ் ஒன்றுகூடி வீட்டிடிற்கு சென்று செம்பு என்ற ஏதனம்” எடுத்துக் கொண்டு வன் னிமரத்தான் ஆலயத்தில் உயர் சாதி என அழைக்கப்படுவர்களிடம் ஏச்சு, கிண்டல், வசை கேட்டபடி சக்கரைத்தன்னி வாங்கி குடிப்பதும், ஜே.வி பட்டம் பெற்றாலும் ஒடுக்கப் பட்ட மக்களுக்கு மேட்டுக்குடி ஜே.பி.தேநீர் கொடுப்பது பிறிம்பான ஏதனம்தான் என்ற நியத்தை கூறினிற்கிறது.

“குடிமைகள்” இந்நாவல் மேட்டுக்குடிகளுக்கு அப்பப்போ ஏற்படும் தேவைகளை பூஉத்திசெய்யும் சுவரத்தொழிலாளிகள் மற்றும் டோயித்தொழிலாளிகளின் வாழ்வியல் போராட்டத்தை மையமாக வைத்து பின்னப்பட்ட கடை. குடிநீருக்குநீண்டதூரம் சென்றுநீர் எடுத்துவரும் குடிமைகள் இன பெண்ணை பலவந்தப் படுத்தும் உயர்குடி ஈனப்பிறவி ஒருவன். சுவரத்தொழில் செய்யும் குடும்பத்தில் இருவரை திட்டமிட்டு காலை செய்யும் மேட்டுக்குடியை சார்ந்தவர்களின் அட்சூழியம். மீன்வ சமூக இடதுசாரி இளைஞர்கள் கடற்க்கரையில் ஒரு கொட்டில் போட்டுக்கொடுத்து அதற்குள் முடி

வெட்டும் தொழிலை செய்ய வைத்தார்கள். ஆனால் சாதி வெறிபிடித்த வெள்ளாம் இனத்தவர் அக்கொட்டிலுக்கு தீழுட்டி சாம்பலாக்கினர். மேலும் கடை கொழும்புவரை நீட்சிபெற்று இதயத்தை கனக்கவைக்கிறது.

“சிதைவுகள்”, “பரம்பரை அகதிகள்” என்ற இரு நாவல்களும் ஏதிலிவாழ்வை சொல்லுகிறது. “சிதைவு களில்” வடமராட்சி மக்கள் அனைவரும் இடம்பெயர்ந்து யாழ், தென்மராட்சி இப்படியான இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து அவர்கள் உணவு, உறக்கம், தொழில் அற்று, இன்னும் பலவற்றால் அனுபவித்த துன்பங்களை கோடிட்டு காட்டுகிறது.

“பரம்பரை அகதிகள்” 2003 இல் வெளிவந்த போதும்! சமகாலத்தில் நடந்து முற்றுப்பெற்ற போர்ச் சமூலால் ஒட்டுமொத்த தமிழ்ச்சமூகம் வாழ வழியற்று அகதியாக அல்லோலப்பட்டு திரிந்த நிலைபோல; குந்தி யிருக்க ஒருகுழி சொந்த நிலமற்று மேட்டுக்குடிகளின் நிலத்தில் குடிசை அமைத்து தாழ்ந்திலை சாதிகள் என அழைக்கப்படுவர்கள் வாழ்தலும், அவர்களிடம் தொழில் செய்வதும்; அவர்கள் எதோ ஒரு காரணத்துக் காக அவர்களை விரட்டிட வேறு இடம் தேடி நாடோடி போல அலைவதுமாக கந்தசாமி என்பவனை முன்னிலைப்படுத்தி சிறப்பற்றியித்தை வைத்து கடை நகர்கிறது.

கீழ் வரும் நாவல்கள் அனைத்தும் பல அறிஞர் களால் பலமுறைபலமாக பேசப்பட்டு விட்டன. அதனால் சுருக்க கருத்தாடலை முன்வைக்கிறேன்.

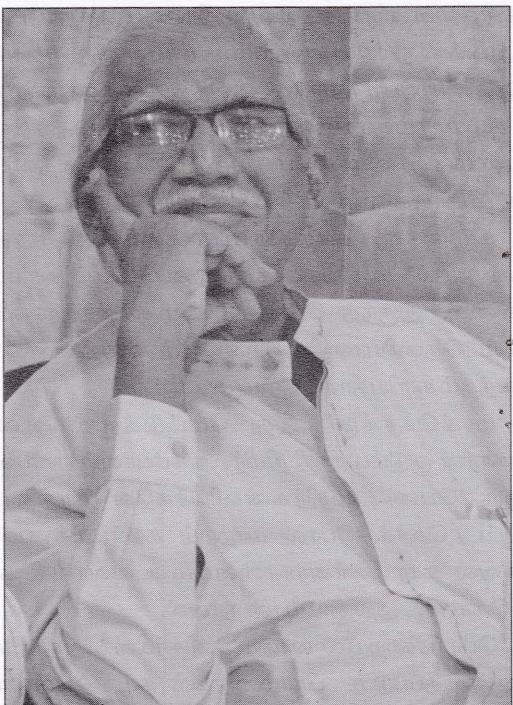
“கழுகுகள், காத்திருப்பு, கானலின் மான், பணையின் நிழல்” ஆகியன எனக்கு வாசிக்கும் வாய்ப்பு கிடவில்லை. இருந்த போதும். கழுகுகள் நாவலில் சீறிப்பாயும் தெனியானை கானலாம் என டொக்டர் முருகானந்தம் கூறியதாக அறிய முடிகிறது.

“மரக்கொக்கு” இது மேட்டுக்குடி ஆலய மணியக்காரன் குடும்ப சாதி திமிர், அகம்பாவம் என்பவற்றால் ஒரு பெண் முதிர்கள்னியாகவே மரத்தால் ஆக்கப்பட்ட கொக்குபோல மாற்றும் கண்டாள் என்பதனை சீவல் கார சின்னராசனையும் உள்வாங்கி கருவாக்கம் கொண்ட அருமையான நாவல்.

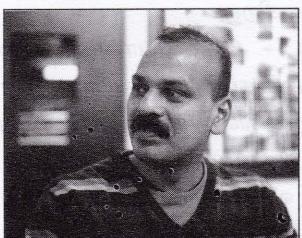
“பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்” அதி உயர் சாதி என கருதப்படும் பிராமணர்கள் கூட வெள்ளாம் சாதி மணியகாரர்களால் மட்டமாக நடாத்தப்படும் நிகழ்வையும், அதிலிருந்து விடுதலை பெற துடிக்கும் பிராமண சமூகத்தின் அசைவியக்கம் பற்றி நாவல் பேசுகிறது. இந்நாவல் மூலம், தெனியான் தாழ் சாதீயம் பற்றியே வரையும் ஒரு எழுத்தாளன் என்ற விம்பம் உடைக்கப்பட்டு, அவர் சகலத்தையும் இலக்கிய வடிவில் சொல்லுவார் என்னும் தோற்றப்பாடு வெளிப்பட்டு நிற்பதை காண முடிகிறது.

முடிவாக - தெனியானின் படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் படிக்கும் ஒவ்வொரு வாசகனையும் ஆக்கத்துடன் இறுதிவரை நகர்த்தி செல்லும் சிறப்பை தாங்கி நிற்கிறது. இதன்மூலம் வாசகன் மன ஒட்டத்தில் ஒரு சிந்தனை விரிவாக்கம் உருவாகி, சமுதாய மாற்றத்துக்கு வித்திடுகிறது.

தெனியானின் படைப்புலகத்தில் என்னை இருத்தி உணர்தல்!

ஜீவமுரளி

ஹாட்லிக்கல்லூரி மாணவனாகிய நான், 1983 ல் பத்தாம் வகுப்பு பரீட்சை எழுதுவதற்காக பருத்தித்துறை முழுக்க ஓடியோடு ரியூசன் எடுத்துக்கொண்டிருந்தேன். ரியூசன் கற்றுக் கொடுத்தல் என்பதே அடிப்படையில் தவாறானது என்று தொடர்ந்து தீவிரமாக வாதிட்டுக்கொண்டிருந்த எனது தந்தையார், குடும்ப வருமானம் போதாமையால் கரவெட்டியில் ஒரு டியூட்டரியில் டியூசன் கொடுக்க ஆரம்பித்தார். அங்கேயே என்னை யும் சேர்த்து விட்டார்.

அங்கே தான் தமிழும், சமூகக்கல்வியும் கற்றுத்தரும் ஆசிரியராக தெனியான் எனக்கு அறிமுகமானார். அப்பொழுது அவர் எனது தந்தையாரின் நன்பர் என்று மட்டும் அறிந்திருந்தேன். அவர் ஒரு சமூகவிடுதலைப்போராளி, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கதைகளை கூறும் எழுத்தாளர், அவரது படைப்புலகம் எது, என்ன, எப்படிப்பட்டன என்பது பற்றிஏதுவுமே நான் அறிந்திருக்கவில்லை.

வழிமையான யாழ்ப்பானத்து சட்டாம்பித்தனம் இல்லாத ஒரு ஆசிரியரை மிக அருகில் நெருக்கமாக உணர்ந்தேன். தமிழில் இலக்கணமும், சுந்தரகாண்டமும், சமூகக்கல்வியில் இலங்கை ஆண்ட மன்னர்கள், அவர்கள் வெட்டிய குளங்கள் பற்றியும், மலைகளில் உள்ள கற்பாறைப் படிவுகள், அவற்றின் குறுக்கு வெட்டுமுகக்தோற்றும், இன்னும் சந்திரவட்டக்கல்லைப்பற்றியும் கற்றுக்கொண்டு பரீட்சைக்கு மாணவர்கள் எல்லோரும் தயாராகிக்கொண்டிருந்தோம்.

அந்த நேரத்தில் தான் சக வகுப்பறை மாணவி ஒருத்தி மீது எனக்கு காதல் பிறந்தது. மாணவிகள் முன்வரிசைகளிலும், மாணவர்கள் பின் வரிசைகளிலும் இருந்து கல்வி கற்றோம். ஊர் விட்டு ஊர் வந்ததால் என்னவோ, பாடம் நடக்கும் வேளைகளில் எல்லோரும் என்னை அடிக்கடி திரும்பிப்பார்த்தார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, அந்த ஒருத்தி மட்டும் புன்னகையாலும், பார்வையாலும் என்னை கிறங்கடித்தாள். அந்த நிமிடமே நான் அவனை காதலிக்க தொடங்கினேன். ஒவ்வொரு மாணவர்களும் யாரோ ஒருவர் மீது காதல் கொள்ளும் அற்புத பருவமது. பருவ வயதின் இயல்புகள், சந்தோசங்கள் பற்றிய தெளிவான புரிந்தலோடு, ஆசிரியர் தெனியான் எங்களுக்கு அக்கறையோடும், நட்புணர்வுடனும் ஒரு நேசமான தோழினைப்போல பாடம் நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அந்தச் சூழல் என் காதலையும் கனவுகளையும் வளர்த்து விட்டது.

நான் அவனையே பார்ப்பது, அவள் என்னையே பார்ப்பதுமாக பாடமும் காதலும் சேர்த்தே நாட்கள் இன்பமாய் கழிந்து சென்றன: அவனுடைய முறை மச்சான் ஒருவனும் எங்களுடனேயே வகுப்பறையில் இருந்தான். எல்லா மரணவர்களையும் விட அவன் பலசாலியாகவும், உயரமானவனாகவும் இருந்தான். அவனும் அவனை காதலித்து வந்தான். அவள் என்னை அடிக்கடி திரும்பிப்பார்த்து புன்னகைப்பதை கண்ட, சக மாணவர்கள் என்னை வாழ்த்தினார்கள். ஹாட்லிக்கல்லூரியில் கற்கும் எனது வகுப்பறை வகுப்புத்தோழர்கள் சிலரும் அங்கே கற்று வந்தனர். அவர்கள் என்னை கொண்டாடினர். உற்சாகப்படுத்தினர். நான் காதலில் விழுந்து விட்ட விடயம் மச்சான்காரனுக்கு தெரிய வந்தது. அதன் பிறகு அவன் எனதருகில் வந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

ஆசிரியர் தெனியான் தனது கல்வி கற்பிக்கும் காலங்களில் எங்களைப் போன்ற ஆயிரம் மாணவர்களையும், அவர்களின் காதல் கனவுகளையும் கண்டு கடந்து வந்திருப்பார். இவை எல்லாவற்றையும் ஒரு புன்னகையுடன் இரசித்த படியே, அவர் கற்பித்தலில் அக்கறை செலுத்தினார். ஒவ்வொரு மாணவர்களும் சித்தி அடையவேண்டும் என்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார். எங்கள் வயதுக்கேற்ப நகைச்சவைகளை சொல்லி

பாடங்களை மனதில் பதியவைத்தார்.

பரீட்சைக்கான நேரம் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவனும் நானும் ஒருதடவை கூட நேருக்கு நேர்நின்று பேசியது கிடையாது. அவன் என்னை காதலிக்கின்றாளா! இல்லையா! என்பதற்கு பார்வையையும் புன்னகையும் தவிர எந்த உத்தரவாதங்களும், வாக்கு மூலங்களும் கிடையாது. பத்தாம் வகுப்புப்ரீட்சைக்கு பின் மாணவர்கள் வேறு வேறு திசைகளிலும், வெவ்வேறு கற்கைகளுக்கும் பிரிந்து சென்று விடுவார்கள். அந்தப்பிரிவை நினைவுகொள்ள மாணவர்களிடையே ஆட்டோ கிராவ் வாங்கும் பழக்கமிருந்தது. மாணவர்களிடையே நடக்கும் இந்த ஆட்டோ கிராவ் பரிமாற்றம் மிகவும் இருக்கியமாகவே நடைபெறும். அவனது ஆட்டோ கிராவ் புத்தகமும், எனது புத்தகமும் இருவரிடமும் கைமாறியது.

எனக்கு கவிதை எழுதத்தெரியாது. நண்பன் மைக்கல் அற்புதமான காதல் கவிதைகள் எழுதிக் கொண்டிருந்தான். அவனிடம் ஒரு காதல் கவிதை கேட்டுவாங்கி அந்தப்புத்தகத்தில் எழுதி அவளிடம் சேர்ப்பித்தேன். டியுசன் நிர்வாகிக்கு இந்தப் பரிமாற்றங்கள் தெரிய வந்தது. அன்று வகுப்பு முடியும் நேரம் எல்லோர் புத்தகப்பைகளும் சோதனை செய்யப்பட்டு அனைத்து ஆட்டோக்கிராவ்களும் கைப்பற்றப்பட்டன. அன்றைய தினம் அவனது மச்சான் வகுப்புக்கு சமூக மனிக்கவில்லை.

மாலை எட்டு மனியளவில் ரியூசனை முடித்துக் கொண்டு, கரவெட்டியில் இருந்து எனது வீட்டை நோக்கி சைக்கிளில் சென்றுகொண்டிருந்தேன். கன்பொல்லைக்கும் மந்திகைக்குமான தெருவின் இடைநடுவிலே ஒன்றிரண்டு தெருவினக்குகளே இருந்தன. மீதித் தெரு வெங்கும் கும்பிருட்டாகவே இருக்கும். தெற்பீக்குளம் அருகில் வைத்து அவனது மச்சானும் இன்னொருவனும் என்னை இடை மறித்தனர். நான் சைக்கிளை விட்டு இறங்குவதற்கு முன்பே, எடேய்! ஊத்தை நளவா உனக்கு வெள்ளாடிச்சியா கேட்குது! என்றபடி மச்சான் காரன் இரண்டு காதாவடிகளிலும், கன்னங்களிலும் மாடி மாறி அடித்தான். எனக்கு கண்ணில் மின்னல் தெரிந்தது. வீரிட்டுக்கத்தியபடி சைக்கிள் மேலே விழுந்து விட்டேன்.

நான் நளவன் என்பதை பாடசாலை நாட்களின் சக மாணவர்கள் சிலர் எனக்கு உணர்ந்தி இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் கூனிக்குறுகிப்போயிருக்கிறேன். நான் நளவன் அல்ல என்று அவர்களுக்கு உணர்த்த தலைப்பட்டு பலதடவைகள் தோற்றுப்போயிருக்கிறேன். ஆனால் இந்தக் தருணம் எனக்கு அவமானத்தையும், இயலாமையும் கோபத்தையும் ஒன்று சேர்த்தந்தது. அப்பொழுதான், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வெள்ளாடிச்சிகள் மீது காதல் கொண்டால் என்ன ஆகும் என்று உணர்ந்து கொண்டேன்.

அடி விழுந்த விடயத்தை வீட்டில் சொல்ல முடியாது. எதற்காக அவன் என்னை அடித்தான். என்ன சொல்லி என்னை அடித்தான் என்பதைக் கூட ஒருவருக்கும் சொல்ல முடியாதவனாய் நின்றேன். அவன் என்னை கோபத்தில் அடித்தான் என்று மட்டும் பாடசாலை நன்பர்களிடம் கூறினேன். அவர்கள், அதை டியுட்டரி நிர்வாகியிடம் கூறினார்கள். டியுட்டரி நிர்வாகி

எதற்காக அடித்தாய் என்று மச்சானை கேட்டார். அவன் தலையை குனிந்தபடியே இருந்தான். மாணவர்கள் முன்னிலையில் அவனை வண்மையாக கண்டித்து அனுப்பிவைத்தார். இவை எல்லாவற்றையும் எனது தந்தையாரும், ஆசிரியர் தெணியானும் ஒரு ஓரத்தில் நின்று அமையியாகபார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

சக மாணவர்கள் என்னை கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்கத்தொடங்கினர், என்ன நடந்தது. எப்படி நடந்தது. என்னை அவர்கள் வெள்ளாளன் என்று நினைத்தாகவும், நான் நளவன் என்பதை நம்பவே முடியவில்லை என்றும் சிலர் தங்களது வருத்தத்தை தெரிவித்தனர். என்னால் அதற்கு எப்படி பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் அவமானமாக உணர்ந்தேன். கடைசியில் ஒரு சக மாணவன், நீட்டின்மையிலேயே நளவனா! என்று என்னை பரிதாபமாக பார்த்துக் கேட்டான். நான் அவமானத்தில் இருந்து தப்பிக்க இல்லையென்றே சொல்ல விரும்பி னேன். அதிலிருந்து தப்பிக்க பிடிமானங்களை தேடினேன். இல்லையில்லை அப்பா தான் நளவர். எனது அம்மா வெள்ளாடிச்சி என்றேன். அன்று வீடு திரும்பும் வேளை, ஜீவமுரளி ஒரு நளவன். என்று டியுட்டரிக்கு அருகாமையில் உள்ள சுவர்களில் சோக்கட்டிகளால் எழுதப் பட்டிருந்ததைப் பார்த்தேன்.

ஆசிரியர் தெணியான் அவர்களிடம் தமிழை கற்றதால் பத்தாவது வகுப்பு சோதனையில் தமிழுக்கு மட்டும் விசேட சித்தி அடைந்தேன். மற்றைய பாடங்களில் சாதாரண சித்தியும் பெற்று பதினோராவது வகுப்பில் காலடி எடுத்து வைத்தேன். அதற்காக நன்றி சொல்லி அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அது தன்னை மிகவும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியதாக பின்நாளில் அவரைச் சந்தித்தபோது நினைவு கூர்ந்தார்.

சமூகக்கல்லவியின் அடிப்படையையும், அதன் குறுக்கு வெட்டு முகத்தையும் அடி வாங்கிய பின்புதான் கற்கத்தொடங்கினேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்களினதும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களினதும் கதைகளை சொல்லும் போராளியான தெணியானின் படைப்புலகம், எழுத்துக்கள் பற்றி அதன் பின்பே அறியத்தொடங்கினேன். இந்த நிகழ்வுகளுக்கு முன்பு தெணியானின் படைப்புகளை வாசித்திருந்தால், எனது அம்மா வெள்ளாடிச்சி என்று சொல்லவே நேர்ந்திருக்காது என்பதை பிற்காலங்களில் உணர்ந்தேன். அதை நான் தெணியானின் மொழி களிலேயே எதிர் கொண்டிருப்பேன். அதற்காக இப்பொழுதும் நான் வெட்கப்படுகிறேன்.

சாதியொழிப்பு போராளியாகவும், விஸிம்புநிலை மக்களின் கதைசொல்லும் எழுத்துப் போராளியாகவும் தெணியான் இன்றுவரை உற்சாகமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரின் மாணவனாய் இருந்தேன் என்பதில் எனக்கு திமிரும், பெருமையும் இருக்கின்றது. ஏதனம் நாவலை தனது எழுபத்தைந்தாம் வயதில் எழுதி முடித்திருப்பது அவரின் கடுமையான உழைப்புக்கும், விஸிம்புநிலை மக்கள் பற்றிய அவரது அக்கறைக்கும் சான்றாக அமைகிறது.

பவளவிழா காணும் தெணியான் அவர்கள் இன்னும் தனது அனுபவங்களை எழுத்தில் எங்களுக்கு தரவேண்டும். ஆரோக்கியம் அவரது வாழ்வில் நிலைக்க வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

பல்வேறு சமூகத் தளத்தினரும் புதிய வர்க்க அணிசேர்க்கைக்கான மாற்றத்துக்கு உள்ளாகும் போதும் சாதிமுறைக்கு எதிராகப் போராடும் போதும் எந்தவொரு சாதியையும் எதிரிச் சாதியாகவோ - ஏதாயினும் சில சாதிகளை முற்றிலும் புரட்சிகரப் புனிதம் உடையன வாகவோ எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தெணியான் காட்ட முற்பட்டதில்லை என்பது கவனிப்புக்குரியது.

டானியல். தெணியானும்
தன்னளவில் சில
போராட்டங்களில் பங்கேற்ற
போதிலும் ஒரு ஆசிரியர்
என்றவகையில் அவருக்கான
ஊடாட்ட வெளி வேறாக
அமைந்திருந்தது.

தெணியானின் கருத்தியல் தளம்

தெணியானின் "குடிமைகள்" நாவல் பற்றி எழுத வேண்டி இருந்தபோது எமது சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றப்போக்கின் பின்புலத்தில் வைத்து அதனை அனுகியிருந்தேன். அவரது கட்டுரைத் தொகுப்புக்கான விமரிசனத்தின் போதும் சாதியமைப்புத் தொடர்பாக அவரது நோக்கு இந்தியச் சிந்தனையாளர்கள் அதனைப் பார்ப்பதிலிருந்து எவ்வகையில் வேறுபட்டிருந்தது என்பதைப் பேசுபொருளாக்கி எழுதியிருந்தேன். இப்போது தெணியான் சிறப்பு மலருக்கு பொதுமைப்படுத்தியதாக தெணியானின் கருத்தியல் தளம் பற்றி அலசவது பொருத்தமுடைய தாக இருக்கும் எனக் கருதுகிறேன்.

என்னுடைய "சாதிச் சமூகத்தில் வர்க்கப் போராட்டம்" நால் பற்றிக் கருத்துரைத்த சில நண்பர்கள், மீண்டும் சாதிப்பறியே ஏன் எழுதுகிற்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்பினர்; உங்களுடைய இந்த நாலின் பேசுபொருள் போல இப்போது தெணியானின் "ஏதனம்" என்ற நாவலொன்றும் வந்திருக் கிறது எனக் கூறிய நண்பர்களும் உள்ளனர். அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆதங்கத்தில் ஒருபகுதி நியாயமுண்டு. இல்லாமற் போன சாதிப் பிரச்சனையை எதற்கு தேவையில்லாமல் கிளருகிற்கள் என்ற கேள்வியைத் தட்டிக் கழித்துவிட இயலாது.

தமது சொந்த வீடுகளில் கூட சாதி பார்க்காமல் அனைவரையும் விருந்தினர் கூடத்தில் கதிரைகளில் சமமாக அமரவைத்து உறவாடுகிற நிலைக்கு எமது சமூகம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் "ஏதனம்" நாவலும் காட்டுகிறது. என்ன, எல்லோருக்கும் ஒன்றாக

சிலவர் பாத்திரத்தில் தேநீரை வழங்கித் திருப்பி எடுத்துக் குசினிக்குள் நுழைந்து சுத்தப்படுத்திய கையோடு சில சிலவர் ஏதனங்கள் தனியே கலிழ்த்து வைக்கப்படுகிற நிலை இன்னும் சில வீடுகளில் உள்ளதையும் அந்த நாவல் காட்டியுள்ளது. தமிழிலும் வேற்றவர் என்ற அடையாளத்துடன் சிலர்க்கான பிரத்தியேகப் பாத்திரப் பாவனையைக் கைவிட இயலாத மன அவசங்கள் உள்ளமையை இதனுராடாக நாவல் காட்டுகிறது.

இதுவும் கடந்தபோகும்; கைமண்டி, சிரட்டை, போத்தல்; கறள்பேணி என்றிருந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான பிரத்தியேக ஏதனங்களின் படிமுறை மாற்றங்கள் வெளித் தோற்றத்தில் எல்லோருக்கும் சிலவர் பாத்திரம் என்ற இடத்துக்கு வந்துவிட்டதைப் போல, "கவிட்டு வைத்து சிலருக்கு பிரத்தியேகப் பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதும் அற்றுப்போகும் என்று அந்த நண்பர்கள் கூறுகின்றனர். இது அவருக்கும் சொல்லப்பட்ட கருத்தாக இருக்க வேண்டும்; அண்மையில் உரையாடியபோது "இல்லாமல் போன சாதி பற்றியே ஏன் எழுதிற்கீங்க எனக் கேட்கிறார்கள்! இன்றும் எந்த வடிவில் சாதிபேதப்படுத்தல் தன்னை வெளிக் காட்டாமலே இயங்குகிறது என்பதைக் காட்டுவதாக ஒரு நாவல் எழுத என்னியிருக்கிறேன்" என்று கூறியிருந்தார்.

"இல்லாமற் போய்விட்ட சாதி" எப்படித் தன்னை வெளிப் படுத்தாமல் இயங்குகிறது என்பதைத் தெணியான் மிக அற்புதமாக கலைத்துவப் படுத்திப் படைப்பாக்கித் தருவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சாதிமுறைக்கு எதிரான படைப்பாக்க முயற்சியில் இது

மற்றொரு தளம் முதல் தளம் டானியனுடையது. அறுபதுகளில் கூர்மையாக முன்னெடுக்கப்பட்ட சாதியத்தகர்ப்புப் போராட்டங்களை “பஞ்சமர்” நாவலில் அவர் காட்டியிருந்தார். முரண்பாடின் உச்சத்தில் போராட்டம் வெடிப்பதைக் காட்டும் களத்தை அவர் படைப்பாக்கியபோது அவர் காட்டிய சமூக நடை முறைகள் பலவும் முப்பதாம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இடம்பெற்றவை; ஜம்பது அறுபதுகளிலும் அவை இருந்ததுபோல டானியல் காட்டிவிட்டார் என்ற குற்ற விமரிசனம் முன்வைக்கப்பட்டு “இல்லாத சாதிப்பறி ஏன் எழுதுகிற்கள்” என்று அப்போதும் கேட்டார்கள். அதற்கு பதிலடியாக நூற்றாண்டின் முன்னிருந்து நிலவிவந்த சாதியொடுக்குமுறைக் கொடுரங்களை அந்தந்தக் காலப்பின்னணி அடிப்படையில் காட்டும் நாவல்களை டானியல் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். முன்னர் இருந்ததைத்தானே சொல்கிறீர்கள் என்றபோது “பஞ்சகோணங்கள்” நாவல் வாயிலாக இனப்பிரச்சினை சுர்மைப்பட்டிருந்தபோது நடை முறை நிதர்சனமாக இருந்த சாதி ஒடுக்கு முறையைப் படைப்பாக்கியிருந்தார்.

இன்றைய இரண்டாவது தளத்தில், பழைய காலங்களுக்குள் தேடுவதைவிட ஒவ்வொரு தடவையும் சமகாலத்தில் கரந்துறையும் சாதிப்பேத வழக்காறு களையே பேசுபொருளாக்க முன்வருகிறார் தெனியான். அறுபதுகளின் சாதியத்தகர்ப்புப் போராட்டங்களில் நேரடியாக ஈடுபட்டதோடு அவைசார்ந்த கிராமங்களுக்கு சென்று பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெற்றுப் படைப்பாக்கத்தில் ஈடுபட்டவர் டானியல். தெனியானும் தன்னளில் சில போராட்டங்களில் பங்கேற்ற போதிலும் ஒரு ஆசிரியர் என்றவகையில் அவருக்கான ஊடாட்ட வெளி வேறாக அமைந்திருந்தது. பல்வேறு சமூகப் பிரிவினருடன் வாழ்ந்தறி யும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தவர். அந்தவகையில் சாதிய வாழ்வியலின் அவைத்தைக்காட்டும் அவரது முதல் நாவல் “பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்” எனக் கோயில் முதலாளித்துவத்திற்குள் சுரண்டப் படுகிற பிராமணர் வாழ்வியலைப் பேசுபொருளாக்கியிருந்தது. சமூத்து சோழ, கோபாய் சிவம் போன்ற படைப்பாளி களுங்கூட தமது சொந்த அனுபவங்களின் வாயிலாக பிராமணர் சமூகம் எதிர்நோக்கிய அவைங்களை தெனியான் காட்டிய வடிவிலேயே படைப்பாக்கம் செய்து வெளிப்படுத்தினர் என்பது கவனிப்புக்குரியது.

இந்தியாவைப் போல பிராமணர்கள் இங்கு ஒரு ஆதிக்கசாதித் தளமாக இல்லை; அனைத்து அதிகாரங்களையும் கையகப்படுத்திய வெள்ளாளரிடம் கைகட்டிச் சேவகம் செய்யும் “உழைப்பாளர்” நிலைக்குரியவர்களாயே உள்ளனர் என்ற காரணத்தால் தெனியான் பிராமணர்

களைப்பற்றி எழுதினார் எனக் கருதப் படலாம். “ஆம்” எனக்கூற இடந்தராமல் அடுத்து எழுதிய “மரக்கொக்கு” நாவலில் நிலபுலங்களுடன் ஆண்டனுப வித்த வெள்ளாளர் குடும்பமொன்று மாறிவரும் சமூக நியதிக்குள் சாதியாசாரங்களின் சிறைப்படலுக்குள் முடங்கியவாறுபடும் அவதியைப் படைப்பாக்கினார்.

இரு நாவல் களிலும் சாதியைப் பிளந்து வெளிப்படும் புதிய வர்க்க அணிசேர்க்கைக்கான வாய்ப்பு களைக் காட்டும் உத்தேசம் காரணமாக அவற்றை எழுத முற்பட்டிருக்கலாம். “குடிமைகள்” நாவலில் கூட சலுான் முதலாளி தனது சொந்தச் சமூகத்தின் சவரத் தொழிலாளர்களை இரக்கமின்றிச் சுரண்டி தனியொருவராக வளவாழ்வுக்கு முன்னேற்ற துடிப்பது பேசப்பட்டிருக்கும். தொழிலாளர் அணி சேர்க்கையைக் கடந்து சாதியைப்பிவைத் தகர்த்தாக வேண்டிய முயற்சியில் சொந்தமாக சலுான் போடவென சமூக அக்கறையுள்ள ஒரு சவரத் தொழிலாளி எடுத்த முயற்சி ஏறியுட்டப்படுவதும் பேசுபொருளாக்கப்பட்டது. அந்தச் சமூக கொடுமைக்கு எதிராக பல்வேறு சாதி இளைஞர்கள் சங்கமித்திருந்த கொம்யூனிஸ்ட் அமைப்பினர் சாதியொடுக்குமுறைக்கு எதிராக இயங்கிய நடைமுறைச் செயற்பாடுகளும் குடிமைகள் நாவலில் காட்டப்பட்டிருந்தது. ஆதிக்கமற்றும் உயர் சாதியினர் உழைப்பாளர் நிலைக்கு மாறும்போதுகூட சாதிய உணர்வுச் சிக்கல் ஏற்படுத்தும் இலட்சமண வட்ட சுற்றி வளைப்புக்குள் இடர்ப்படும் பாங்கு முந்திய இருநாவல்களில் காட்டப்பட்டிருந்தன.

பல்வேறு சமூகத் தளத்தினரும் புதிய வர்க்க அணிசேர்க்கைக்கான மாற்றத்துக்கு உள்ளாகும்போதும் சாதிமுறைக்கு எதிராகப் போராடும் போதும் எந்தவொரு சாதியையும் எதிரிச் சாதியாகவோ - ஏதாயினும் சில சாதிகளை முற்றிலும் புரட்சிகரப் புனிதம் உடையன வாகவோ எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தெனியான் காட்ட முற்பட்டதில்லை என்பது கவனிப்புக்குரியது. இயல்பாகவே ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் விடுதலை உணர்வோடு போர்க்களத்தில் இயங்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர்; ஆதிக்க சாதித் தளத்தில் இருப்பவர்களில் சுரண்டலுக்கு ஆட்படும் காரணத்தால் பட்டுணர்வைப் பெற்று மார்க்சியத்தை ஏற்கிறவர்கள் விட்டெடாழிக்க

வேண்டிய சாதியாசாரங்களுக்கு எதிராகப் போராடுகிற சமூக விடுதலைப் போராளிகளாக பரிணமிப்பதும் காட்டப்படுகிறது. இவ்வகையில் சமூகமாற்ற இயங்காற்றலில் பேசப்படவேண்டிய பன்முக விடயங்கள் எடுத்தாளப்படுகின்றனவே அல்லாமல் சாதிவாத நோக்கில் எந்தச் சாதியையும் எதிரியாகச் சித்திரிக்க வில்லை என்பது அழுத்தியுரைக்க வேண்டிய அவசியப் பண் பாகும்; இது இலங்கைப் படைப்புகளில் பெரும்பாலானவற்றின் பொதுப்பண்புமாகும்.

இன்று இலங்கையில் சாதிபார் ப்பது “அற்றுப்போய்விட்டது” எனச் சொல்ல இயலுமாகி யுள்ளதெனில் எப்படி அது சாத்திமானது? நாற்பதாம் ஆண்டுகளில் இருந்து சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபையும் அறுபதுகளின் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கமும் முன்னெடுத்த பன்முகப்பட்ட போராட்டங்கள் இல்லையெனில் இந்த மாற்றம் சாத்தியப் பட்டிருக்குமா? அனைத்துத் தமிழ் மக்களும் பௌத்த-சிங்களப் பேரினவாதத்தால் ஒடுக்கப்பட்டு கொன்று குவிக்கப்பட்டபோது ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதமேந்திய போராளிகள் களத்தில் செயற்படவில்லை எனில் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்குமா? “ஏதனம்” போன்ற படைப்புகள் குற்ற உணர்வைத் தூண்டி இரகசியமாக சாதிபேதப்படுத்தி இழிவுபடுத்தலை மேற்கொள்வதானது தமது மனதில் கரந்துறையும் அசிங்கமான மனப்பாங்கு என்ற பண் பாட்டு அதிர்வை ஏற்படுத்தி அதனைக் கைவிட நிற்பந்திக்கவில்லை எனில் “இதுவும் கடந்தபோகும்” என்ற மாற்றம் சாத்தியமற்றதாகும். இழிவுபடுத்தல் களுக்கு எதிராக களமாடிப் போராடுவது ஒருவகை; இத்தகைய படைப்புகள் பண்பாட்டுப் புரட்சிக்கான கருவிகளாக அமைந்து ஏற்பட்டுவரும் சமூக அசைவியக்கம் சமூக மாற்ற செயற்பாட்டுக்கான உத்வேக மூட்டுதல் இன்னொரு தளத்துக்கான அவசியப்பணி!

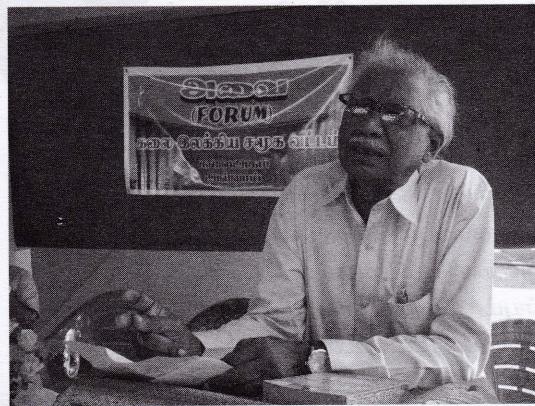
ஆக, தலித்தியவாதம் - பெரியாரியம் போன்ற ஏதாயினும் ஒரு சாதியை எதிரிச் சாதியாக கட்டமைத்து இயங்கப்போய் இன்னும் மோசமாக சாதியம் இறுக்க மடைவதற்கு கால்கோளிடுவது போன்ற கருத்தியல் நிலைப்பாடு தெணியானின் படைப்புகளில் இல்லை. இந்தியாவில் வெறும் வர்க்க வாதமாக மார்க்கிசியத்தைப் புரிதல்கொண்டு சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டங்

“சாகித்ய ரத்னா” திரு நடேசன் - தெணியான்

நல்ல சிறு கதைகள் நா வல்கள் கொள்கை
நயந்துரைக்கும் கட்டுரைகள், விமர்சனத்தில்
வல்லவனாய் வாசகரின் மனத்தை ஈர்த்து
வாழ்த்துகளும் பரிசுகளும் வளமாய்ப்பெற்று
நல்விருதாம் “சாகித்ய ரத்னா” யும் கொள்
நடேசன் எனும் தெணியானே! நல் வாழ்த்துக்கள்
எல்லவரும் இதயத்தால் ஏற்றிப் போற்ற
இன்னும் பல விருதுகளோ டிகைந்து வாழ்க.
- சி.சிவசரவணபவன்

களை உரிய அளவில் மார்க்கிசியர்கள் முன்னெடுக்க வில்லை; அதியுன்னத அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடு வர்க்கப்போராட்டக் களங்களில் அவர்கள் மிக காத்திரமாக இயங்கினர் - அதற்கான தேவைகளும் வலுவாக இருந்தன. மார்க்கிசிய அனுகுமுறை கைவரப்பெறாமல் பெரியாரியம் - தலித்தியம் ஆதியன செயற்பட்ட போது சாதிவாதப்பார்வை தவிர்க்கவியலாது புரையோடிப் போய்விட்டது. அதேகளத்துக்கு இன்று வந்துசேரும் இந்திய மார்க்கிசியர்களில் சிலர் தம்மை அறியாமலே சாதிவாததப்பெண்ணங்களுக்கு ஆட்படுகின்றனர்.

சாதியிழிவுகள் - ஒடுக்குமுறைகள் என்ப வற்றுக்கு எதிரான போராட்டக் களம் வேறுபட்டதுதான். சாதி மோதல்களுக்கான சாதி அரசியலாக அதனை இலங்கையிலுள்ள கொம்யூனிஸ்ட்டுகள் அனுக வில்லை. பிராமணர்களையே தொண்டுமியக்காரர் களாக்கிய வெள்ளாளச் சாதித் திமிர்கள் கொடுரமாக இங்கே செயற்பட்டபோதிலும், அந்த ஆகிக்க சாதியி னுள் நிலவும் வர்க்கப் போராட்டம் இங்கே கவனங் கொள்ளப்பட்டது. அதன் போது 40 களில் உதயமான சி.த.மகாசபை முன்னெடுத்த போராட்டங்களுக்கு வெள்ளாளர் மத்தியிலான கொம்யூனிஸ்ட்டுகள் மட்டு மன்றி பரந்துபட்ட ஜனநாயக சக்திகளும் ஆதரவைத் தெரிவிப்பது சாத்தியப்பட்டது. 60 களில் தீ.ஓ.வெ. இயக்கத்தின் தலைமைப் பீடத்தில் வெள்ளாளர் உட்பட பல்வேறு சாதியினர் அங்கம்பெற்று சாதிமுறைக்கு எதிரான போராட்டமானது சாதிமோதல் பலிபீடமாக அன்றி சமூக மாற்றத்துக்கான செயற்களமாக அமைய இயலு மெனக் காட்டினார். இவற்றின் வாயிலாக சாதி பார்ப்பது இழிகுணம் என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றமே “இந்தியா வில் போல இங்கு சாதிக் கொடுமைகள் இல்லை” எனச் சொல்ல வைத்தது. அங்கு இயங்கும் சாதி அரசியல் போலன்றி இங்கு வர்க்கப்போராட்டத்தை கவனங் கொண்ட சாதி முரண் தீர்வுக்கு அவசியப்படும் “தீணை அரசியல்” முன்னெடுக்கப்பட்டது குறித்து போதியளவு கவனங் கொள்ளப்படாதுள்ளது. தீணை அரசியல் சார்ந்த தெணியானின் கருத்தியல் களம் பற்றிய புரிதலின்மை யால் அவர் அவசியமின்றி சாதிப்பற்றிப் பேசுகிறார் எனக் கூறும் அவலம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்தியல் தளம் பற்றிய உள்ளம்சங்களை இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் உரையாடுவோம்.

தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் தடம் பதித்துள்ள கானலில் மான்

- பேராசிரியர் செ.யோகராசா -

எழுத்தாளர் தெனியானின் நாவல்கள் ஈழத்து நாவல் வரலாற்றிலே பல்வேறு விதங்களில் முக்கியம் பெறுவனவாக விளங்குகின்றன. அவற்றுள்ளனர்; டானியலுக்குப் பின்னர் “சாதியம்” தொடர்பாக வெவ்வேறு நோக்குகளிலும் போக்கு களிலும் தொடர்ந்து எழுதி வருவது.

மற்றொன்று, இது சாரிச் சிந்தனையுள்ள முற் போக்கு அணி சார்ந்த ஏனைய எழுத்தாளர்கள் பலரும் எழுதாத, எழுத விரும்பாத விடயங்களைச் சமூக நோக்குடன் எழுதி வருவார். பிற்தொன்று, சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள் என்பனவற்றிற்கே பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் முக்கியத் துவமனிக்கின்ற ஆரோக்கியமற்ற ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவமளிக்காமல், அவற்றை விட, நாவலின் பிரதான அம்சமாகிய பாத்திர வார்ப்பிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து எழுதிவருவது; அவ்வாறான பாத்திரங்கள் “இரத்த மும் சதையும்” கொண்ட பாத்திரங்களாக வெளிப்படுவது.

மேற்கூறப்பட்ட பின்புலத்திலே தான் “கானலின் மான்” (2009), நாவலில் வருகின்ற “முத்துவிங்கம்” என்ற பாத்திரம் வித்தியாசமான தனித்துவமான - ஈழத்து நாவல் வரலாற்றிற்கு முற்றிலும் புதியதாக பாத்திரமாகத் திகழ்கின்றது! அன்பிற்காக ஏங்குவதே அப்பாத்திரத்தின் முக்கியமான இயல்பாகின்றது!

இப்பாத்திரத்தின் தோற்றும் கூட வித்தியாசமானது, கருமையே வடிவமான பாத்திரம் “கடந்த இரவு அமாவாசை இரவு. கிருஷ்ண பட்சம் அமாவாசை என்றால் கருமை தான் நினைவுக்கு ஒடி வருகின்றது. அமாவாசையில் பிறக்கின்றவர்கள் தோற்றுத்திலும் அமாவாசைக் கருமையாக இருப்பார்களாம். உள்ளும் அவர்களுக்கு அப்படித்தானாம், அதனால் தான் “அமாவாசைக் கள்ளன்” என்று அவர்களைச் சொல்லிக் கொள்வார்கள்” எனினும் முத்துவிங்கம் உருவம் கறுப்பாயினும் உள்ளம் அப்படியானதன்று.

இவ்விடத்தில் முக்கியமானதொரு குறிப்பு : நாவலாசிரியர் வெளிப்படையாக முத்துவிங்கம் எத்தகைய தோற்றுமைடையவனைன்று சூறாமல் மேற்குறிப்பிட்டவாறு

சூறுவதனுராடாக, மறைமுகமாகவே குறிப்பிடுகின்றார் என்பது கவனத்திற்குரியது. எனது கணிப்பு முத்துவிங்கம் கறுப்பு நிறுத்தினன் என்பதே!

முத்துவிங்கம் சிறுபராயத் திலிஞ்றுதே பிறரால் வெறுக்கப்படுவனாக உள்ளான். இத்தகைய நிலை யில் பிற்று அன்பிற்காக ஏங்குவது சிறுவயதிலிஞ்றுதே அவனது இயல்பாகிவிடுகின்றது!

அவனது தாய் மனநோயாளியாகப் போனவள். அதற்குக் காரணம், அவனது தந்தை (காரணம், சொத்தி னால் வந்த தகராறு). மகாமுரடர்; பிடிவாதக்காரர்; வியாபாரி (கருணையற்ற இறுக்ய இதயம்) தாய் மிக மிக மென்மையாக மனக்கடையவள். அவனது தந்தை அவனைப் போட்டு அடிப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களை தவறாமல் பயன்படுத்துவார். அவனை விட நான்கு வயது இளையவளான அவனது தங்கை மீது மிகுந்த வாத்சல்யமுடையவர்; முக்கியமான இத்தகைய இள மைக்காலச் சம்பவங்கள் பற்றி அவனது நினைவுகளுடாக நாவலாசிரியர் உருக்கமாக விவரிப்பார்.

“அவன் மீது வருகுக் குருந்த வாத்சல்யம் அவன் தான் தனது தள்ளாத காலத்தில் தன்னைப் பராமரித்துப் பாதுகாப்பாள் என்று அவர் நம்பினார். அவனைத் தூக்கித் தன் மடி மீது பிரியமாக வைத்துக் கொள்வார். அவனைச் செல்லமாக அணைத் தணைத்து முத்தமிடுவார்.

அப்பொழுது விவன் உள்ளாம் அது கண்டு ஏங்கும். அந்த முத்தங்களில் ஒன்றைப் பெறுவதற்கு மனசு தவிக்கும்.

அப்பாவின் அன்பான முத்தம் விவன் வாழ்வில் விவனுக்குக் கிடைக்காமல் போனது

அன்போடு ஒரு முத்தம் அப்பா தரவில்லை. அம்மா... தன் ஊனாக, உயிராக வயிற்றில் சமந்து பெற்றவள் அருகில் இருந்தும் அவள் முத்தத்தைப் பெறாத குழந்தை விவன். அம்மாவின் பால் அழுதம் பருகாத பிள்ளை விவன்.

ஒரு தடவை, ஒரேயோரு தடவை விவணை அணைத்து அன்பைச் சொரிந்து ஒரு முத்தம் அவன் தந்திருக்கலாம்.

அன்பொழுதும் வார்த்தையினால் ஒரு முறை தானும் விவணை அவன் அணைத்திருக்கலாம்.

பாவம்! அவள் தன்றிலை மறந்த மனநோயாயாளி.

முத்தம் என்பது என்ன? ஒருவர் இன்னொருவர் மீது நெஞ்சில் கொண்ட பாசத்தை இறுகப் புதிக்கும் முத்திரை.

அந்த ஒரு முத்தத்துக்காக இன்றும் விவன் திதயம் ஏங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வேளை நாம் முக்கியமாக கவனிக்கின்ற சில விடயங்களுள்ளன. ஒன்று “இவன்” இயல்பு- அன்பிற்கான ஏக்கம்; தலிப்பு மிகச் சிறுவயதிலேயே ஆரம்பித்து விட்டது என்பது. பெரும்பாலான நாவல்களில் வரும் பாத்திரங்களின் இயல்புகள் திடீரென வெளிப்படுவனவாகவிருக்கும்; நாவலாசிரியர் வலிந்து தினிப்பதாகவிருக்கும். மாறாக, இந்நாவலில் வரும் “இவன்” இயல்புகள் சிறுவயதி விருந்தே உருவாகவிட்டமை பற்றி எடுத்துரைப்பதில் நாவலாசிரியர் கரிசனை கொண்டுள்ளார்.

அதுமட்டுமன்று அன்பு கிடைக்காத தழுநிலை கூட, நுணுக்கமாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது; தர்க்க ரீதியான முறையில் அமைந்துள்ளது. அதாவது ஏனைய பாத்திரங்களின் இயல்புகள் ஏதோ விதத்தில் இவன் மீது அன்பு செலுத்த முடியாத விதத்தில் அமைந்துள்ளன.

மேற்கூறியமை பற்றி ஆழந்து சிந்திக்கும் போது தான் ஒன்று புலப்படுகின்றது. முக்கியமாக பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் நாவலாசிரியர் யதார்த்தக் குணாம்சங் களோடு நுணுக்கமான விதத்தில் படைத்து சுதந்திரமாக நடமாட விட்டுள்ளார் என்பதே அதுவாகும்!

“இவன்” இயல்புகளும் வித்தியாசமானவையாக தனித்துவமானவையாக - இருப்பதும் கவனத்திற்குரியது; பல உதாரணங்களில் ஒன்று, பின்வருவது (கல்யாண மான புதிதில் வீட்டில் நிகழ்வது):

“பேஸ்ற் இருக்கா?”

“இல்லை”

“அப்ப...”

“....”

“நீங்க... பேஸ்ற் பாவிக்கிறதில்லை?”

“இல்லை”

“ஏன்?”

“வீண் சிலவு”

“என்ன?”

“பல்லுப் பழதாப்போகும்”

“அப்பிழோ?”

“கண்டாலையும் தீட்டித்தான் உங்கடை பல்லிலே செழும்பு”

“என்ன?” உள்ளக்குள் விவன் அதிர்ந்து போகிறான்

“அப்பநீங்க..”

“நாங்கள் கிரதான் வேணுமென்டால் உமிக்கரி இருக்கிறது”

ஓ! இதுவும் இயற்கை வைத்தியந்தான்! மனசில் நினைத்துக் கொண்டு உள்ளத்துள் சிரித்த வன்னைம் சாம்பல் மேடு நோக்கி போகிறான். கோழிகள் ஒன்று கூடி சிளரி விட்டிருக்கும் சாம்பல் மேடு மொற மொற மொற்கிறான். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக கரித்துண்டுகள் சிதறிக்கிடக்கின்றன. இரண்டு கரித்துண்டுகளைத் தேடி எடுத்து அவைகளை வாயில் கிட்டு மொற மொற என்று கழித்து விரலை வாய்க்குள் விட்டு பல் துக்கத்

தொடர்கினான். விவனுக்குப் பழக்கமில்லாத பல் துக்ககள். கரியோடு கலந்த உமிப்ரிர்க் கடைவாயிலும் கைவிரலிலும் வழந்து ஒழுகுகிறது.

சாம்பல் மேட்டில் விவன் நிற்கிறான். விவன் கோலம் கண்டு விட்டு முற்றத்துக்கு வந்த புதுப்பெண் விவனை ஏறிட்டுப் பார்த்து உட்டுக்குள் இளக்காரமாக சிரிக்கின்றாள்.

“திது கடவா உனக்குத் தெரியாது?” அவள் விழிகள் விவன் மனசோடு இப்படிக் கேவி பேசுகின்றன.

அன்பு கிடைக்க வேண்டிய, ஆனால் கிடைக்கவே முடியாத சூழ்நிலைகளில் “விவன்” உள்ளம் அனுதாபத்திற்காக ஓங்குவதுண்டு அது கிடைத்திருக்கிறதா? இல்லவே இல்லை ஒசிரியர் விடுதியிலிருந்து படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு தடவை கடுங்காய்ச்சல் காரணமாக வீட்டிற்கு விவனை அனுப்புகின்றார். கேற் பூட்டப்படாதிருந்தாலும் விட்டுக் கதவு பூட்டப் பட்டுள்ளது. கதவைத் தட்டுகின்றான்; பதிலில்லை.

“இப்ப என்ன செய்கிறது?”

“ஆர் வீட்டுக்குப் போகலாம்?”

“உரவென்று ஆர் இருக்கிறார்கள்?”

விவன் துமோறிக்கொண்டு நிற்கிறான். சரிந்து கீழே விழுந்து விடுவேனோ என்று மனச அஞ்சிகின்றது.

.....

வீட்டுக் கதவு படாரென்று திறக்கிறது.

சாராய வாடை வந்து குப்பென்று அடிக்கின்றது

ஏன்றா கழுதை, பழக்க அலுப்பாய்க் கீட்கோ விவன் தலை மயிரில் பிழித்து விவைனைக் கதவிற்குள் இழுத்து தலையைத் தாழ்த்தி பளார் பளாரின்று முரட்டுத்தனமாக முதுகிள் அடிக்கின்றார். பின்னர் பிழித்த பிழ விடாது வீட்டுக்குள் இழுத்துப் போகின்றார் உள்ளே வைத்துக் காலாலும் கையாலும் மிருகத்தனமாக அடித்து உடைக்கின்றார்...

விவன் அழவில்லை கண்ணீர் சிந்தவில்லை உணர்ச்சியற்று மரமாக விரைத்துப் போய் நிற்கின்றான்.

“விவன்” பாட்டியும் வித்தியாசமானவளே ஏனைய நாவல்களில் மேற்கூறிய சூழ்நிலையில் வரும் பாட்டிமார் ஒரு சியன்ற வரையில் தடுப்பார்கள் தடுக்க முடியாவிடில் சம்பவம் நடந்து முழுந்த பின்பாவது அவைப்பார்கள் இங்கு வரும் பாட்டி அப்படியான வள்ளல்.

“விவன்” நினைக்கின்றான்:

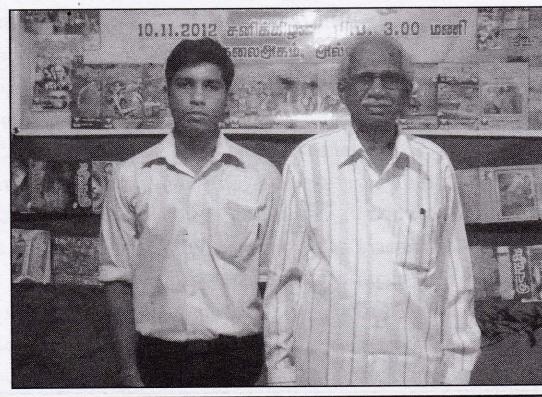
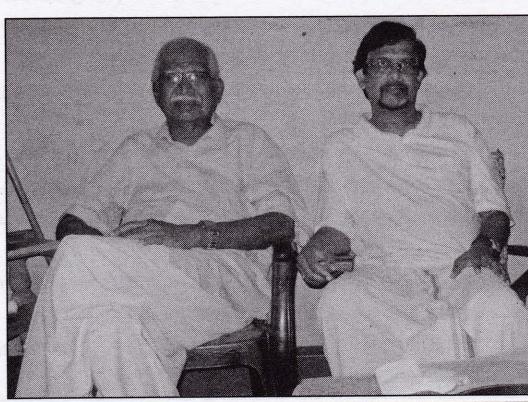
“பாட்டி கிப்போது உயிருடன் இல்லை. அவள் இருந்திருந்த தால் எல்லாம் நடந்து முடியும் வரை ஏதும் அறியாதவளாக விலகி இருப்பாள். பிறகு மெல்ல வந்து விவனுக்காக அனுதாபப்படுகின்றவள் போல் எல்லாம் நடந்து முடியும் வரை ஏதும் அறியாதவளாக விலகி இருப்பாள். பிறகுமெல்ல வந்து விவனுக்காக அனுதாபப் படுகின்றவள் போல் நடித்து கடமைக்காக அவைனத்துக் கொள்வாள்.

“அவன்றை குணம் தெரியும் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நடக்க வேணும்”

விவன் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டான் அந்தத் தவறுக்காக அவர் தண்டித்தார். இனி இப்படித் தவறு செய்து தண்டனை பெறக்கூடாது. திருந்தி நல்ல பின்னையாக நடக்க வேணும். என உபதேசம் பண்ணுவதாக அவன் பேசக் கிருக்கும்.

என்ன தான் சொன்னாலும் அவர் அவஞ்சடைய பின்னை. அவன் பெற்ற பின்னையைல், நான் ஆனால் அவருக்கு.. அப்பாவுக்கு இப்படி ஒரு மனமில்லை?

அம்மா ஒருவேளை இருந்திருந்தால்...பாவம்! அவன்

தன்னைத்தானே உணராத நோயாளி ஆசார புசாரம் பண்ணுவதற்கு இன்று அந்தப் பாட்டியும் இல்லை"

ஆசிரியகலாசாலை வாழ்க்கையிலே கிடைத்த நண்பர் களும் "இவன்" வீட்டிலுள்ளவர்கள் போன்றவர் களே

கலாசாலை வாழ்க்கையில் ஏனையோர் போல் காதல் ஏற்படும் வாய்ப்புக்கள் கூட இவனுக்குக் கைகூட வில்லை!

ஆசிரிய வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் இவனுக் கும் "காதல்" ஏற்படுகின்றது. விரும்பிய பெண்ணாருத்தி இவனை "விரும்பக்" காரணம் இவன் உடையார் பரம்பரை என்பதனாலே தவிர இவனுக் காக அல்ல. ஏனோ இறுதியில் அக்காதல் கூட கானல் நீராகி விடுகின்றது!

இந்நாவலில் "இவன்" மீது அன்பு செலுத்துபவர் கள் யாருமற்ற குழலில் இவன் தினமும் தேநீர் அருந்துகின்ற கடைக்காரன் இவன் மீது காட்டும் அன்பு எமக்கும் ஒரளவு ஆறுதலளிக்கின்றது. எனினும், "இவன்" முதல் ஆளாகச் சென்று தேநீர் அருந்தினால் அன்றைய தினம் நல்ல சதுர மாக இருக்குமென்ற எதிர்பார்ப்பு கடைக்காரனிடமுள்ளது என்று அறியும் வரையிலேயே அது நீடிக்கின்றது!

இந்நாவலை வாசிப்போர் "இவன்" தனிப்பட்ட குடும்ப வாழ்க்கை பற்றி முதலிரவென்றாவது முத்தம் கிடைத் திருக்குமென்பது பற்றி நிச்சயம் யோசித்திருப்பார்கள். அந்த இடத்திலே நாவலாசிரியர் தோற்று விட்டார் என்று கூட ஒரிரு வாசகர்கள் கருதியிருப்பார் கள் "இவன்" அருமை மகளாவது நேசித்திருப்பாள் என்று நிச்சயம் என்னியிருப்பார்கள்.

இவற்றை நாவலாசிரியர் உணராதவரா? உணர்ந்த படியாலே தான் இவ்வாறு எழுதுகின்றார்:

"அவள் அடுத்துள்ள அறைக்குள் இப்பொழுது படுத்துக்கிடக்கிறாள்.

மகள் மனோ அவளோடு தான். மகள் அப்பாவை நெருங்குவதில்லை இப்படி மகளை அவள் வளர்த்து உருவாக்கி விட்டிருக்கின்றாள்.

இந்த மகளாவது அப்பாவுக்கொரு முத்தம் தருவாளா?

மகள் என் என்! இவனைப் பெற்ற வானே இவனுக்கொரு முத்தம் தருவதில்லை.

மனைவி...!

எத்தனை கற்பனைகளோடு இவன் அவளிடம் வந்து சேர்ந்தான்.

"தித்திக்கும் முதலிரவில் நானிக்கோணி

தேர்போல் அனைந்து வந்து புதுப்பெண் போடும்

முத்தத்துக் கொப்பாக மூவுலகில் வேறூறுவு மில்லை"

என்னும் கவிதை தரும் இன்ப உணர்வு இவன் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தது. அந்தக் கவிதை தரும் இன்ப கூகம் ஒன்றே இவன் இதயத்தில் எஞ்சிநின்றது.

முத்தம் என்பது நெஞ்சில் நிறைந்த நேசத்தின் முத்திரை.

அந்த முத்திரைக்கான இவன் கன்னங்கள் ஏங்கு கின்றன. இவன் இதயம் ஏங்குகின்றது. ஒரு முத்திரை... ஒரே யொரு முத்திரை வாழ்வில் இதுவரை இவன் பெற்றதே இல்லை. அவளுக்குக் கொடுத்து கொடுத்து ஏராந்து

போனான்..."

ஆக, "இவன்" அன்பிற்கான ஏக்கம் முற்றுப் பெறாத கதையாகத் தொடர்கின்றது. மறக்க முடியாத வித்தியாசமான தனித்துவமாக இயல்பு கொண்ட பாத்திரமொன்றை ஈழத்து நாவல் உலகம் முதன் முதலாகக் கண்டு கொள்கின்றது...!"

பாத்திர வார்ப்பிலே கவனஞ் செலுத்தியுள்ள ஒரு சில நாவலாசிரியர்கள் கூட தமது பாத்திரங்களை சுதந்திரமாக நட மாடவிடுவதில்லை. தாமே இவர்களாகி தமது கட்டுப் பாட்டி னுள் வைத்திருப்பர். மாறாக, ஒரிரு இடங்கள் தவிர, இவனது செயற்பாடுகள் இவனது மனப் போராட்டங்களுக்கும் பின் நோக்கிய நினைவுகளுக்கும் முதன்மையளித்து வெளிப் படுவது குறிபிடத்தக்கது. இதனாலேயே முற்குறிப்பிட்டது போன்று இவன் இரத்தமும் சதையுமின்னவாக வெளிப்படுகின்றான்!

"இவன்" செயற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றையும் மிக மிக நுணுக்கமாக நாவலாசிரியர் படம்பிடித்துவள்ளார். பாலு மகேந்திராவின் "கமரா" போன்று என்று கூறுவதில் தவறிருக்க முடியாது. (சிறந்த உதாரணம் ஒரு தடவை தேநீர்க்கடையில் இவனுக்கருகிலிருந்த பாத்திரச் செயற்பாடு அனைத்தையும் விட, இந்நாவல் இவனைச் சுற்றியே -இவனை மட்டும் சுற்றியே சூழல்கின்றது. "இவன்" இந்நாவலின் அச்சானி! (காத்திரிப்பு நாவலின் "சுப்பு" அப்படியல்ல என்றே கருத முடிகின்றது)

இதற்கு ஏற்படுத்தயதாக இந்நாவலின் தலைப்பும் (மரக் கொக்கு முதலியபோன்று) அமைந்திருப்பது கவனத்திற்குரியது.

அனைத்தையும் விட, "முத்துவிங்கம்" அல்லது "முத்து" என்ற பெயர் மிகச்சில இடங்களிலேயே இடம் பெறு கின்றது பல இடங்களிலும் அவன் "இவன்" என்று அழைக்கப்படுவது, சங்க இலக்கிய அகத்தினைபாத்திர மரபினை ஒரு கணம் நினைவுபடுத்துவதோடு இப் பாத்திரத்தை கால தேசம் வர்க்கமானம் கடந்த பாத்திரமாக பரிணமிக்கச் செய்துள்ளது.

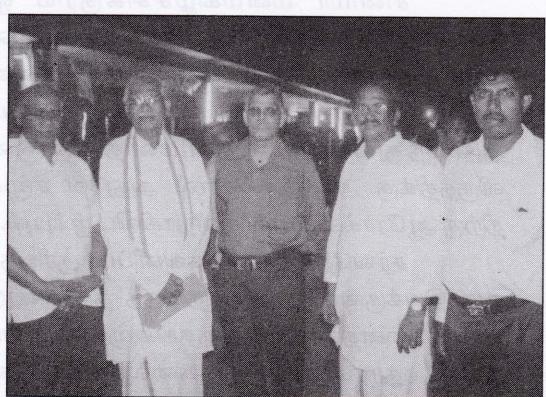
"இவன்" போன்ற பாத்திரங்கள் ஒரு கால கட்டத்தில் க.நாக போன்றவர் களால் மொழிபெயர்க்கப் பட்ட ஸ்காண்டிகேவிய நாவல்களிலேயே (நோர்வே பின்லாந்து கீடீன் நாட்டு நாவல்கள்) என்னால் தறி சிக்க கூடியதாக விருந்தது. அத்தகைய பாத்திரங்கள் உலாவிய ஒரு சில மலையாளநாவல்களும் உள்ளன.

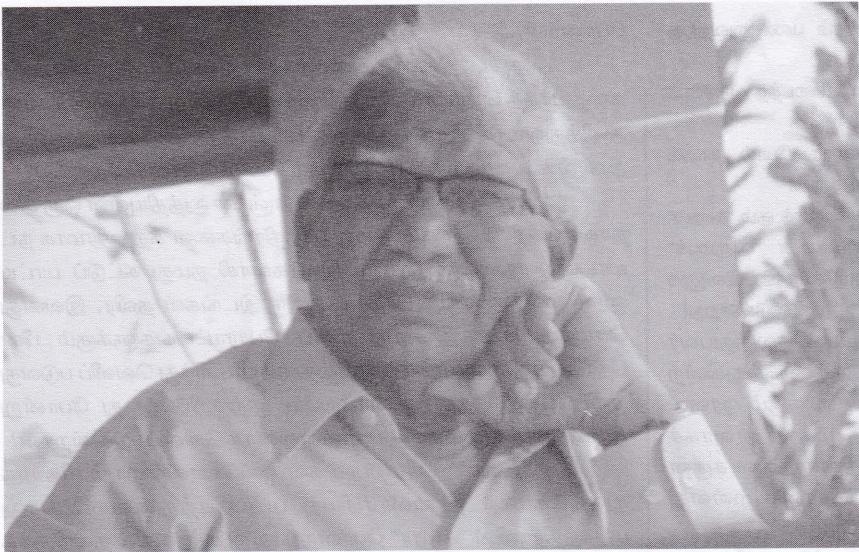
மேற்கூறிய விதத்தில் - இந்நாவல் ஓரளவிற்கு அத்தகைய உலக நாவல்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கது என்றே கருதுகின்றேன்.

தெனியான் தனது "என் னுரை"யில் குறிப் பிட்டிருப்பதை நினைவுகர் வதுடன் இக்கட்டுரையை முடிப்பது பொருத்தமானது! அது இதுதான்!

"மனித தியங்களில் இருந்து எழும் ஏக்கப் பெரு மூச்சக்களை எடுத்துச்செல்லும் இந்த நாவல் எந்தக் காலத்துக்கும் ஏற்படுத்தய ஒரு இலக்கியப் படைப்பு. அன்புக்காக ஏங்குகிக் கொண்டிருக்கும் பரிதாபத்திற் கரிய ஒரு மனிதன் வாழும் வரை இந்த நாவலும் இந்தச் சமூகத்துக்கு வேண்டிய ஓர் இலக்கியமாக இருக்குமென நான் நம்புகின்றேன்"

நானும் நாங்களும் நம்புகின்றோம்!!

தெனியானின் “இருளில் நடக்கிறோம்” சிறுகதையில் தடம் மாறாமல் பயணிக்கும் தமிழ் சினிமா

கொற்றை பி.கிருஷ்ணனந்தன்

சினிமா என்பது உலகளாவிய ரீதியில் தவிர்த்துவிட முடியாத ஒன்றாக மக்களுடன் ஊடாட்டம் கொண்டு பலதசாப்தங்களாகி விட்டன. பல வகையான படிமுறை வளர்ச்சிகள், மாற்றங்களைக் கண்டு இன்று அதி உயர் தொழில் நுட்பங்களை உள்ளே வாங்கி வியாபித்து நிற்கின்றது இது.

பொது வெளியில் விளிம்பு நிலை மக்களிடையே ஒரு கருத்தியலை முன்வைப்ப தற்கு சினிமாவும் பத்திரிகைகளும்தான் இன்றும் சிறந்த ஊடகங்கள். இதை நிருபிக்க உதாரணங்கள் தேவைப்படாது. ஆனால் பத்திரிகைகளால் எழுந்தமானத்திற்கு ஆபாச விதைகளைத் தூவி தனிமனித விசாரங்களை விசாலமாக்கி விகாரமாக்கி விட இயலாது.

சினிமா மனமகிழ்ச்சிக்குரிய ஒரு பொழுது போக்குச் சாதனமாக அமைகின்ற தாயினும் அகநிலை சார் எழுச்சிகளைப் பண்மாக்கும் நோக்கோடு கிளர்த்தும் வகையில் அமைந்துவிடாமல் தனிமனித ஆளுமை விருத்திக்கு அடிகோவினால் அதுவே சமுகத் திற்கு ஆரோக்கியமான ஒன்றாகிவிட முடியும்.

சர்வதேசத்தின் கவனிப்புக்குரியதாக ஒரு இயக்குனர் ஒரு படத்தைத் தரவேண்டும் என்று நினைத்தால் யதார்த்தங்களுக்கு அப்பால் நீண்ட தூரம் சென்று கலைரீதியாகவோ,

தொழில் நுட்ப ரீதியாகவோ வர்த்தக ரீதியாகவோ மட்டுமே சாதனை படைத்துவிட முடியும் என்ற முனைப்போடு தான் இயங்க வேண்டி இருக்கிறது. 1500 கோடி ரூபாவுக்குமேல் சம்பாதித்துக் கொடுத்த பாகுபலி - இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

ஒரு கபாலி ரஜனி, ஒரு பைரவா விஜய் ஒரு பாகுபலி பிரபாஸ் ஈழத்திலிருந்திருந்தாலே முள்ளி வாய்க் காலில் ஈழப்போரின் முடிவு வேறு விதமாக அமைந்திருக்கும். அதை விடுவோம்.

ஆனால் நடிகைகளின் அங்கங்களையே மூலதனமாக்கி படுக்கையறைக்காட்சிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் சினிமாக்களின் ஆக்கிரமிப்பை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது?

அதை விட்டு தமிழ்ச் சினிமாவின் வர்த்தக ஆதிக்கக் கோட்டையைத்தகர்த்தெறிந்து அதன் எல்லைகளைக் கடக்க முயன்று தங்களைத் தியாகிகளாக்கிக் காணாமற்போன இயக்குனர்களின் வரலாறும் இருக்கத் தான் செய்கிறது.

வாழ்க்கையில் எவ்வெயல்லாம் மேலானவை - உயர்வானவை என்று கருதி காலங்காலமாக வாழ்ந்து வருகிறோமோ அவற்றையே வெறுத்தொதுக்கும் வன்னைம் அருவருப்பாக்கும் வகையில் பாலியல் உனர்வுகளுக்குத் தீவிர போடும் கைங்கரியத்திலிருந்து தடம் மாறாமல் தமிழ்ச் சினிமா படங்கள் உற்பத்தியாக்கப் பட்டு வருகின்றன.

எம்.ஜி.ஆரும் மஞ்சளாவும் நடித்த ஒரு திரைப்

பார்த்து விட்டு வந்த ஒரு முதியவர் “அடிப்பள்ளை... மஞ்சளாவுக்கு அரையார்த்துணி போதுமா” என்று சொன்ன ஒரு கதை எங்கள் ஊரில் உண்டு.

இந்தச் சூழ்நிலையில் தெனியானின் “இருளில் நடக்கிறோம்” என்ற சிறுகதை என்மனதில் அவ்வப்போது வந்து போவதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

இன்றைக்கு நாற்பத்தொரு வருஷங்களுக்கு முன்னர் அதாவது 1976ம் ஆண்டு மல்லிகை ஆண்டு மலரில் பிரசரமாகி, பின் 1982 ல் சென்னை நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிறைவேற் லிமிடெட்டின் வெளியீடாக வந்த தெனியானின் முதற் சிறுகதைத் தொகுப்பான “சொத்து” என்ற தொகுதியில் இச்சிறுகதை இடம் பெற்றது.

சென்னையில் பலதரப்பட்ட வர்களின் கைகளுக்கும் இத்தொகுதி சென்றடைந்திருந்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் ஒரு நிமிடம் நின்று நிதானிக்க ஏதுவாக இருந்திருக்குமோ.. என்னவோ...

படம் பார்த்து விட்டு வந்த புருஷனை மனைவி கேள்விக்கு மேல் கேள்வியாய்க் கேட்கிறாள்.

“எப்ப படத்திற்குப் போயிட்டு வேந்தாலும் குப்பை தலைவலி எண்டுதான் சொல்லுறியள். சொல்லிப் போட்டுப் பிறகேன் போறியள். நல்ல படமென்டு சொன்னால் எங்களைய மல்லோ, கூட்டுக்கொண்டு போக வேணும்... அப்பிழித்தானே...”

“இண்டைக்கு என்ன படம் பார்த்தனிங்கள்?.”

“நல்ல படமே... என்ன படம்?”

படத்தின் பெயரைச் சொல்ல முடியாமல் தீக்கு முக்காடும் கணவரைப்பார்த்து மீண்டும் கேட்கிறாள்.

“உங்களுக்கு அவ்வளவு மறதியே.. படம் பார்த்தனிங்களோ... அல்லது...”

இந்த “அல்லது” மிகக்கொடியது. பெண்கள் சாடைமாடையாகக் கணவன்மாரைத் தடிடப்பார்த்துக் கொள்ளும் கழுகுப்பார்வை என்கிறான் கணவன். இங்கே சிறுகதையாசிரியர்” வெளிப்பட்டு நிற்கிறார்.

இந்தத் தடைவ கட்டாயம் தங்களையும் கூட்டுப்போக வேண்டுமென்று என் தொண்டையை இறுக்கிப்பிழித்துக் கொண்டாள்.

இது அவள் விருப்பமல்லவாம். “பிள்ளை நெடுக்கேக்குது” என்று மகளை முன்னுக்கு வைத்தாள்.

“ஒவ்வொரு மனைவியும் தன் விருப்பத்தினை நிறைவேற்றிக்கொள்ள ஒரு குழந்தை கிடைத்து விட்டால் போதுமே”

என்று தன் வாழ்வியல் அனுபவங்களை வாசகர்களிடம் பகிர்ந்து கொண்டு கதையைக் கொண்டு செல்கிறார் தெனியான்.

தெனியானுடைய சிறுகதைகளை அவதானிக்கும் போது பலவற்றில் அவரே ஒரு பாத்திரமாக உள்ளின்று கதைசொல்லியாகக் கதையை நகர்த்தும் பண்பைக் காணலாம்.

“இது என்ன... தியேட்டரா... மாவிலைத்தோரணாக்கள்... வாசலிலே வாழ்மார்கள்... ஓரே திருவிழாக்கோலம்...”

இவ்வாறு படம் பார்க்க மனைவி மற்றும்

இரண்டு குழந்தைகள் சகிதம் தியேட்டருக்கு வந்ததும் அந்தச் சூழ்நிலையை ஆசிரியர் வர்ணிக்கிறார்.

இப்போது இன்னும் பரினாம வளர்ச்சி கண்டு “நம்ம” விஜய் நடித்த படங்களின் கட்ட - அவுட்டுக்கு முதலாம் நாளில் இளைஞர் பலர்சேர்ந்து குடமாகப் பாலாபிவேகம் செய்வது எங்களது நெஞ்சிலும் பால்வார்க்கும் செய்தியாயிருப்பது வேறுவிஷயம்.

இனி தெனியானுக்கும், வாசகர் களுக்கு மிடையே அடிக்கடி குறுக்கீடு செய்யாமல் கதையின் ஒட்டத்தின் முக்கிய பகுதியை அப்படியே தந்து விடுவதுதான் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன் இப்போதைய வாசகர்களின் கைகளில் இச்சிறுகதை கிடைப்பதற்கான சாத்தியங்கள் குறைவு என்பதையும் கருத்திற்கொண்டு.

“தியேட்டர் முகப்பை மூடி சிகரங்கள் போல் நாட்கையின் முழு உருவக்கட் - அவுட்டபங்கள். கதாநாயகியின் சதைப்பிழப்புள்ளதளிர் உடல் காட்சிக்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அந்தப் படங்களைப் பார்த்து பரக்கப்பரக்க விழிக்கிறாள் என் முதல் மகள். நான் மனைவியைச் சாடையாக நோட்டம் விடுகிறேன் அவள் முகத்தைச் சுழித்துக்கொண்டு தலை குனிகிறாள்.

திரையில் கதாநாயகன் அடிக்கடி தோன்றி மறை வதைப்பார்த்ததும் முத்தமகள் கேட்கிறாள்

“அம்மா... அது ஆரம்மா..?”

“அது அப்பா”

கதாநாயகி திரையில் வருகிறாள்

“அம்மா... இதாரம்மா...?”

“இது அம்மா”

எடுத்த எடுப்பில் முன்பின் யோசிக்காமல் பதிலைச் சொல்லி விட்டு படத்தைப் பார்ப்பதில் கவனத்தைச் செலுத்துகிறாள் மனைவி.

படம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. பிரமாண்டமான செலவில் ஏஞ்கப்பட்ட வண்ணப்படம்.

என் மனம் மட்டும் படத்தோடு ஒட்டவில்லை.. என்ன கொடுமை. கலையின் பெயரால் தந்திரமாக நடைபெறும் சுரண்டல். சமூகக்கடமை என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்டென்ற உணர்வு சிறிதுமின்றி இளைய சந்ததியனரின் உள்ளங்களை விகாரப்படுத்தி சீர்பூக்கிறார்களே...

...என்மகள் ஓயாது தாயோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

திரைக்காட்சிகளைப் பார்த்து இடையிடையே என்னையும் தாயையும் நோக்குவதற்கும் அவள் தவறவில்லை.

நான் என் குழந்தைகளுக்கு முன்னால் என் மனைவியின் மேல் தொட்டுக் கூடப் பேசுகிற வழக்கமில்லாதவன்.

இனால் திரையில் மனைவி அறிமுகப்படுத்தியிருக்கும் அப்பாவும் அம்மாவும்...!

ஒருமணி நேரத்துக்கு மேல் படம் ஓடியிருக்கும்.

கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் சந்திக்கின்ற காட்சி. நான் எதிர்பார்த்து போல மழை வேறு கொட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. இருவரும் அந்த மழையில் சொட்டச் சொட்ட நனைகிறார்கள். ஆடைகள் உடலோடு ஒட்டி அவை இருப்பதாக தெரியவில்லை. கதாநாயகியின் பிருஷ்டாகமும் மார்பகமும் பிரதியேகமாகத் திரையில் தோன்றி மறைகின்றன.

கதாநாயகன் அவளைத் துரத்துகிறான், அவள் கையில் அகப்படாமல் வேய்ப்புக்காட்டி ஓடிச் செல்கிறாள். எதிரேயுள்ள ஒரு நீர்க்குட்டையில் தடாரென்று அவள் மிழந்து விடுகிறாள். துரத்தி வந்த கதாநாயகன் அவள் மேல்விழுந்து...

என் மகள் தாயை ஏதோ கேட்கிறாள்,

“பிள்ளை கொஞ்சம் பேசாமல் இரு.”

சொல்லிக் கொண்டு, அழித்தொண்டையால் என்னை நோக்கி ஒரு வேண்டுகோள்:

“வீட்டை போவமே...கூ”

காதில் விழுந்ததாக நான் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. திரையில் காட்சி விரிகிறது.

கதாநாயகன் அவளை அணைத்து... இரு கரங்களினாலும் தூக்கி எடுத்து நீருக்கு வெளியே புற்றிரயில் கிடத்தி... அவள் அருகே படுத்து... உடலோடு ஓட்டிப் போன ஆடைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கழற்றி...

தியேட்டர் அதிருகிறது. இரசிகர்கள் விசிலடித்து ஆரவாரம் செய்கிறார்கள். ஆபாசமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கிணகிணக்கிறார்கள்.

இந்த இரைச்சலுக்கிடையிலும் மகளின் கேள்வி துல்லியமாக என் செவிகளிலும் விழுகிறது.

“அம்மா... அம்மாவும் அப்பாவும் என்ன செய்யினம்?” எழும்புங்க போவம்... கண்டறியாத வெக்கங்கட்டபடம் பாக்க வந்திட்டம்.”

என் மனைவி மகளையும் கையில் பிழித்துக் கொண்டு ஆசனத்தை விட்டு எழுந்து விட்டாள். இளைய மகளைத் தூக்கித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு மறுபேச்சின்றி நானும் எழுந்து நிற்கிறேன்.

அந்த இருளிலே தட்டுத் தடுமொறியவண்ணம் மொனா மாக ஒளியைத் தேடி நாங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் - கதை முடிகிறது.

தெனியான் வெறுமனே கதை செர்ல்லியாக

மட்டும் நின் றுவிடாது தனது ஆத்மார்த்தமான கொதிப்பை இடையிடையே வெளிப்படுத்துகிறார்.

தனது கதைகளைத் தனது பிள்ளைகளும் எந்த வித சங்கோசமுமின்றி வாசிக்க வேண்டும் என்ற எழுத்துத் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து வருபவர் தெனியான்.

தனிமனித பலவீனங்களை வியாபாரமாக்கு கின்ற கொடுரத்தை அம்பலப்படுத்துவதோடு சமூகம் சார்ந்த அடிப்படைக் கலையியல், தரநிர்ணயம், சமூகப்பெறுமானம் யாவற்றையும் அவாவி நிற்கிறது இக்கதை.

கதாநாயகனையும் கதாநாயகியையும் “அப்பா அம்மா” என்று அவசரத்தில் அறிமுகப்படுத்திய தாயிடம் “அப்பாவும் அம்மாவும் என்ன செய்யினம்” என்று கேட்க அதற்குப் பதில் அளிக்க முடியாமல் தினறிய தாயின் நிலை வாசகரின் ஆன்மாவைக்கீறி வலிக்கச் செய்கிறது.

தொலைக்காட்சிகள் மூலமும் தொலைபேசி கள், கண்ணிகள் மூலமும் நடுவீட்டுக்குள் சினிமா வந்து விட்ட இன்றைய தூமலில் நாற்பத்தொரு வருஷங்களுக்கு முன்னதான தெனியானின் தூரநோக்கும் சமூகச் சிந்தனையும் எழுத்தின் வீரியமும் இக்கதையினாடாகத் தரிசிக்கக்கிடைக்கின்றன.

“இருளில் நடக் கிறோம்” என்ற பெயர் தெனியானால் அர்த்தபுஷ்டியுடன் தூட்டப்பட்டுள்ளது ஆம்... அன்று மட்டுமல்ல... தமிழகச் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட தூரம் பயணித்திருந்தாலும் இன்றும் நாம் இருளில்தான் நடக்கின்றோம்.

இச் சிறுகதையை ஈழத் தின் குறும் படத் தயாரிப்பாளர்கள் தெனியானின் சம்மதத்தோடு ஒரு குறும்படமாக்கி ஒட்டுமொத்த சர்வதேசத்துமிழ் உலகுக் குத்தந்தால் அதுவும் ஒருநல்ல கலைச்சேவதான்.

திரிபுகளை எதிர்த்துக் கொள்பவர்

செல்லக்குட்டி கணேசன்

சிறு வயதில் அரசியல் இலக்கியம்பால் ஏற்பட்ட இயல்பான உந்துதலினால் தோழர் சண்முகதாசன், டானியல், வி.பொன்னம்பலம், மல்லிகை ஜீவா கலந்து கொள்ளும் கருத்துக்களாலும் கவரப்பட்ட நான் தெனியானின் மேடைப் பேசக்களாலும் பட்டி மன்ற பேச்சகளாலும் ஸர்க்கப்பட்டேன். தெனியான் எழுத்துக்களை வாசிக்கத் தொடங்கிய போது அவர் மீதுள்ள மதிப்பும் மரியாதையும் என்னுள் வளர்ந்தது. அவரின் படைப்புகள் வெறுமனே வாசிப்பதற்காக வரையப்பட்டவை அல்ல; யோசிப்பதற்காகவும் எழுதப்பட்டவை என்றுணர்ந்தேன். அவர் பட்டதை விட்டதில்லை பேனா கொண்டு தொட்டு விடுவார் என்பதை தெரிந்து கொண்டேன். தெனியான் இலக்கியத்தை இலட்சியத்துடன் நகர்த்திச் செல்பவர் அவரின் கவாசம் வேறு. அதனை கவாசிக்கக் கிடைத்தது நமக்கு பேறு. எனக்குள் அவரின் அனுபவம் ஆயிரம். அதனுள் “தூரன் சிலை”(அனுபவம்) மிகக் காத்திரம். தூரனுக்கு சிலை எடுத்த போது ஏற்பட்ட தடங்கவில் எனக்கு ஒளியாக, நிழலாக, கவசமாக இருந்தவர். இதனாடாக தெனியானுக்கும் எனக்குமான நெருக்கம் குடும்ப உறவாக வளர்ந்தது. அவ்வறவு இன்றுவரை நேர்த்தியாக பயணிக்கிறது. அவ்வறவை தெனியானின் பிள்ளைகளும் எழுமுடன் பேணுகிறார்கள் எஸ்பதில் எமக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. தெனியான் இயல்புகளை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்கிறாரோ அவ்வாறு திரிபுகளை எதிர்த்துக் கொள்பவர் என்பதை அனுபவத்தினாடாக விளங்கிக் கொண்டேன். பெரிய மனிதர். பேனா நாவை ஆயுதமாக்கியவர். பெரிய விருது “சாஹித்ய ரத்னா”வை கையில் பெற்றவர். அகவை எழுபத்தைத்த நிறைவு செய்கிறார். ஜீநந்தி அணி செய்கிறது. இந்நேரத்தில் பல்லாண்டு வாழ வேண்டுமென அவரை வாழ்த்துகிறேன்.

எந்தெந்த சங்கிகைகள் பற்றிய குறிப்பு அடங்கிய தொகுப்பு உன்றை மேற்கொள்ள வள்ளுவதாக விடப்படுகிறது. சங்கிகை ஒரு சிரியர்களும், சங்கிகையுடன் தொடர்பு உடைய இலக்கிய ஒர்வலர்களும் தங்களது சங்கிகை தொடர்பான பின்வரும் விடயங்களை உள்ளடக்கிய தகவல்களை தந்துதவுங்கள்.

I. பெயர்:

2. ஆசிரியர் / ஆசிரியர் குழு:
3. கால இடைவெளி (வாரம், மாதம், ஆண்டு)
4. தொடக்கம் (திகதி, பின்னனி)
5. வெளியான காலப்பகுதி, தெழு எண்ணிக்கை
6. (நிற்ம தெழாயின்) நிற்ம காரணம், காலம்
7. வெளியான இடம் / இடங்கள்
8. வகை (இலக்கியம், அறிவியல், நகைச்சுவை), மொழி
9. இக்குக் குழு (பொது மக்கள், மாணவர், புதைமயாளர்)
10. நோக்கம் (பொழுது போக்கு, பிரசாரம், அறிவுப் பரவல்)

II. வெளியீட்டு நிறுவனம்

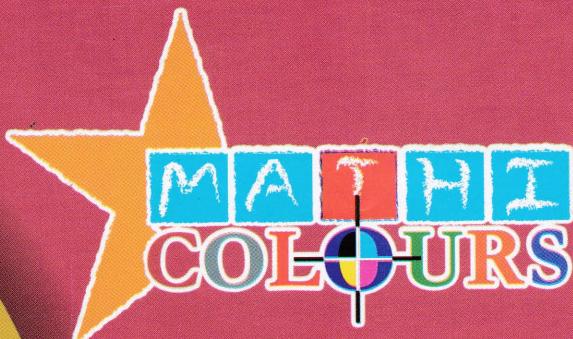
12. கொள்கை

13. அளவு / பக்க எண்ணிக்கை / பிரதிகள் எண்ணிக்கை / விதை
14. வடிவமைப்பு
15. அச்சுக்கம், பக்க எண்ணிக்கை,
16. பங்களிப்பாளர்
17. ஏற்படுத்திய தாக்கம்
18. உள்ளடக்கம் (கதை, கட்டுரை, தகவையங்கம், துறைக்கு)
19. ஆக்கம் பெற்ற வழிகள்
20. சிறப்பிதழ்
21. வாசகரிடையே கிடைத்த வரவேற்பு, விழர்சனங்கள்
22. விநியோகம்
23. விளம்பரச் சேகரிப்பு
24. நடாத்திய போட்டிகள், நூல் வெளியீடுகள்

தொடர்புகளுக்கு

Noolaham Foundation
100, Adiyapatham Road
Kokuvil
Thirunelveliy
Phone : 0094 212231292

noolaham.org
noolahamfoundation.org
noolahamfoundation@gmail.com

**OFFSET
SCREEN
DIGITAL**

அச்சமைப்பின் புதிய பர்மாணத்துடன்

மதி கலீர்ஸ்

திருமண அறைப்பிதழ்
காட்சியகை

ப்ரண்டர்ஸ்

கே.10, முநூகேசர் லூரூப்பகை, நல்லூர்

021 2229285, 077 7222259

mathicolours@gmail.com

mathicolours

0702222259

இச் சஞ்சிகை அல்லயீ கலையக் கவனியிட்டு உரிமையளர் கலைநிதி து. கலைங்கி அவர்களால் மதி கலீர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.